



પ્રજ્ઞા નાક પોતાના જાનને જહનમ્મા નોનાજો  
અંતરે

હી દાયતે હીન્દુ

અને

જવાબે ગૌ પુકાર.

૩૫૦૮



મુગ્ધલેશ.

હાજી મુશુફ સાલેહ પુ રાંતેરી.

મુરતિ જોદાબક્ષ હાપખાનામાં છાપ્યું.

નાશાવટ.

સને ૧૩૦૬ હીજરી.

આ કીાબ જેન જોડ્યે તે છાપી વેચી લીએ.



## હાના નામથી જે મોટો મોટરખાન ધણો રહુમવાલો

તારીફ વાંસતે અલાનેછે જે સાહેબ સરવે જગતનેછે અને અને સલામ તેના પેગમખર મોહમમદ સલાહો અલેહે વસલમ તેનાથી મોલાદ અને અરાહાબો સરવેપર કે જેણે અમોને મોના પેગમ આ મોપર ચાલવાથી અને તરેતરની ખોટી પુનવાકર વાચી છાલાવીને એકજ ખુદા જેણે જેમીન આસમાન ચાંત સુરજ ગ્રાહ પક્ષર આગ પાણી હવા જનાવર દેવ આદમી સરવે પોતાની કુદ રતથી પેદાકીયુ અને તે કોઈથી નહિલોનહી અને તેણે કોઈને નહિ લોનહી અને તે હમેસાથીછે અને હમેશા રહેશે અને કોઈ તેનાસાથી અગે માસલ નહી મલે તેનીજ બનકગી કરવાનો ખરો મારગ બતાવીને ઇમાન નશીબ કીધા હવે વાંસનાર સહેબોને માલમ થાયજે આ કીતાબ બતાવતી માલમ કોઈજે હીદુસયાનમાં અરેમ સુસલમાન અને બીદુદાએ એક દયામાં રહીને પોતપોતાના મીતરાચારી કરવાના બદલામાં એક બાબથી છોટ રાખીને દરેક વખત ધરમનો બાબતામાં એક બાબ તે આડે આવીને વડી પડેછે અને એક બાબના દુસ મન થઈને પોતાના દેસના લાભો ખુબજે અને કોટલીક વખત કોટલે હોલી રાસલીયા અને મોહરમ બકરાઈદ વગેરેમાં ખુનાયાણ થઈજાયછે અને દરેક પોતાનોજ ધરમ ખરો રામજેછે ત્યારે જે તરેથી ખુદા રહીને વડી મરણુ કો જનાવશેતુ કામજે કેમકે ખુદાએ જનાવશેને કોટલી અકલ નહી આપેલીછેકે દરેક વાતનુ ખોટુ ખર સમજને ચાલે અને આદમીયોને ખુદાએ કોટલાજ સાર અકલ આપીછેકે દરેક વાતનુ ખોટુ ખર જોણજે અને તેના પેદાકરનારને કોટલાજને તેની ખરી બનકગી કરવાનો મોરગ તપાસ કરીને સમજને ચાલે જેના બદલામાં તેણે જનત અને જહનમનો વાવદા આપેછે ત્યારે ઘણીજ અદશા રાની વાત જેણે દુનયાના સરવે આદમીયો એકજ ખુદાની બનકગી કરવાનો દાવો રાખીને શેકડો તરાના ધરમ એક બાબનુ જુદુ સમ જને ચાલેછે ત્યારે જે સરવે ધરમ ખરા કેમ થઈશકે અને થવા પાણુ નહી જોઈયે કેમકે એક ખુદાનો ધરમ પાણુ એકજ જોઈયે અને પાકી સરવે ખોટા હોવા જોઈયે કોઈકે કોઈ ઇગવરને ખુદા કહેછે અને કોઈ આદમને ખુદા કહેછે અને કોઈ ઇમાને ખુદા કહેછે અને જે સરવે જુદી જુદી વખતે દુનયામાં થઈ ગયાછે અને કોઈ એક ખુદાજને કોઈયે જોયાનહી અને તેના કોઈ સાથી નહી મલે કરીને માનેછે ત્યારે જે સરવે તે અસલ ખુદાને માનનારા કે થઈશકે કેમકે એક ધર મમાં એક કામ કરવાથી નરકના લાએક થયછે તેજ કામ બજા ધરમમાં કરવાથી સરગના લાએક થાયછે ત્યારે ખુદા ગેરહનસાફ દરેકે પાણુ ખુદા ગેરહનસાફ નહી મલે કે તેની સરવે બનદાવોમાં એકને એક કામ કરવાથી જહનમમાં નાખે અને બાબતને તેજ કામ કરવાથી જનત આપે અને દુનયાના હાકમ પાણુ એવુ કરતા નહી વાસતે આદ મીયોને જોઈયેકે દુનયાના સરવેકામો ગુફીને પેહેલા ખુદાના ખરામાર ગની તપાસ તેણે આપેલી અકલથી કરીને ચાલે કેમકે આ દુનયાના સરવે કામો જુદાછે અને દુનયાનુ લવડું મીસાલ એક સમાણુને જેવુ

છે અને એ કોઈચીજ તયાં કામ નહી આવશે પણ જે  
 ખરા રસતાપર ચાલ્યો હોશે તેનોજ છુટકારો, ઘરો વાસતે જે  
 થોડા દહાડાના જીવવામાં પોતાના જીનને સુખ આપવા અને નામ  
 થવાસારૂં રાતદહાડો વીદ્યા વીગરે શીખવાની કોશીશ કરેછે પણ જ્ય  
 હમેશાનુ જીવવુછે તથા પોતાના જીનનુ સુખ નહી તપાશીને નરકમાં  
 નાખવું એ બોહુ મોટા અહમકોનુ કામછે અને મારે આ ક્રીતાબ્ધ  
 બનાવાની કંઈ હીનદુવોને ચીરડાવા અથવા સરમ દેવાડવાની મતલબ  
 નહી મલે પણ અમે એક માખાપથી પેદાથએલાના સબબથી મારી  
 સમજણ પરમાણે દરેકનુ લલુ સમજીને ખુદાને તયાનો છુટકારો પામ  
 વાની મતલબથી બનાવીછે અને મારા ભાઈચોને પણ ભલામાણ કરજીકે  
 આમાં લખેલી વાતોને કોઈને સરમ દેવાડવા અથવા ચીરડાવાની મત  
 લબથી કેવીનહી પણ ખુદાનો મારગ દેખાડવાની મતલબથી સમજ  
 વીને કેવી યોગ્ય તરાથી ખુદાતઆલાએ કરઆન સરીફમા સુરા નહલ  
 અને અનઆમમા કહેલુછે અને કોઈને ગુસોબી લાગેતો તકરીર માફ  
 કરીને દીલમાં ઈનસાફ રાખીને હૃદયરમી મુકીને પુરૂં વાંચી બુવો  
 અને ખરૂં હોયતો માનીલીચો નહીતો તમારી ખુશી ઈનસાફને દહાડે  
 પસતાશે અને તે દહાડે પસતાવું કંઈજ કામ નહી આવશે અને એ  
 મા હું ક્રીતાબ્ધ તોફતુલહીનદ જેકે હીનદુસતાનમા મુનશી અનંતરામ  
 એક હીનદુ મુસલમાન થઈને મોલવી થયા અને તેવાણુ નામ મોહ  
 મમદ અબદુલ્લા તેવાણે બનાવેલી અને બીજી રહેહીનદુ જેકે મોલવી  
 ઇસમાઈલ સાહેબ કુકણીએ બનાવેલી હીનદુવોના સાસતરોથી  
 હીનદુવોને સમજવા સારૂ હરદુ ભાશામા ખુલાશો કરીને  
 છપાઈલીચો છે અને હીનદુ ધરમનો ખુલાશો જેકે પાદરી વીલ-  
 સનની બનાવેલી સુરત આઈરીરા મીશીનમાં છપાએલીછે પણ અમારા  
 ગુજરાત જીજ્ઞાના હીનદુવો ઊરદુ નહી સમજવાથી તેમાના થોડાક  
 દાખલાની હુકી મતલબ ગુજરાતી ભાસામાં કરીને લખજી એથી વધારે  
 વાકેફ થવુ હોયતો તે ક્રીતાબ્ધોમા બુવો અને બોહુ હોયતો તેના બના  
 વનારથી તપાસ કરીલીચો અને કેટલાક હીનદુવો તેવાણના સાસતરોના  
 દાખલા વાંચેથી સરમાઈ જઈ નારાજથઈ ચીરડાઈ પડીને વડવાનુ કરેછે  
 એ બોહુ મોટી ભુલછે કેમકે જે સાસતરોની વાતોથી આદમીચાને  
 સરમથાઈ અને દીલદુખાઈ તેવા સાસતરો ખુદાના ધરમના કેમ માન  
 વાજેછે કેમકે ખુદાના સાસતરોની વાતોતો એવીજ જોઈયેકે કોઈમી  
 સાંભલેતો તેનુ દીલ ખુશથઈને ખરીજ માલમ પડે અને જે લોકકે  
 જે સાસતરને નહી માનતા ફરી તેને તેનેથી સરમાવુ નહી જોઈયે જે  
 માને તેને વાસતેછે અને સાસતરોને ખરા માનતા હોય અને તેના  
 દાખલા બોહુ લખયા હોય તો તેના જવાબ છપાવીને પરગટ કરવો  
 જોઈયે અને ખરૂં હોયતો માની લેવુ જોઈયે અને ક્રીતાબ્ધ તોફતુલહીનદ  
 આજે ૧૫) વરસથી દીલીમાં કંઈ વખત ફાફી પરેસમા છપાઈને સર  
 કારમાં રજીસતરી થઈને હજારો નકલ વેચાયછે અને એજ તરાથી  
 રહેહીનદુ આજ કંઈ વરસોથી મુંબાઈમા હૈદરી પરેસમા છપાઈને વેચા

થઈ અને ખીલ એવી કંઈ ક્રીતાઓ મુસલમાનોએ છપાવેલીયોઈ જે  
 નો આગદીન સુધી કોઈ હીનદુએ જવાબ આપેજનહી જેને જોઈએ  
 તો ઉપલા પરશોમાથી મંગાવીને જીવો અને હીનદુસતાનના હીનદુવો  
 કંઈ ગુજરાતના હીનદુવો જેવા નહી મલે પણ મોટા મોટા પંડીટ  
 ઉરદુ ફારશી પડેલા મુનશી કેવાયછે તે સરવે એના જવાબથી આજ  
 જ થઈને કંઈ મોટા મોટા આખરુદાર ઘરસતો મુસલમાન થયાછે જેઓ  
 માના કેટલાકના નામો એ ક્રીતાબના આખરમા લખેલાછે અને  
 સાસતરો ૧૧ વાતો એક ખંજની લખીને ધરમની સમજીતી દેવી કંઈ  
 ખોટું નહીમલે પણ ઘણો કંઈદાછે કેમકે જેને ખરાજ ધરમપર  
 ચાલવાની ફીકરછે તે તપાસ કરીને ચાલેછે જેવુકે હીનદુસ્તાનમા  
 આગલ સરવે હીનદુજ હતા પણ આગદીન સુધી તેણુની પચીમ  
 કરોડની વસતીમાંથી સાડાપાંચ કરોડ આદમી વગર લાલચે મુસલમાન  
 થયાછે અને થતાજ જાયછે અને દરેકવાત એક ખંજની નહી ખતાવે  
 તથા સુધી કોઈ જાણી સખતોનહી એટલાજ માટે અમારી અંગરેજ  
 સરકારે એ બાબતની સરવેને છુટ આપીછે જે ઉપરથી આખા હિંદ  
 દુરાથાનમા મુસલમાનો અને ખીરસતીઓ અને હીનદુવો સરવે ધરમના  
 લોકો એક ખંજના ધરમના દાખલા ટાંકીને હજારો ચોપાનીયા છાપી  
 ને પરગટ કરેછે અને મોટા મોટા રસ્તાઓપર ઉભારહીને ધરમનો  
 બોધ આપે તેના કોઈને અટકાવ નહીમલે એવીજ તરાથી મુસલમાનો  
 અને ખીરસતીઓએ ધરમની સમજીતી દેવાથી સને ૧૮૭૧ થી તે  
 સને ૧૮૮૧) ગુર્જા વરસ દશમા હીનદુ અને ખીરસતીઓ સાડલાખ  
 અને દેનેશ આદિ ઈનડીયાના ક્યાપરમાણે તીસલાખ આદમી મેહમ  
 મદી ધરમમા વગર ખરચે દાખેલ થવાનું અને એજ મુદતમાં અડી  
 લાખ આદમી ખરસતી ધરમમા દરવરશે એ લાખ સડમેટ હજાર  
 ખેતાલીસ પવને ખરચે દાખેલ થવાનું શને ૧૮૮૮) તા. ૦૧) જાનેવારી  
 ના મુબાઇના સશગુસ્તાર છાપામાં લંડનમાં પાદરીઓની સભામા પાદરી  
 કેનેન આઈજક ટેલરના ભાષણથી છપાયેલુછે જેને જોઈએ તો તપાસી  
 જીવો અને એ તરાથી અમારા કુરઆન સરીફમા ખુદાતાઆલાએ  
 ધરમનો બોધ દેવાનો હુકમ કીધેલોછે તેથી અમોને કેવું જરુરછે અને  
 મનાવવું ખુદાનું કામછે \* \* \* હવે આ વાતને દીલમા ખુબ વીચાર  
 રાખીને જાણવું જોઈએ કે મુસલમાનો એકજ ખુદા વાહદુ લાસરોક  
 અને તે સરવે જાણનારો અને તેના હુકમથી કોઈ ચીજ બાહર નહી  
 મલે કરીને માનેછે અને તે એખલાનીજ ખનદગી કરેછે અને તેણે  
 જમીન આસમાન સરવે પેદા કરીને અમારા દાદા હજરત આદમને  
 પેદા કર્યા અગાત તેને ખરાબર કરીને આબાદ કરવા માંડ પહેલા  
 દેવોને પેદા કીધાછે જેનેકે કુરઆનમા જીન કહેલાછે જેમકે એક  
 બાસાનો ગવરનર કેથે મોકલવા અગાત પહેલા નોકર ચાકરોને મોકલી  
 ને સરવે સાફસુક વાડી મોકેલ વગરે તયાર કરાવેછે એજ તરાથી તે દેવ  
 લોકોએ દુનયામા સરવે જમીન પહાડ નદીઓ વગરે ખરાબર કરીને  
 તયાર કીધુછે અને ખુદાએ તેવણને એટલી સખતી આપી હતીકે જોઈએ

તો એક પહાડને ઉઠારીને એક તરફથી ખીલ તરફ મુકી આપે અને  
 જોઈએ તેવી શીફલ બનીને પાણીમાં ધુસીને અથવા હવામાં ઉડીને  
 કામ બરાબર કરે અને તેવાણમાં અક્ષ અને સરખ પણ તેટલીજ હતી  
 કે પોતીક અથવા પશુ કઈ સમજના નહી હતા અને કોઈની બધ  
 રી પસન પડેતો તેને સાથે જેમ બને તેમ આરાક થઈને ખોદ કામ  
 કરે જેમકે કોટલીક જાનના પરીનદાયોછે તેમાં કોટલાકોને એટલી સાખ  
 તી આપીછે તેઓ જોઈએ તથા ઉડીને જાયછે અને દેવાને ખુદાએ  
 આગથી પેદા કરીએછે એ કુરઆનમાં કહેલુછે અને હીનદુવો આગ  
 ને પણ દેવતાજ કહેછે અને રહેહીનદુ પાના ૧૭) મા પણ હીરાજ  
 મન પોંથીથી લખયુછે ખુદાએ પેદા આગથી મારજને પેદાકીધા  
 અને તેની પાસળીથી તેની બધરી મારજને પેદાકીધી અને એવાના પેટથી  
 એક છોકરા નેહંદા અને એક છોકરી નેહંદી પેદાથયા અને એવાના  
 પેટથી એ છોકરા એક ઈશવર અને બીજો હારિશ એટલે અબજલ  
 બને કુરઆનમાં શેતાન કહેલોછે પેદા થયા બુવો તકશીર માઆલેમુત  
 તબજ અને બેજનીમાં હારિસને શેતાન લખેલોછે અને ઈશવરની પાસ  
 ળીથી તેવનની બધરી પારવતીને પેદાકીધી અને એવાના પેટથી એક  
 છોકરા કુદયા અને એક છોકરી કુદયી પેદા થયા અને એવાના પેટ  
 થી બાર છોકરા જેહકે બરહુમા વીસનું મેહકાલ અમયાબેતાલ સતગ  
 બતાનક ગનથતી વગરે અને બાર છોકરીયા જેહકે લછમી સરશતી  
 ગનગા નારા ગોકલા ચનદરકા કાલકા વગરે દેવ દેવીયા પેદા થયા અને  
 એવાની એલોદ થી જમીન વશીને આબાદ થઇ અને હીરાજની  
 ઉમર ૪૦) લાખ વરસની લખીછે અને એ દેવાને રાજ હતો અને  
 એવનની રહેવાની તગયા કેલાસ પરવતપર હતી જેમ અમારા રાજછે  
 અને તયારપછી આશરે છહજરને કહવિરસ ઉપર ખુદાએ હજરત આદ  
 મને મહોરાથી જેવણકે અમે સરવે આદમીયાના દાદાછે તેવાણે સર  
 વેથી મોટો ઉધધો અને અક્ષ આપીને તેની ખુદાઈને આલખાવા  
 બનાવીને તેના ફીરશતાવો જેઓકે નુરથી બનેલાછે એટલે આસમાનના  
 કારભારીયો તેઓ નહીતો મરદછે અને નહીતો બધરીયાછે અને  
 તેઓનું ખાવું પીવું ખુદાની બનદગીજછે અને જીનને જેકે આગથી  
 બનેલાછે તેવાણે ખુદાએ આદમને માન આપવાને એટલે શીજદા કર  
 વાનું કહીયુ તયારે ફીરસનાવોએ સરવેએ શીજદાકીધો પણ અબજલ  
 જેકે આગથી બનેલોહતો તેણે ગરૂરી કરીને આદમને શીજદા કરવા  
 નો ઇનકારકીધો તયારે ખુદાએ તેનાપર લાનત કરીને શેતાન દેરવીને  
 કાઢી મુક્યો અને શેતાને ખુદાને કહીયુકે હું એના સખબથી ખાતેલ  
 થયો વાસતે મને આટલી સખતી આપકે હું એની આલાદના દીલમાં  
 ધુસીને ખોટા કામે કરાવીને નરકના લાએકતા કર તયારે ખુદાએ તે  
 બે આપીને કહીયુકે જ જે તારા હોસે તે તારૂ સાંબલસે તયારથીજ  
 તેણે આદમની દુસમનો રાખી અને ખુદાએ હજરત આદમ અલહી  
 સલામને જીવતા કીધા અને તેવાણની ડાબી પાસળીથી હજરત હવવા  
 જેવણકે અમે સરવે આદમીયાની દાદી થાયછે પેદા કરીને તેવાણની

( ૫ )

બધરી કીધાને જનંતમા રાખ્યા અને ખુદાએ તેવાણને એક આંકતુ ફળ ખાવાને મના કીધું અને શેતાને દાદી હવવાને ફરેબદ્ધને તે ફલ ખવાડીને જનંતમાથી કઢાવીયા એ વાત ખુદાએ કુરઆનમાં કહેલી છે અને એમણને દુનયામા મોકલયા અગાત ખુદાએ ફીરસતાએ મોકલીને દેવાને શુના જંગલો અને પહાડો અને ગારો અને દરીયાવોમા હાંકી કઢાવીયા અને તેવાની શીકલો ખીલામણીચો હોવાથી અમારી આંખો થી પરદ કરી આપા જેકે કઈવખત કોઈશુના ઘરમા એથવા કોઈતેવી જગ્યાએમા કઈ શીકલમા દેખાઈને ગેબ થઈજાય છે અને કઈ વખત દરીયામા પાણુ દેખાવ આપેછે ઘણુકરીને લંતકા જયા હજરત આદમનુ હારવુ છે તયાના દરીયામા ઘણુજેર માલમપડેછે અને તયા ઘણુ કરીને વહાણોને તુફાન અને અધીયાર મલેછે અને કઈવખત આદમી ચોને પેટે પાણુ પેદા થાઈછે જેકે કઈવખત છાપાવોમા ખુદકઈ તરાના ખાલકોનો જન્મ આવેછે કેજેને તેના માખાપજ ખીડીને મારીનાખે છે અને હજરત આદમ અને હવવાની એલાદશીજ આજ્ઞદીન સુધી સરવે આદમી પેદા થાઈછે અને એવાણનીજ એલાદશી ખુદાએ તે ની ખરી ખનદગી કરવાનો મારગ દેખાડવા સાથે પેગમખરોને એક પછી એક મોહુંમદ સક્ષાલો એલેહે વસલમ સુધી પેદાકીધા અને તેવાણ એક ખીજની ખબર દેતા અને સચાવતા આવીયાછે અને કઈવખત તેવાણમા વીલમ પડવાથી શેતાને એક ખુદાની ખનદગી કરવાથી છોડા વીને લોકોના દીલમા ખોટી શુભા આપીને દેવો અને આદમીચોની મુરતીપુજ વગરે મારગો કરી નખાવીયા જેનો ખુલાસો હાતરદહીનદુ પાના ૨૬) મા છે અને જેવો તેમ ચાલેછે તે સરવે તેના સાથી થતાજાય છે અને પેગમખરોની તેવાકે જેનાઉપર ખુદાના હુકમ આવવા અને તેવાણની કીતામો પાણુ એજ તરાથી કે ખુદાએ મને કહીયુકે લોકોને આતંરાશી ચાલવાનુ કહી આપ અથવા ખુદાએ કહીયુકે આ પર માણિયાસ જેવાણની ખરી પેગમખરી અને તેવાણના ચમતકારો જેકે ખીજવોથી નહી થાઈસખે જેવુકે ચાંદના બેકકડા ફરીદેતા જેની સામે તી હીનદુવોના રાજ પાણુ જોઈને મુસલમાન થયાછે જુવો મલખાર મા કરનાટનો રજ સામરીએ પોતાની નજરે ચાંદના બેકકડા જોઈને પોતાના દક્ષતરમા લખીયુ અને અગળના વેયારી જયારે આવીયા તેવો થી તપાસ કરીને મુસલમાન થયા અને ખંજો દખાનો રાજ બોજ પોતાના નજરે જોયો અને તેનેથી સરનદીપના રાજએ સાંભલીને પનડીતોથી તપાસ કરાવીને મુસલમાન થયા અને જોઈયેતો તેવાહની તવા રીખોમા જુવો એજતરાથી મુરદા જીવતા કરવા અને મટોડાન પરીન દા ખનાતીને હદાડવા અને દરીયાનુ ફાટીને રસતો દેવો અને દુસમ નાને કુખાગીદવા અને હજરો આદમીચોને થોડોક ખોરાક પાણીથી ખનદગ અને મુજબે આથમવાથી અટકાવવો અને કોહોડી આથિલા લંગડા લુલા સરવે તરાના ખમારીચોને ફકત દુવાથીજ સારા કરવા અને જનાવર અને પઠરા અને ગાડોનુ વાતકરવુ અને વાદલનુ માથાપર શીલુકરીને ચાલવુ અને જે રસતેજય તયા ખુસખો થઈજવુ અને આંગ



ને એલો નહી પડવો અને આગથી નહી બલવુ એવા હજારો તરે  
ના ચમતકારો ખુદના હુકમથી કરી બતાવયાછે જેને જોઈએ તો કુરઆ  
ન સરીફ અને હદીસો અને સીયરની ક્રાતાઓ અને બાઈબલમાં જુ  
વો જેના કાચેલ તમામ દુનયાના ભાગોના અડધા આદમીયો થઈને  
ઈમાન લાવ્યાછે અને એજ નર્મચોના કયાપરમાણે ચાલનાર વોમાથી  
હજારો પીર એલીયા થયાછે કે જેવણના મરાપછી મી તેવણની કરામ  
તોથી શેકડોલ્તરાની ઉમેદો અને બામારીયો ખરા એકીન રાખનારા  
વો તેવણના વસીલાથી અને ખુદના હુકમથી સારા થાયછે જેના કાર્યે  
લ હજારો હીનદુવો પણ થઈને તેવણ ॥ કબરોપર જાયછે જેને જોવુ  
હોયતો ફક્ત આપડા ગુજરાતમાં હજારત મીરાસાબ જેકે અમદાવાદના  
ઉપરછે જઈને જુવો એ તરાથી તમામ હીનદુસથાનના મુલખોમાં  
પારો ॥ કબરો દરેક પોતપોતાની તાકતપરનાણે કરામતો દેખાડીને મોજુ  
દઈ જેને સરવે કોમ માનઆપેછે \* \* \* હવે હીનદુવોબા એકઠા  
ખુદા નરજન નરાકારને માનવાને દાવોકરીને કહેછે પણ જેખુદાકે આ  
પડા વીચાર કરતામાં આપડે પારો અને આપડા એલવા કરતા પેહેલા  
જાણનારને મુકીને તેના પેદા કીયેલા દેવો અને આદમીયોની મુરતીયે  
પોતાના હાતથી બનાવીને જેકે એક માખ નહી ઉડાવીસખે વગરની  
પુજા કરેછે તયારે એ નરજન નરાકારની બનદગી કેમ થઈ સમજે કેમકે  
જેના સામે બેશી માનઆપી તેનું નામલઈને પુજકરવી એ તેનીજ  
થાયછે કેમકે અમે મોડામાં આમલી રાખીને મનમાં ખાંડનો શવાદ  
મળવાને રાખીયેતો કદી નહી મલીસકે અને એજ તરાથી કોઈપરા  
યાને મનમાં પોતી બાપ સમજીને બાપ કહેતો કદી તે તેને બાપ  
નહી થઈ સકે વાસતે ખુદાની જગયામાં કોઈબી તરાની ચીજને પુજ  
વી એ પોતાનું વખત ખોડીને ખુદાના ગુનેગાર થવુછે કેમકે તે અમા  
રા સરવે કામે જુવેછે અને જાણેછે તયારે તેનોજ દીલમાં ખરેખર  
રાખીને તેની બનદગી કરવી જોઈએ કેમકે નરજન નરાકાર હો  
ય ફરી તે મુરતીજ બનાવી ખોડીછે અને ઘણી અકુશાસની વાત  
તો એજેજ હીનદુવો વેદને ખુદાની કીતાબ સાચી માનેછે અને બાકી  
સરવે સાસતરો અને પોથીયો તેનેથી કાડેલીયો ગણેછે પણ વેદમાં  
મુરતી પુજના કયે હકમ નહીમલે તયારે વેદથી ફરીગેઈલા શવાજેઈ  
યે અને અરીયાસમાજ હીનદુ જેકે વેદપરજ ચાલવાનો દાવોરાખે  
છે તેવો મુરતીયો નહીપુજતા અને તેઓએ વેદથી મુરતી પુજકરવી  
સામેત કરી આપનારને રૂા ૧૦૦૦૦) નું ઈનામ આપવાનું તા ૧૯૦  
મેઈ ૧૮૮૮) ના મુરતના દશી પીતરમાં છપાયેલુછે વાસતે જે ખરા  
હોયતો વગર પછે સામેત કરી દેવુ જોઈએ નહીતો વેદપર ચાલવાનો  
દાવો કરવો બાતેલ થાયછે અને કોઈ સામેત કરીઆપે તોપણ બાતે  
લછે કેમકે ખુદાને જેવી કોઈ ચીજજ નહીમલે અને મુરત આધરીસ  
મીસનમાં છપાઈલી એપડી વેદમાસુછે પાના ૪૪) માં વેદમાં મુર  
તીપુજ નહીહોવાનું લખેલુછે અને આ ઉપરથી પણ એજ સામેત થા  
યછેકે તે શેતાનેજ હજારત આદમની દુસમની રાખીને તેવણની એલાદ

ને એ મારગો બતાવીયાછે તે જીવોકે પેહલાતો તેણે પેદાકરનાર ૧ ખુદ  
 ની બનદગીથી છોડવીને તેના પેદાકીધેલા ઝાડ પથરા આગ પાણી  
 ચાંદ શુરબ વગરે તરે તરેની પુજાવો કરવા બતાવીછે અને એ દખલતુ  
 છે જીવોકે જે ખુદાથી ફરીને મરે તેને જહનમા બલવાનુછે તે ફુન  
 ચામાથીજ મરાપછી બાળવાનુ બતાવીયુછે ફરી જે ખુદાથી ફરે તે આ  
 દમી નાપાક ગુ મુતરના બરાબર ખાતેલ થાયછે તે જીવોં તોફતુલ  
 હીનદ ના પાના ૫૯) મા લખ્યુ છે કે જે હીનદુ જીલથી કોઈ  
 બીજ કોમના વાંસણમા કંઈ ખાઈ પી લીએતો કંઈ દાહાડા બરત કરી  
 ને પંજગપ એટલે ગાઈનુ છાણ મુતર કુદ દહી ઘીઈ પીએતો પાક  
 થાયછે અને બરામાણ વગર જનોઈથી ખાઈતો ગાતરીનુ મનતર પડે  
 અને તે દહાડે ગાઈનુ મુતરને શેવા બીજુ કંઈ નહી ખ્યય તેઆરે  
 પાક થાય અને બરામાણ ખાલપાના તલાવનુ પાણી પીએતો ગાઈનુ  
 છાણ અને મુતર પીએતો પાકથાય અને મોઠા ભગતો હેમશા પંજ  
 ગપ પીચેછે અને એ સરવેથી પાક અને બીજને પાક કરનાર જ  
 ગ્રેછે અને ખાતી વખત પણ નાહી ઘોઈને છાણથી લીપીને ખાયતો  
 પાક થવાનુ બતાવીયુછે અને પાના ૬૫) મા લખ્યુછેકે જીલેલી બઈ  
 રી તેના દહાડા પુરાથાય તેયારે નાઈ અને ગાઈનુ છાણ અને મુતરથી  
 માથુ ધુવે અને છાણ અને મુતર પીએતો પાકથાયછે હવે વીચા  
 રકરી જીવોકે જે ચીજથી આદમીચોને સજ દેવાની ખુદાએ  
 રાખેલી હોય અને નાપાકીથી ખુદાની બનદગી કરી ખાતેલછે તે  
 ચી ચીજથી પાકથવાનુ હોય તેયારે તે ધરમ ખુદાના તરફનુ કેમ થઈ  
 પડે \* \* \* હવે પુજાને વાસતે શુ બતાવયુ તે જીવો તોફતુલહી  
 નદના પાના ૫૦) મા અશકંદા પુરાણ અધીયાઈ ૭૫) થી લખ્યુછેકે  
 આદમી ચોરાશીસાખ જનમથી નહી છુટતો કોઈ વખત કડીડા કોઈવખત  
 મુંડ કોઈવખત ઘાંસ બુટી વગરેનો જનમલેછે પણ એકવખત લીંગત  
 રલો ચન મહાદેવના દરસન કરવાથી છુટી જાયછે અને અધીઆઈ  
 ૩૧) થી લખ્યુછેકે આઠ હજાર જનમના ગુનાથી એક બીરૂનાથના  
 દરસનથી પાક થાયછે અને જેહેણે બરામાણને કાપીનાખ્યો હોય  
 અથવા બરામાણની કુવારી બઈરીને ખોટું કામ કરયુ હોય અથવા બી  
 જ મોઠા ગુના કર્યા હોય તો એક વખત લીંગ તરલોચન પુજેથી  
 સરવે માફ થઈ જાયછે અને પાના ૧૬૨) મા શીવ પુરાણથી લખ  
 યુછેકે જે લીંગની પુજા કરે તેને આ ફુનયાના દુખથી અને આખ  
 રની જહનમથી છુટકારો થશે અને પાના ૧૦૨) મા અસકંદ પુરાણ  
 અધીયાઈ ૧૭ થી લખ્યુછે કે ગુરૂની બઈરી અથવા પોતાની માને  
 સાથે ખોટુંકામ કરેતો છ વરસ સુધી લીંગની પુજાકરેતો ગુનો માફથા  
 યછે અને પાના ૫૭ મા લખ્યુછેકે મહાદેવના લીંગની શીકલ બના  
 વીને જગહરી એટલે બઈરીની કજગો જેવીમા મુકીને પાણી અને  
 કુદની ધાર તેપર નાખેછે અને બઈરા માટીડા છોકરા ઘરડા સરવે  
 તેના દરસન કરેછે અને ભક પુજા માટીડો પોતાની કજગોને બઈ  
 રીની કજગોમાં મુકીને કરેછે અને પાણી નહી નીકળવાદતા અને

બધરીની કનગો અને કુવારા છોકરાની કનગોની પુળ કરેછે અને એવી પુળ કરનારાંવો બામ, મારગી કુવાયછે અને એલોક સરાબ અને માસ ખાવાનો શવાબ ગણેછે અને બામ મહાદેવનું નામછે બામ એવી ઘણી પુળવેછેકે જેને લખતા અને સરમ આવેછે એથી હું પાદેથી લખુછું પણ તે સરવે પુળવોને તેના કરનારાંવો સારીપણે બાલેછે તેથી તેનું જોડું ખરું સમજીલીએ જેવુંકે મરદને સાથે બલીમાયું અને કર વતથી વેહેરાઈજવું અને આજો વીચીને દખતંદ્ર ચાલ્યાજઈ કવો નદી કંઠિની આવે પડીને મરવું અને હાતપગ શુષ્કનાખવુંછે હવે વીચાર કરીજવુંકે આવી સરમની વાતકે એક આદમીનું સરવે દીલ ખુલ્લું હોય તો પરવાનહી પણ તેની કનગો ખુલ્લી હોયતો સરવે આદમી તેથી મોડું ફરવી તેને ખુરો સમજીને ઘાકારેછે તેવી ચીજની પુળવોથી ગુના માફ થતાહોય અને હરામ મોતે જાન આપવો હોય તયારે તે ધરમ ખુદાના તરફનું કેમ થઈસકે \* \* \* હવે હકમ કુવા આજપાકે જે સરવે ગુનાહોની નહોતે જુઓકે એક નાબાજગ છોકરીના લગન થાયને તેના ઘણી મરીજયતો તેને મરવાસુધી બાજે ઘણી નહીકરવો હવે એ કેટલું મોટું દુખ દેવુંછેકે એક જનાવરને તો કાપેથી એકજ વખત બેચાર મીલીટમા મરીજયછે પણ આઈ રોજનું દુખાઈ રીબાવી ને મારવુંકે કેમકે ઘણી તાલીચો બધરીચો અને બધરીવાલા મરદ હજારો જોડા કામોમા ફસાઈ પડેછે તેયારે જેને આખી હસર રેતુપડે તે નોહાલ ખુદાજાણે કેમ થતો હશે? એ મામલો દરેક આદમી પેતાના દીકરામા સમજી સકેછે જે એવો ઘણીકરેતો લાખો આદમી ખુદાની બનદગી કરનારા પેદાથાય અને દુનયામા રોજનાર કરનારા વધે અને ગુનાહોથી પણ બચે એ તરાથી બાવા સાધુ ગુસાઈ ગોરજીયા પણ બધરીચો કરતા નહી અને તેમામા કેટલાકતો જોગોટ એટલી બાંધેછેકે અગાતપછાત ચાર આંગલજ ઠપાઈને બાજપણુ દખાઈછે અને તેવોના દરસન કરવા બધરી મરદ સરવે જાયછે તે સરવેના ખુદા જાણે શું હાલ થતોહોશે કેમકે કોઈ તરાનો બધરા મરદમા પરદો નહીમલે અને એ વાતો કઈ નહી અને તેવી નહીમલે પણ જુવો જહુનાથ મહારોજનો લાઈબલ કેમમ! કેમકેવા જોટાકામો થઈલા સામેત કરીઆપાછે એટલાશુધીકે પોતીકી છોકરીને પણ મુકતાની જુવો તા. ૨૮) જુન. ૧૮૮૮) ના દેશીમીતરમા ખમલાત. છલાના એક હીનદુએ પોતાની છોકરીને સાથે જોડું કામ કરવાનું છપાગિલુંછે અને એવાજ સખબથી હીનદુસથાનમા દુકાળ અને કોલેરા વધારે આ વેછે કેમકે જે મુલખોમા જોટાકામો વધારે થાય તયા જરૂર ખુદા દુકાળ અથવા મરકી મોકલેછે એ મોહમમદ પેગમબર સલ્લાલો અલેહે વસલમે હદીસમા કહેલુંછે અને એ મરકી સરવે મુલખો કરતા હીનદુસથાનમાજ વધારે ચાલેછે જેમા એકને પાપે વહાણું કુખે અને એક ઘરમા આગલાંગવાથી કઈઘરો બલે અને રેલ આવાથી સારા અને ખરાબ સરવેના ખેતર વગરે ઘસડાઈ જાયછે અને એવો ગુના હોથી બચતા હોય તો પણ જે મુલખોમા લાખો આદમી દરરોજ પોતાની એશ નહી પુરી પડવાથી દીલમા હાઈ મારે તયા જરૂર ખુદા

દુકાલ અથવા મરકી મોકલે એમા કંઈ સક નહી મલે બાકી સરવે  
 વેહેમછે જુવોકે સરદી અને ગરમી સરવે મોસમમાં કોલેરા ચાલેછે  
 અને એ ગલીચીના સખખથી ચાલતી હોતેતો સરવે ભંગીયાવાને થઈ  
 જવી જોઈએ અને એ એકની બીજને લાગીજતી હોતેતો સરવે દાક  
 તરોને થઈજવી જોઈએ અને સફાઈ રાખવાથી નહી થતી હોતેતો  
 ચોરોપમાં ઘણી સફાઈ અને સરદીછે તથા નહી થવી જોઈએ પણ  
 તથામી કોઈ કોઈ વખત ઘણી કોલેરા ચાલેછે અને આખડા ગામડા  
 વોમા જ્યા કંગેટી નહીમલે તથા વધારે ચાલવી જોઈએ પણ શોહ  
 રોમાંવધારે ચાલેછે અને ખોદેલી શંડાસોના રાખખથી ચાલતી હોતેતો નહી  
 ખોદેલા શંડાશો ના મુલખમાં નહી ચાલવી જોઈએ વાસતે એ પાપના  
 જસખખથીચાલેછે પણ સફાઈ રાખવાથી એક દીલને ખુસ રાખનારી ચીજછે  
 અને તોફાનુનહીતદના પાના ૧૧૦) મા અસગંધુગણુ કુશુકિંડ અધી  
 ચાઈ ૫૮) થી લખયુછેકે વીસનુભગવાને રાજ દેવદાસને બેઠકાવવા સાડ  
 કડીયુછેકે જે લોક બધરી અને બેહેન અને છોકરીમાં ફરક જાણેછે  
 તે બે અકસછે પણ સરવે બધરીચોને એકજ જાણુ જોઈએ કેમકે  
 એકજ શીક્ષ અને તેજ બદન અને માસ અને ચા.કાં સરવેમાછે અને  
 જે મગ્દ અને બધરી જેને સાથે જોઈએ તેને સાથે ખુશીથી મજ  
 કરે અને અપનખંડ રગવેદથી લખયુછેકે વીચાર કરવાથી માલમ પડે  
 કે મગ્દ નુતકાની શીક્ષ બનીને તેની બધરીના ઘરભમા આવેછે અને  
 જણે તથાસુધી બધરી મરદના નુતકાને સમાલનારીછે જ્યારે જણીરહે  
 ત્યારે સમજતુ જોઈએકે મરદ પોતે બીજનેવો પેતાથાયછે અને પાના  
 ૧૯ મા લખયુછેકે કોઈ છતરી કુંવારી બધરી અને મરદનુ ઘણુ  
 મન થઈજતેતો કોઈને ક્યાવગર જોરન મરદ થઈજાય ફરી વેદના ક્યા  
 પરમાણે રશમી કરીલીચે અને પાના ૧૭૩) મા લખયુછેકે શીવએ  
 બરામાણનો પેશ લઈને રાજ બદરને પારો તેની બધરી માગી અને  
 તેણે આપી અને પાના ૧૧૯) મા લખયુછેકે બરામાણની એટલી  
 ખાતર કરવી જોઈએકે એક વખત ધરમ બરામાણની શીક્ષથી શોદરની  
 બધરીને પારો જઈને તેને સાથે સુવાનુ કડીયુ તેટલામાં શોદર આવી  
 લાગ્યો તેણે એ જાણીને કડીયુકે હું બહાર જાઉં તમે મજથી એ  
 શકો ધરમે બરામાણની ખાતરકરવાની તેની તારીફકીધી અનેપોતાની શુરત  
 પરદે ખાચો અને પાના ૧૧૩) મા મહાભારતના અહપરખથી લખયુછેકે  
 જે બધરીને નાવાનુ આવીને નાઈ અને કોઈની મરદને પોતાની પા  
 શે બોલાવે અને તે નહી જાયતો તેણે નાહક ખુન કરાબરાબર કીધુ  
 અને પાના ૨૦) મા મતાચરાનથી લખયુછેકે કોઈ બધરી રંડાઈલી  
 ને જણત જોઈતી હોય અને તેનો ઘણી માદો વગરે રાખખથી નહી  
 સુઈ સકયો લોઈ તો તેને જોઈએકે પોતાના દીયરો વગરેથી વોલાદ જણે  
 અને સુનારો પોતાના બાપ વગરેની રજલીએ અને પોતાના દીલપર  
 ચીકાશલગાડે અને મીઠો નહી આપે અને અધારા ધરમા તેને હમ  
 લરહે તથાસુધી તેને સાથે શુવે ફરી એકે કોઈને માસ મછી અને સરા  
 બ પીવાનો હુકમછે અને કોઈને નહીમલે અને કોઈને બે બધરી

કરવાનો હુકમ છે અને કોઈને એક અને કોઈ રંશઈને ફરી નાતર કરે અને કોઈ નહીં અને કોઈ બીજાને તથા ખાઈસકે અને કોઈ નહીં અને કોઈથી અડકાઈ અને કોઈથી નહીં અડકાઈ એવા સરવે હુકમ દરેકને જુદા જુદા છે જુવો તોફતુલહીનદના પાના ૧૨૫) માં સાસતરથી એક સરોક લખેલો છે જેનીમાયની એછેકે દખના મુલખમાં આમાની છોકરી સાથે પાણુ અને પહાડી મુલખમાં માસ ખાણું અને પસચમના મુલખમાં કીરયા કરમને નાસ કરણુ એમા ગુના નહીં મરે હવે વીચાર કરી જુવોકે જેમા ખુદાનુ નામ લેનારા પેદા થવા નો અટકાવ હોઈ અને ખોટા કામ કરવાનો હુકમ હોઈ અને દરેકને જુદી જુદી તરેના હુકમ હોઈ તે ધરમ ખુદાના તરફનુ કેમ થઈ સકે \* \* \* હવે સરવેથી મોટીવાત તો એછેકે હીનદુવો પોતાનુ ધરમ અને વેદને ખુદાના તરફનુ હોવાનો દાવોકરેછે પણ પેહેલા આટલુ જાણુકે દરેક આદમી પોતાનોજ દાવો ખરો કરીને કોરટમા જાઈછે પણ કોરટ તેના ગવાયો પરથી ખોટુખર સમજીને ચુકાદો આપેછે ત્યારે જાણુકે હજરત આદમથી લઈને મોહમમદ પેગમખર સલાહો અલેહે વસલમ સુધીમા ખોટુ પેગમખરો થયાછે તેવાણુ સરવે એક બી જાની ગવાહી આપીને સચાવતા આવીયાછે જેવાણુ ઇસરાઈલ અને ખીરસતી અને મુસલમાનો માનેછે તેવાણુમાથી કોઈ એકેબી હીનદુ ધર મને અથવા તેના શમાપનારને અથવા તેવાણુના વેદ અને સાસતરોને ખુદાના તરફના હોવાપર ગવાહી આપેલી નહીંમલે પણ સરવે પેગમ ખરોએ એવા ધરમોને ખુદાના હુકમથી જુદા કરવીને એથી આઘે રેવાનો હુકમ આપેલોછે બલકે એવા ધરમ વાલાવો સાથે તેવાણુ ખુદા ના હુકમથી વડીને નાસકરી નાખયાછે જેને જેવુ હોયતો કુરઆન અને ખાઈબલમા જુવો એથી વીચાર કરવુ જોઈયકે જે ધરમને ખરુ થવાપર કોઈ પેગમખરે ગવાહી નહીં આપેલી હોઈ પણ જુદા કરવા હોઈ તે ધરમ ખુદાના તરફનુ કેમ થઈસકે ફરી જુવોકે દરેક જાન દારનો સરદાર અને તેને રસતો દેખાડનાર અને તેની ભાસા જાણુના ર તેયોમાથી થાયછે ત્યારે હીનદુવોના માનીતાવો આદમી જાત નહીં પણ દેવજાત હતા ત્યારે એ આદમી જાતના સરદાર કેમ થઈ સકે ફરી એકે જે કીતાબ ખુદાના તરફથી આદમીચોને સમજવા સારુ આવી હોઈ તો તે કીતાબની ભાશા જાણુનારા આદમી હોવાજોઈયે કેમકે જેટલા પેગમખરો આવીયા તેવાણુની કીતાબોની ભાશા જાણુનારા આદમીચો હતા અને પેગમખરો પણ તેઓમાથીજ પેદા થયા કે તેવણુને સમજાવે અને તેઓ સમજે પણ વેદ સંશકરૂત ભાશાનુછે અને એ ભાશા દેવોનાછે અને કોઈ આદમીચોની નહીં મલે ત્યારે એ દેવો અને વેદ આદમીચોને માનવાસારુ કેમ થઈ શકે ફરી એકે વેદ અથવા બીજા મોટા મોટાવોના સાસતરોમા જાં સુધી તેના રચનારાવો દરેક વાતને આમ નહીંકહેકે ખુદા એ મને આ હુકમ કેવાનો કહીયુ અથવા આમ ચાલવાનુ કહીયુ અને હું તેના પેગમખરજી અને તેનીબીજા પેગમખરોએ ગવાઆપીહોય તથાસુધી વેદઅથવા બીજા સાસતરોની વાતોને

ખુદાના તરફની અને તેના કેનારાઓ ખુદાના પેગમબર કેમ થઈસકે  
 ફરી એકે એધરમને માનનારા પણ ફક્ત હીનદુસથાનમાજ થોડા આ  
 દમીયે છે બીજા દેશોમાં કોઈ માનતા નહીં અને જ્યાં જ્યાં મુરતી  
 પુજવેછે તેવાના ધરમ અને સાસતરો જુદાજુદે એટલેથીજ સમજવું  
 જોઈએ કે ધરમ ખુદાના તરફનું હોતેતો જરૂર ફુનયાના સરવે ભાગોના  
 આદમીઓમાથી એને ખરૂં સમજીને માનનારા હોતે પણ જેઓ તપાસ  
 કરી જુવેછે તે એને મુકીને લાખો આદમી મુસલમાન થઈગયાછે અ  
 ને આઈ પણ જાણવું જોઈએ કે સાસતરમા આદમીઓને કઈ શીખા  
 માણતી વાતો અથવા કઈ બંદગીની વાતો હોય તેને ખુદાની કીતા  
 બ માનવી પણ એકીતો શેકરો અકલમન લોકોએ આદમીઓને નશી  
 હની કીતાઓ ખતાવેલીછે તે કોઈ ખુદાની કીતાબ મનાતી નહીં  
 અને તેવાણે દાવો પણ કરેલો નહીંમલે જેમકે અમારા કુરઆન સરી  
 ફમાં ખુદાતાઆલા કહેછેકે જેને એ કીતાબમા કઈ સકલેયુતો સઘળી  
 ફુનયાના આદમી અનેજન મલીને એને જેની એક સુરત ખતાવીઆ  
 પે પણ આજદીન સુધી કોઈ ખતાવી શકતો નહીં અને કઈ જુલ  
 કાડી સકતાનહીં કે પેગમબરની સચાવટમા હજરત આદમથી લઈ  
 ને હજરત ઇસુખીરીયા સુધી આગલથી ગવાહી આપતા આવેલાછે એ  
 બાબતમા મુસલમાનોએ બાઈબલથી સાબેન કરીને કઈ કીતાબો ઉરફ  
 ફારશી અરબીમા છપાવેલીયોછે જેનો કોઈ રદ નહીંકરી સકતા પણ  
 તે ભાગ્યેયો હીનદુવો નહીં સમજતા તેથી જેને જોવુહાયતો મારી એ  
 બાબતમા એક નાની કીતાબ અંગરેજમા પુરૂં આઈ પરોક્ત માહો  
 મેદ બાય ધી હોલી બેબલ અંદવેટો પારાદીજ ફાર ઇટરનલલાઈફ  
 છપાયલીછે તેમા જુવો જેની નકલ હીનદુસથાનથી લઈને ખરમા મલાઈ  
 ચીન આફ્રીકા મીસર ઇસતમ બેલ વીલાતસુધી વેહેચેલીયોછે જેને કોઈ  
 જુલ વેલી નહીંમલે અને કુરઆન સરીફનો ફાઈદા હીનદુવેને પણ થઈને  
 હજરો છાકરા માદાવોને મશીતોમા ફકમરાવા આવેછે અને એ ધરમ  
 મીસાલે એક દરીયાને સરવેને પાક કરેછે અને સરવેને દાખેલ કરીને એક  
 ખુદાની બંદગી કરવાનો મારગ ખતાવીને સરવેને ભાઈખેનના માફક  
 એક કરેછે અને હીનદુ ધરમ કોઈને દાખેલ નહીં કરીને પાક નહીંકરી  
 સકતું તથારે જેબીજને પાક નહીંકરીસકે તે પોતે કેમપાક થઈસકે પણ  
 હીનદુ અડકાઈતો મુસલમાનને હાતલગાડીને પાક થાયછે અહીંયાથીજ  
 સમજવું જોઈએ કે ખુદાનો મારગ શરવેને વાસતે પણ જે સરવેને  
 વાસતે નહીંહોય તે ધરમ ખુદાના તરફનું કેમ થઈસકે \* \* \* હીન  
 હીનદુ ધરમના સથાપનારા અને તેવાણના માનીતાવો કોણુછે તેનું  
 વોકે હીનદુવો એકખુદા નરંજ નરાકારને માનવાનો દાવાકરીને મહા  
 ઇસવર જેને શીવ અને મહાદેવબી કહેછે અને વસતું જેને નારાયન  
 બી કહેછે અને ખરહમા એ તરાણને મલીને એકખુદા માનેછે અને  
 ફેટલાકો એવાણે ખુદાના અવતાર માનેછે અને ફેટલાકો એવાણે ખુદા  
 ના પેગમબર એટલે હુકમ પોચાડનારા માનેછે અને એવાણના નામ  
 નીચોજ મુરતીયા ખતાવીને તથોના સામે અદબથી ખેરી દીવો બાલી

કુલ ચઝાની ઘાટડી વગાડીને એવોનાજ નામ રાત દાહાડો લઈને  
 પુળકરેછે પણ એવો ખુદાનો થઈ શકતાજ નહી કેમકે ખુદાના કંઈ  
 ભાગ થઈ સકતા નહી અને એવો તરણે ભુદા ભુદા હતા ફરીએકે  
 ખુદા કોઈના પેદા કીધેલો નહી મલે અને એવો ખુદાના પેદા કીધેલા  
 દેવો હતા ફરી એકે ખુદાનો જનમ અને મરણ નહીમલે અને એ  
 વો સરવે મરણ પામયાછે અને તોફતુલહીદના પાના ૧૫) મા મહા  
 ભારતના અપરબથી લખયુછેકે ખુદાતાઆલાએ બરહમા અને મહાદેવ  
 અને વીસનુ અને ઇનદર સરવેને પેદા કીધેલાછે અને તે હમેસાથીછે  
 અને હમેશા રહેશે અને રદે હીનદુના પાના ૯) મા પંખહાત પોથી  
 જે દુક ચાર વેદાનીછે તેથી લખયુછેકે ખુદા એકજ નરંજ નરાકાર  
 છે અને તે સરવે જગયા અળગ વગર હાજરછે અને ધરિવર બર  
 હમા વીસનુ, વગરેને તેણે પેદા કીધેલાછે અને દાયત બેદઅંતથી લખ  
 યુછેકે ખુદા ભુદોછે અને ઇસવર અને વીસનુ અને બરહમા સરવે તે  
 ની કુદરતથી પેદા થયાછે અને પાના ૮) મા દાયત બેદઅંતથી લખ  
 યુછેકે ખુદા એખલાએ પોતાની કુદરતથી જમીન અને આસમાન  
 બનાવીયુ અને તેની દબરેખને વાસતે તરણગુન પેદાકીધા તેમાએ  
 ક તમા ગુન એટલે ધુસરો જેની શુરત ઇસવર અને તેવાણની બધ  
 રી પારવતી અને સવારી બળદ અને હતયાર તરણુલ અને બીજો  
 સતોગુન એટલે અકલ જેની શુરત વીસનુ અને તેવાણની બધરી લછ  
 મી અને સવારી ગરૂડ અને હતયાર ચક્ર અને તરીજો રજોગુન  
 એટલે અઘીં અકલ અને અઘો ધુસરો જેની શુરત બરહમા અને  
 તેવાણની બધરી સાવતરી અને સવારી હાસ અને હતયાર કમંડલો  
 હવે એ તરણમા કોઈ પુરી શીફતોવાલો નહીમલે અને કોઈ અકલ  
 મંદ અને કોઈ બેઅકલ અને કોઈ અઘો અરધ હવે વીચારી જવો  
 કે જવાણ બીજના પેદા કરેલા હોય અને તેવાણ બધરી સવારી હત  
 યારના મોતાજ હોય અને તેવાણને જનમ અને મરણ હોય અનેપુ  
 શીફતો નહીહોય તેવાણ કેમ ખુદાથઈ સકે \* \* \* હવે એ દેવો  
 ખુદાના અવતાર પણ નહી થઈસકતા કેમકે ખુદા જે ચાહે તે કરી  
 સકેછે અને અવતાર લેાથી તેને એખ લાગેછે અને એવાણ ખુદાના  
 અવતાર હોતેતો બીજના મોતાજ નહી થાજોઈયે અને એવાણ સર  
 વેથી વક્રે હોતેવાણ એવાણ પોતાના પેદા કરનારને પણનહી એલ  
 ખતા હતા જુવો રદે હીનદુના પાના ૧૭) મા બજોાતી પોથીથી લખ  
 યુછેકે આ કુનયામા પેદેલા સરવે તરફ પાણીજ હતુ તેના વગર  
 કોઈ ચીજ નહીહતી પણ વીસનુ આંગલી જેટલા કદના વડના એ  
 કે પાતાડપર સુઈરહયા હતા અને પેદા કરનારે તેવાણની કુટીમાથી એ  
 કે કવણનુ ફળ જાહેર કરીને તેમાથી બરહમા ચાર મોડા સાથે પેદા  
 થયા અને તેવાણને વાસતે સરવે જનદારો પેદાથવા લાગયા અને  
 આશમાની વેદ તેવાણના મોડાવોમાથી નિકલયા જે પર હીનદુવો  
 ચાલેછે ફરી તોફતુલહીદના પાના ૧૮) મા અસકંદપુરાણ અધીયાઈ  
 ૩૨) થી લખયુછેકે બરહમાએ દેવતાઓને કહીયુકે સરવેથી મોટો અ

ને સરવેના ધાણી અને પેદા કરનારો અને પાલનારો અને મારનારો હું છું ત્યારે મહાદેવ ધુરાશે થઈને કહીયુકે તું એટલી ગરની વાત કરેછે હું જાણ્યુકે તારાજેવો જેસમજ કોઈ નહીંમલે અને પેદાકરનાર અને પાલનાર અને મારનાર સરવેના હું છું ત્યારે બરહમાએ કહીયુકે તું મારેથી પેદાથયો ત્યારે ચારોવેદે કહીયુકે મહાદેવ સરવેનો માલેક અને પેદા કરનારછે અને પાના ૯) મા મહાભારતના રાજ ધરમથી લખ્યુછેકે મહાદેવ અને નારાયન જેવ વડીને વલગી પડયા અને લોકોમા મોટો ફીસાદ થયો ત્યારે બરહમાએ છાંડવીને એક એક તરફ ફીયા અને પાના ૪૫) મા મહાભારતના અપરબથી લખ્યુછેકે બરહમા સરવે દેવતાઓના હસતાછે અને મહાદેવ તેનેથી પેદા થયા અને ૫૭ જગયાથી લખ્યુછેકે મહાદેવ બરહમાના લંવાથી પેદા થયા અને પાના ૧૧) મા અસકંડપુરાણ અધીયાઈ ૨૬) થી લખ્યુછેકે મહાદેવની આંખોના પાણીથી વીસનુ પેદાથયા અને પાના ૮૫) મા શીયુપુરાણ પેલાખંડથી લખ્યુછેકે વીરાનુ મહાદેવની બઈરીની નજરથી પેદ થયા અને પાના ૧૩) મા શીયુપુરાણથી લખ્યુછેકે સરવેથી પેદેલા વીસનુની કુટીમાથી કમલનુ કુલની કલયુ અને તેમાથી બરહમા પેદા થયા અને એવેમા બરહમા કેવાલાગયા કેમેતને પેદાકીધો અનેવીસનુ કેવા લાગયાકે મેતને પેદાકીધો કરીને તકરાર કરવા લાગયા તેવામા આસમાનથી એક ધુવાડો દેખાયો અને તેમાથી બરહમાને અવાજ થયોકે તું બરહમા અને એ વીસનુછે જેની કુટીમાથી કમલનુ કુલ નીકલીને તેમાંથી તું પેદા થયો હવે તું સરવેને પેદાકર ત્યારે બરહમાએ તે ધુવાડાના તરફ વી ચારીને જોયુ તો તેમાથી એક લીંગ દેખાયો તેયારે બરહમા તેની તપાસ કરવા હાસની સીકલ બનીને દશહજાર વરસ સુધી ઉપર હડયા અને વીસનુ બુંડની સીકલ બનીને દશહજાર વરસ સુધી પતાલમાં ગયા પણ લીંગનો છેડો નહીં મલયો ત્યારે બરહમાએ જાણ્યુકે મારો ધાણી અને પેદા કરનારો એજછે ત્યારથી લીંગની પુંજ કરવી સંકીર્ષી અને પાના ૫૫) મા સીયુપુરાણ અધીયાઈ ૨૩) થી લખ્યુછેકે બરહમા અને વીસનુએ મહાદેવને કહીયુકે અમેને બંદગી કરવાને મા રગ ખતાવ ત્યારે મહાદેવે કહીયુકે મે તમોને જેતરલીંગની સીકલ દેખાડી હતી જોઈએકે તેની પુંજકરો દુનયામા અને આખેરતમા ખુસી મલશે અને આક્રતના વખતે જે મારા લીંગની પુંજ કરશે તેના સરવે ગુના બળી જશે અને જે કોઈ લીંગની તારીફ મારે પારો પડશે તેને જેવજહાનમા ખુસીમલશે અને હીનદુ ધરમના ખુલાશોના પાના ૬) મા મચછપુરાણથી લખ્યુછેકે બરહમા અને વીસનુ અને ઈસવર આ દીસકીત દેવીથી પેદા થયા અને તેવાને જાણ્યા પછી માહીત થઈને તરણને પોતાના વરો થવાને રાખ્યા અને ભાગવત ઇત્યાદી પુરાણોથી લખ્યુછેકે વીસનુની કુટીમાથી કમલ પેદા થઈને તેના કુલમાથી બરહમા પેદાથયા અને બીજા પુરાણોથી લખ્યુછેકે આદીસકીત દેવીથી એક બીજ પેદાથયુને તેમાથી મહાદેવ નીકલયાને વીસનુના બાપ કેવાયછે અને મચછપુરાણથી લખ્યુછેકે બરહમાએ મહાદેવને તરશુલ



પકડનારા પેદાક્રીયા અને નારદીપુરાણથી લખાયું છે નારાયણના પેટ  
ની જમણી કુખે ખરડમા અને ડાબી કુખે વીસનુ અને વચ્ચેથી  
સીવ પેદાયયા અને લીંગપુરાણથી લખાયું છે સીવ ખરડમાથી પેદાયથ  
ને પોતાની ડાબી કુખમાથી લક્ષ્મી અને વીસનુને પેદાક્રીયા અને  
જમણી કુખમાથી ખરડમા અને રાશતી પેદાક્રીયા અને મારકંડેય  
પુરાણથી લખાયું છે ખરડમા મહા લક્ષ્મીથી અને શીત મહાકાલથી  
અને વીસનુ મહા સરસતીથી પેદાયયા અને વારાહપુરાણથી લખાયું છે  
ખરડમા અને જીવિસનુ અને મહેશ્વર એ તરણથી એક સક્રીત દેવી  
પેદા થઈને તે દેવી તરાણ ભાગ થઈને લક્ષ્મી અને સરસતી અને  
કાલી થઈ ગઈ અને ખરડમ વેવરત પુરાણથી લખાયું છે પરલઈ થયા  
પછી કરસણ એકલા હતા અને તેવાણની જમણી કુખમાથી વીસનુ  
નીકલયા અને ડાબી કુખમાથી મહાદેવ અને કુટીમાથી ખરડમા અને  
બીજી જગ્યાવોથી દેવ દેવીઓ પેદા થયા હવે એમાકોનીવાત ખરી  
અને એ સાર્સતરોની સચાવટશું પણ ખરીવાત એજ માલમ પડે છે  
દેવાને ખુદાતાઆલાએ આગથી પેદા કરીલા છે કેમકે કુરઆન સરીફમા  
એ ખુદાતાઆલાએ કહેલું છે અને બીજી તરાથી પેદાયવુ કોઈ ક્રીતાબ  
ગવા આપતી નહી અને તેફતુલહીદ પાના ૫૬) મા હીનદુવોને હો  
મ એટલે ઘીઈ મધ તલ બદામ કોપરા વગેરે આગમા નાખીને પુ  
જા કરવાનો હુકમ છે એથી પણ શાએત થાય છે કેવ આગથીજ પેદા  
થયાના સખખથી છે અને બાઈબલમા પેદાયસના બાબ ૬) અવત ૪)  
મા એવાણને જખખાર લખેલા છે અને કુરઆનમા જન કહેલા છે જ  
ની માઈની સરક્સ એટલે મગજ ફરેલાની છે હવે વીચારી જુવો કે  
જેવાણને પોતાના પેદાકરનારની પણ ખખર નહી હોઈ અને પોતપો  
તામા પેદા કરવાની તકરાર કરનારા હોય અને આખર લીંગને પે  
દા કરનારો ઠેરઠેર પુજા કરનારા હોય તે ખુદાના અવતાર કેમ થઈ  
સકે \* \* \* હવે એજ તરાથી બીજા અવતારો લેવા પણ ખુદાને  
ખોહુ એખ અને નાસકતીવાન ઠેર છે કેમકે અમે તેને એક પલમા  
જે ચાહે તે કરી સકવાને એકરાર કરીએ છએચ તે ખાતેલ થાય છે  
જુવો તેફતુલહીદના પાના ૧૫) મા લખાયું છે સંગાસરાયત ખરડમા  
ના ચારે વેદાને ચોરીને ગળીગયો અને દરીયામાગેખ થઈગયો તયારે  
ખરડમાયે ભગવાનને અરજ ક્રીયો તો ભગવાને મજબો અવતાર લઈને  
દરીયામા ઘુસીને તેને મારીને તેના મોહોડામાથી વેદા કાઢીઆવીયા  
ફરી દેવતાઓએ ચઢદ રતન કાડવાસાર દરીયાને વસોલવાનું ક્રીધુ તો મંદ  
રા ચલ પહાડ નીચે ઘુસવા લાગયો તયારે દેવતાઓએ ભગવાનને અ  
રજ ક્રીયી તો ભગવાને કાચખાનો અવતાર લઈને પહાડને નીચે જઈને  
અટકાવીયા ફરી એક વેત સરવે જમીન અને તેના રેનારાવો સાથે  
લપેટીને પતાલમા લઈગયો તયારે ભગવાને વરાહ અવતાર લીધાને જુ  
ડની સીકલ ખનીને પતાલમા ગયો અને તે વેતને મારીને જમીન  
તેના હાતથી છોડવી લાવીયા ફરી હરકંસખ વેતે લોકોને પોતાની  
ખંઠગી કરવાનું કહીયુ અને તેના છોકરો પરહલા એક ખુદાની ખંઠગી

કરતો હતા તેણે ના કહીયું તેથી તેને લોહિણનું થામણુ આગમી લા  
લ કરીને બાંધવાનું કીધું ત્યારે ભગવાને નરસંગા અવતાર એટલે  
આગણુ ધડ વાઘનું અને પાછણુ ધડ આદમીનું બનીને હરં કસબને  
મારી નાખ્યો અને પાના ૮૯) માં લખ્યુંછેકે હરનકસબની બેઠેન  
હોલીએ પોતાના ભતરીજને ફાગણના મહીનામાં રાગ રગમા લગા  
ડીયો અને તેને બાળી નાખવાસાડે પોતામાથી આગ કડી તેથી તે  
પોતેજ બળીગઈ તયારથી હીનદુવોચે હોલી કરવી સૂકીધી અને એમાં  
મખકરી ગાંગાખકરી સવાખ બળેછે ફરી રાજ નલ ઘણો અદલ ઇન  
સાફ હતા અને દેવોએ ભગવાનને અરજકીધી તો ભગવાને બાવન  
અવતાર એટલે બાવન આંગળ જેટલો બનીને તેને મકરથી બાતેલ  
કીધો ફરી રાજ શેહસતરળાઈ છતરીએ જમંગન બરામન પરસરામના  
બાપને કાઠી નાખ્યો તેયારે ભગવાન બરમસરામ અવતાર લઈને જમ  
નગનના ઘરમાં પેદાથયો અને એક તીર હાતમાં લઈને એક ખુનના  
બદલામાં સઘળી દુનયાના છતરીયોને મારી નાખ્યા અને તેવાણી  
બઈરીયોને સાથે બરામણો શુતા તેવોથી છતરી અને ખતરી પેદાથયા  
ફરી રામની બઈરી સીતાને રાવન લઈજવાથી ભગવાને રામઅંદરને  
અવતાર લઈને રાજ દસરતના ઘરમાં પેદાથયો અને હનુમાનની મદ  
ત લઈને રાવને મારીને સીતાને છોડવીલાવ્યો અને પાના ૧૭૨) માં  
સીયુપરાણના ખંડ ૭) થી લખ્યુંછેકે માહાદેવે વાંદરાવોનો રાજ કેસ  
રીની બઈરીથી અને પરભંજ દેવતી નસલથી અતાર લીધો હતો  
ફરી મથુરાનો રાજ કંસને મારવાસાડે ભગવાને કરસનનો અવતાર  
લઈને ખાસદ્યોના ઘરમાં દીયોના પેટથી પેદા થઈને રાજ કંસને  
મારીને તયાનું રાજ રાજ અગરસીનને આયપુ અને એ અવતારે  
બઈરીયો સાથે બેહુ ડુસી રમતકીધી ફરી ખુદહા અવતાર આદમીની  
સીકલ સદલનીછે અને એ જગનનાથમાં પુજાયછે જે સઘળી ઉમરમાં એ  
ક વખત તેના દરસન કરે તેના સરવે ગુના નેકીયઈ જવાનું શમજેછે  
અને એ સરવે અવતારો હીનદુ ધરમનો ખુલાશોના પાના ૨૭) માં  
બી લખેલાછે હવે વીચારી જુવોકે ખુદાએ સરવે જગતને પેદાકીવી  
અને તે સરવે સકતીવાનછે અને આવા અદના કામોને શાડે તેને  
આવા ખોટા બનાવો વગરેના અવતાર લેવાએ કેમ થઈસકે \* \* \*  
હવે ઇશવર અને વીસનું અને બરહમા એવાણુ ખુદાના પેગમબરો અને વેદ  
ખુદાના તરફની કીતાબગણુ થઈ સકતી નહીં કેમકે પેગમબરોના કામોખોટા  
નહીં જોઈયે અને જુદા બોલનારા નહીંજોઈયે તે જુવો બરહમાના કામો  
રદે હીનદુના પાના ૨૨) માં બરદમાતીથી લખ્યુંછેકે એક દહાડે  
ઈસવરે નાચીને ખીજ દેવોને દેખાડવાસાડે મીલાવડો કરીને બોલા  
વીયા તેયારે મોટા મોટા દેવો જેમાં વીસનું બરહમા મેહકાલ અગ  
થાખેતાલ રસંગ બનાનક વગરે અને કેટલીક દેવીયો જેમાં પારવતી  
ચંડકા કાલકા તારા તખરા કોકલા લછમી શરસતી વગરે સારા કપડા  
પેહેરીને આંચીયા તેયારે ઇસવર નાચવા લાગ્યા અને સરવે ખુસીમાં  
પાયા તેઓમાં બરહમા ઘણા ખુબ સુરત હતા તેને ઇસવરની બઈરી

પારવતીએ જોઈને આશક થઈ અને બરહમાબી તેના પર આશક થયા  
 અને એક ખુણામાં જઈને ખોટુંકામ કીધું અને ઇસવરને એવાત માલ  
 મપડી તેયારે બરહમાપર ગુસ્સે થઈને તેનું એક માથું કાપીનાખ્યું  
 ફરી પાના ૨૧) મા લખ્યુંછે એક દહાડે બરહમા અને વીસનું એવ  
 એક બીજાથી મોટો થવાનો દાવો કરવા લાગ્યા તેયારે ઇસવરે એ  
 જાલણીને કહીયુંકે તમારામાથી જે મારો અંત કાઢે તે મોટોછે  
 તયારે એવે શાંભળીને વીસનું ઇસવરની કુટીમાથી ગુસીને પગ તરફથી  
 નીકળી આવીયા અને વીસનું ઇસવરના પ્રંદનની ગરમીથી કાલા થઈ  
 ગયા અને કાલા કરસીન કેવાયા અને બરહમા કુટીમાંથી ધુસીને  
 માથાતરફ જતાહતા તેટલામા તેવણને કેવડો રશતામા મલચોને કેવા  
 લાગ્યોકે તું કાં જઈછે બરહમાએ કહીયુંકે ઇસવરનો અંત કાઢવા  
 તેયારે તેણે કહીયુંકે ઉપરતો અંધારેછે તેથી જલુ નહીજોઈયે તું મને ઇસ  
 વરને પારો લખજી ને કેહ કે મે તમારો અંત કાઢો તમારા માથામા જે  
 કેવડો હોતો તે નીસાની લાવીચોછું તયારે બરહમાએ તેમ ઇસવરને  
 કહીયું અને ઇસવરે તે જાણીને બરહમાનું જુદું બોલવાથી ગુસ્સે થઈ  
 ને તેવણનું એક માથું કાપીનાખ્યું અને તોફાનુલહીંદના પાના ૧૮)  
 મા અસકંદ પુરાણથી લખ્યુંછે બરહમા અને મહાદેવ એવએક બીજા  
 ને પેદા કરનારો થવાની તકરાર કરવાથી એક નુરની તજલલી આવી  
 ને બરહમાનું એક માથું કાપી નાખ્યું અને હીંનકુધરમનો ખુલારો  
 ના પાના ૧૨) મા સકંદપુરાણથી લખ્યુંછે તરપસીની બેઠવાથી સી  
 વનુ લીંગ તુડીપડ્યું અને જોટલું મોટું થઈગયુંકે સવરગ અને પતાલ  
 તેથી ભરાયગયું અને તેને જોવાસારે બરહમા અને વીસનું અને ઈન  
 દરદેવો એકઠાથયા અને બુમો પાડવા લાગ્યાકે તેના અંતનું કેકાણું  
 કોણુરોધી કાડીસકે તેયારે વીશનું પાતાલમા ગયા અને બરહમા સ  
 વરગ ગયા પણ તેનો અંત કોઈને નહી મલચો તયારે બરહમા આ  
 જા થઈને કેતકી ઝાડને ગવા આપાનું કહીયું અને પોતે તરણ  
 વખત તેનો અંત મલવાનું કહીયું તે જુઠાણાના સખબથી દેવોએ તે  
 ને બેઠુવા દીધી કે તારી ભડીત જગમા કોઈનહીકરે અને તોફાનુલહીંદના  
 પાના ૪૫) મા સીયુપુરાણથી લખ્યુંછે બરહમા દારૂની નીસામા સર  
 સરતીને સાથે વતો કર રહતા તેમા કોઈ ખોટીવાત બોલાઈગઈ તેથી  
 સ સતીએ બેઠુવાકીધી કે તારા એક મોડામાથી હમેશા જુડીવાતો  
 નીકળે અને તે કબુલ થઈને હમેશા એક મોડામાથી તેવણ જુડી  
 વાતો બોલતા હતા અને એજ પાનામા લખ્યુંછે બરહમાએ પોતાની  
 છોકરી સરસતી બનાવી અને કામદેવ જોટલે મન બનાવીયું અનેમન  
 બરહમામા ઘુસ્યું તયારે તેવણ થોમી નહી શક્યા અને પોતાની  
 છોકરી સરસતીને સાથે સુવાનું કીધું તયારે સરસતી સરમાઈને એકતરફ  
 ફરી ગઈ તો તે તરફ એક બરહમાનું મોઢું દેખાઈને બીવાડવા  
 લાગ્યું તો સરસતી બીજી તરફ ફરી ગઈતો તે તરફ એક મોઢું દેખા  
 ઈને ખોટી નજર કરવા લાગ્યું તયારે સરસતી તીજી તરફ ફરીગઈ  
 તો તયા પણ તેમજ થયું એતરેથી ચાર મોડા થયા અને સરસતી

એ જોયું કે તેના છેડા નહીં મુકતો તથાથી નાસવા લાગી તો બરહ માખી તેના પછવાડે દોડયા એટલા સુધી કે શસ્ત્રતી કોઈ વખત દેખા તી અને કોઈ વખત સંતાઈને નાસતી હતી પણ બરહમાએ તેને મુકી નહીં તેયારે દેવે મા એ વાતની ચરચાઈથઈ અને મહાદેવે તેવાણના ગુનાના સખખથી તેવાણનું એક માથું કાપી નાખ્યું અને તેવાણની પુજા કરવી બંધકીધી અને પાના ૪૬) મા મતશેયા પુરાણથી લખ્યું છે કે બરહમાએ પોતાની છોકરીને શોવરયા સુધી પોતાની બધરી બનાવીને રાખી હતી ફરી પોતાના છેકરો મોયમ બહવાને સાથે પાણવી આપી અને હીનદુધરમને પુલાશો નાપાના ૧૨) મા મછ પુરાણથી પણ એવાત લખેલી છે અને તોડતુલહીનદ નાપાના ૧૫૫) મા શીયુપુરાણથી લખ્યું છે કે બરહમાએ પોતાના છોકરીને સાથે ખોદ કામ કરવાથી ઈશવરે ગુરોથઈને તેવાણને કહીયું કે અહીં બરહમા તે પોતાની છોકરીસાથે સુવા નું કીધું મે જહાનમા ઘણા સાહવતી જોયા પણ તઢેવ જહાનમા એવો ગુનો કરનારો એકની નહીં જોયો તારાપર લાનતજ લાનત અ ને તારી અકલપર અને વેદ ક્રવાપર લાનત છે કે કોઈએ એવો ગુનો નહીં કીધો અને નહીં કરશે અને એજ તરાથી તેના છોકરાવો પર પણ ગુસશે થઈને કહીયું કે તમારા ધરમપર લાનત છે બરહમાના છોકરા થઈને ખોટા ચલાણના થયા અને બે અખતીયાર થયા લાનત છે લાન ત છે તમારા જવા ખોટા ચલાણના ચાલનારા એાપર હજાર લાનત છે અને પાના ૮૬) મા શીયુપુરાણના ખંડ અધ્યાય ૧૩) થી લખ્યું છે કે મહાદેવના દયાશાયે વેવાને વખતે બરહમાની નજર દયાના અગોઠાપર પડીને આશક થયા તેયારે હોમમા બીગેલી લાકડી નાખી તેથી તેમા ધુમાડો થયો અને મહાદેવની આંખોમા જવાથી એવઆં ખો ચોલવા લાગ્યા તેયારે બરહમાએ દયાના મોઢાપરથી લુગડું ખસે ડીને જોયું અને બરહમાનું પાંણી નીકળી પડ્યું તયારે મહાદેવ બોલું ઘુસશે થઈને તેવાણને મારી નાખવાનું કીધું તયારે વીસનું સાથે મલીને માફ માગી અને દયાએ પણ કલાવાલા કીધા તેથી માફ કીધું અને એજ તરાથી પાના ૧૬૩) મા શીયુપુરાણના ખંડ ૪) થી લખ્યું છે કે મહાદેવના ગુરજસાથે વેવાને વખતે પણ બરહમા ગુરજને અગોઠાજોઈ ને આસક થયા ને પાંણી નીકળી પડ્યું અને હીનદુધરમને પુલાશો નાપાના ૧૨) મા પણ એવાત દુકાણમા લખેલી છે અને તોડતુલહીનદ ના પાના ૪૫) મા મહાભારતની શાનપરખ અને તરતયા અને ખીન પખથી લખ્યું છે કે વેદની વાતો ઘણી ફેરફાર થઈ ગઈલી છે હવે વીચા રી જુવો કે પેહલાતો કોઈ સાસતરના ક્રવામાજ દુકાણ નહીં મલે ફરી બરહમાના કામે આવા ખોટા અને જુઘાળનારા હોઈ કેજેથી તેવાણ ને ઈસવરે ખોટો ઈરવીને ખાતેલ કીધો હોય તે ખુદા અથવા ખુદાનો અવતાર અથવા ખુદાનો પેગમખર અને તેવાણનું કહેલું વેદ ખુદાની કીતાબ કેમ થઈ શકે \* \* \* હવે જુવો ઈસવરના કામોનાં તરફ રહેડીન કુતા પાના ૧૧) મા અનંતુલશી પોથીથી લખ્યું છે કે ભસમાસર એક દેવહતો અને તે ઈશવરની બધરી પારવતીપર આશક થયો અને તેથી

તેણે ઇસવરની ઘણી ખીજભત કીધી જ્યો ઇસવર ખુસથઈને તેને કહીયુકે તુંને જે જોઈયે તે માગ ત્યારે તેણે માગયુકે જેના માથાપર હું હાત મુક તે ભશમ થઈજાય તેને ઇસવરે આઈપુ ત્યારે તેણે ઇશવર નેજ ભશમ કરીને પારવતીને લઈજવાનું કીધું ત્યારે ઇશવર તે જાણી ને તેના આગળથી નાઠા અને ભશમાંસર તેણણના પછવાડે દોડતો હતો અને એ એવ જંગલો અને પહાડોના દોડતા હતા તેવામા વીસ નું મહાદેવને મલયાને તેના હાલ પુછ્યો તો તેણેને ભસમાશરનો મામ લો કહીયો ત્યારે વીસનુએ તેણેને કહીયુકે નાખી અને તું એક તરફ થઈજા હું તેને મારી નાખું છું અને વીસનુએ પારવતીની સીકલ ખનીને ભશમાશરના આગળ ગયા ત્યારે ભશમાશર તેને જોઈને પોતાનું કામ કરવાસાર કાલાવાલા કરવા લાગ્યો ત્યારે વીસનુએ કહીયુકે તું મારેસાથે નાચે અને હું જેમ હાતપગ કરે તેમ તુંખી કરે ત્યારે હું રાજ્યાહ ત્યારે તે રાજ્યથઈને નાચતા લાગ્યા અને નાચ તાનાચતા બુલાવો દઈને વીસનુએ પોતાનો હાત પોતાના માથાપર લઈ ગયા તેમજ ભસમાસરેખી પોતાનો હાથ પોતાના માથા પર લઈ ગયો તેથી તે ભશમ થઈગયો અને વીસનુએ આતીને ઇસવરને કહીયુ ત્યારે ઇશવરે ખુશથઈને તેણેને ઇનામ આપ્યું અને વીસનુને કહીયુકે તું કેરી તરેથી પારવતીની સીકલ ખનચોહતો તે મને દખાડ ત્યારે તેણે પારવતીની સીકલ ખનચા અને ઇશવર તેણેનેજ જોઈ ને આશકથયા અને આખીરાત તેણેને સાથેસુતા અને તેણેને હમલ રહીયો અને એક છોકરો પેદાયયો જેને ખડુગેરામ કહેછે અને પાના ૧૨) મા એજ પોથીથી લખયુછેકે એક દહાડે ઇસવરની બઈરી પારવતીએ ગામડીયા બઈરીયોને જેમ મોરના પીછકમરમા બાંધાને ઇસવરના આગળથી ગઈ અને ઇશવરે તેને કહી આલખી અને કોઈ ખીજની બઈરી સમજીને તેનાપર આશક થઈને કાલાવાલા કરવા લાગ્યો ત્યારે તે ઉભીરહીને કેવાલાગીકે મારા પગમાથી કાઠો કાઢી આપ ત્યારે ઇસવર ખુશથઈને તેનાપગ જોલામા લઈને કાઠો ધુડવા લાગ્યા તેવામા પારવતીના પગની નીશાની તેણેને દખાઈ અને આલખીકીધી અને પાના ૧૩) મા એજ પોથીથી લખયુછેકે એક દહાડે ઇસવર અને પારવતી સરત કરીને ચોશર રમવા લાગ્યા અને ઇસવર હારીગયા ત્યારે પારવતી માગવા લાગી ને તરસુલ છીનવી લીધો અને ઇસવરને ઘણી સરમથવાથી જંગલમા ચાલાજઈને એક પહાડના ગારમા બેઠા અને લોકોના બોલાવીયાથી નહી આવીયા ત્યારે નારનદેવે પારવતીને શીખાડીને ઇશવર પાસે તેણેની કઈનીશાની મંગાવી અને પારવતીના માગવાથી ઇસવરે પોતાનો લીંગકાપી આપ્યો તેને માનથી ઘરમા લાવીને મુક્યો અને જ્યારે તે સહવા લાગ્યો ત્યારે તેને બાળીને તેની રાખ સરવેએ દીલપર અને માથાપર લગાડી અને તેને જેહેવો પથથરનો લીંગ બનાવીને તેની જગો પુનવુ સફીધું અને ઇસવર તેજ દરદથી પાચ શાત દહાડા રહીને તે પહાડમા મરી ગયા અને તેણના સગા વાલાઓ જમે થઈને બુઝો પાડીને માથાપર ધુલ ઉરાડીને તેણેને બાળી નાખ્યા અને તે તરાથી તે દેવોએ

(૧૯)

દરવરશી હોલો કરવું સર કીધું અને પાના ૨૪) મા એજ પોથીથી લખયુછે કે ઇસવરની બધરી પારવતી ડોશી થઈજવાથી તેને નહી પશનકરીને કાઠીમુકી તેયારે પારવતી નાચાર થઈને દરયા કીનારે જઈને બેશીને રહવા લાગી તેવામા એક દેવ ત્રીયાકમાનાક દરયામાથી આવીને પારવતીને પુછ્યુ અને તેણે તેના હાલ કહીયો તયારે તેણે રહમ ખાઈ ને કઈ બુદી લાવીને તેને ખાડી અને પારવતી પાછી બુવાન થઈ ને ઇસવરને પારો આવી અને ઇસવરે તેને પસન કરીને પાછી રાખી અને ખુદાની તારીફ કીધી અને તોફતુલકુદીદના પાના ૮૪) મા ભાગવત અસગંઠ ૮) થી લખયુછે એક દહાડે મહાદેવ અને પારવતી જંગલમાથી જતાહતા તેવામા એક બધરી ખુબસુરત હાતમા કુલ ઉછાળતી જતી હતી તેને મહાદેવે જોઈ અને તેની છાતીમા દેખાઈ ત્રીયારે તેનાપર આશક થઈને પારવતીને મુકીને તેના તરફ ગયા પણ તે બધરીએ મહાદેવના તરફ નહી જોયુ અને મહાદેવ તેની પછવાડે લાગીયા અને તેણે મોઢાપર પરદા કીધા તયારે મહાદેવના છવ ઘણે બે કરાર થયો અને પારવતીએ તેને પોતે કરતા વધારે ખુબસુરત જોઈ અને મહાદેવે દોડીને તે બધરીને બગલમા લઈલી થી પણ તે જોર કરીને નાકળીવઈ અને મહાદેવના છવ વધારે તેના પર થયો અને પછવાડે દોડીયા તયારે તે વીજલીની તરા ઘડી મા આ તરફથી બીજી તરફ કુદી જતી દેખાતા લાગી આખર મહાદેવ દોડીદોડીને થાકીગયા અને પોતાનુ પાણી નાકળી પડ્યુ અને પાના ૮૧) મા મહાભારતના મુછ ધરમથી લખયુછે મહાદેવે દયા નુ જગ ખરાબ કીધુ તેથી દયાએ બેદુવા કીધી અને મહાદેવની પેશાની પર એક આગયા આંખ થઈગઈ અને પાના ૧૫૨) મા મહાભારતની અપરબથી લખયુછે સંદ અને અસંદને બંદગી કરવાથી ખરોડવાસારુ દેવોએ અરજ કીધી અને બરહમાએ તેવાને બાદસાહત આપી અને એક ખુબસુરતબધરી બનાવી ને તેવાના સામે મોકલી અને તેવા તેને લેવાસારુ બેહુ વડીને મરી તયા અને તે બધરી જતીહતી તેને જોવાસારુ મહાદેવે પોતાના બીજા ચાર મોઢા બનાવીયા અને તે જોતરફ જતીહતી તેને જોતા હતા અને પાના ૫૮) મા સબપુરાણથી લખયુછે એક દહાડે પારવતીનુ ઇસવરને સાથે મુવાનુ મનથયુ અને ઇસવરનુ મન નહી હતુ ફરી મનકરીને પોતાની કનગો એલી લા મની કીધીકે પારવતી નહી થોભી સકી અને વીસનુને અરજકીધી તેથી વીસનુએ ઇસવરની કનગોને ચાકરથી કાપીનાખી જેથી ઇસવર ઘણા ઘુરોથયા તયારે વીસનુએ ઘણા કાલાવાલાકીધા અને ત્યારથી લીંગની પુન્ન સરકીવી અને બીજી તરાથી આમ લખયુછે એક વખત કૈટલાક બંદગી કરનારા તપ કરતા હતા અને મહાદેવે તેવણને અજમાવા સારુ તેવાની બધરીયાના આગલ જઈને પોતાની કનગો ખોલીનાખી તયારે તે તપશીઓએ બેદુવા કીધી તેથી મહાદેવના લીંગ ખરી ગયો અને જ્યારે મહાદેવ પોતાની અસલ સુરતમા આવીયા તયારે તપશીઓએ મહાદેવની તારીફ કીધી અને મહાદેવ ખુશથઈને લીંગ પુન્ન

વાને હુકમકીધો અને પાના ૧૨૬) મા લખયુછે એક વખત મહા દેવ શુભેલા હતા અને તેવાણની કનગો ઉભીથઈ તયારે પારવતીએ જોઈને વીચારયુકે આમને આમ પાણી નીકલીજઈ તેથી પોતાની કનગોમા નાખીને ઉપર ખેડી અનેતે વધારે લાંબો થવાલાગ્યો એટલા સુધીકે આરામાન સુધી પોહોચ્યો અને પારવતીખી તેના ઉપરે ખેડી રહી અને જયારે દેવ લોકોની જગ્યાપર પોંચી તયારે સરમાઈ ગઈ અને પાના ૧૨) મા લખયુછે એક વખત પારવતી નાવા ખેડી અને દીલનાં મેલથી એક છોકરો ગનેશને બનાવીયો અને તેને ખાંણા પર ખેસાડીયો કે કોઈને ઘરમા આવા નહીં દીએ તયારે મહાદેવ બહા રશી આવીયા અને તેણે ઘરમા જવાથી અટકાવીયા તયારે મહાદેવ ગુણેશને તેનું માથુ કાપીનાખીને ફેંકીદીધુ તેથી પારવતી ઘણી રડવાલાગી ને કહીયુકે પાછો જીવતા કરીઆપ તયારે મહાદેવે તે માથુ ધુંડીયુ પણ નહીં મલયુ તયારે નાચાર થઈને એક હાથી મલવાથી તેનું માથુ કાપીને ગનેસને લગાડીને જીવતા કીધા અને તેને ઘનિામ આઈયુકે જોકોઈ કંઈ કામ કરેતો પેહેલા તાર નામ લીએ અને જે કોઈ કોઈ દેવની પુજાકરેતો પેહેલા તારી પુજાકરે તો તેની પુજા કબુલથઈ અને પાના ૧૬૬) મા શીયુપુરાણથી લખયુછેકે ગનેસ મહા દેવનું પાંણી ખાંણામા નીકળેલાથી પેદા થયો અને સન્નિચરની નજરથી તેનું માથુ કપાઈ ગયુ અને શીવએ હાથીનું માથુ વલગાવીદીધુ અને પાના ૧૫૯) થી ૧૬૧) સુધીમા શીયુપુરાણથી લખયુછેકે મહા દેવની બધરી દયા બળીને સતીથઈ અને મહાદેવ તેને જીવતી નહીં કરી સક્યા અને તેના ગમથી તેના હાડકાની માલા ગલામા નાખીને જંગલો પહાડોમા જોગીનીતરા કરીયા કીધુ અને એક દહાડે નાગા થઈને મારકમાગ્યા તયા તપશીયોની બધરીયો તેવાણના આંગે વલગી પડ્યો તયારે મનીસર તપશીએ મહાદેવને કહીયુકે અઈ જાહેર જડ નમી બેઠમાન આ શું ખોટું કામ કરેછે તે અમારૂં ઘરમા ખરાબ કીધું છે તેથી તારો લીંગ ખરીજઈ તયારે ઇસવરનો લીંગ ખરીગયો અને તેવાણ શરમીંદાથઈને ચાલ્યા ગયા અને પાના ૮૫) મા શીયુપુરાણનાં પેહેલા ખંડથી લખયુછેકે મહાદેવ સકરદેવને ગળીગયા અને તે શોવર સ સુધી પેટમા રહીને મહાદેવની કનગોમાથી પાછો નીકળ્યો અને પાના ૧૬૨) થી ૧૬૩) મા શીયુપુરાણથી લખયુછેકે હમાચલની છોકરી ગુરજના વેવાકરવા સરવે દેવાને ખોલાવીયા પણ ગુરજાએ કોઈને પસંદ નહીંકીધા અને ઇસવરના ગલામા તેણે માલાનાખી અને સીવડોશા એક ઘરડા બળદપર ખેસાડીને ખુશી કરતા સારંગી વગાડતા સસરાના ગામને પારો એક વાડીમા ગયા તયાના બધરા આવીને વરનું પુજવા લાગ્યા અને મહાદેવે કહીયુકે હું વરજી તયારે તે બધરીવોએ મહાદેવને ભોંયપર ઘરોડીને ખોહુ લાતો મુકીયા મારી યો અને નખોથી વદોણી લીધા અને બળદીયાને લાકડી મારીને હા કી મુક્યો અને હીનદુધરમનો ખુલાશોના પાના ૧૪) મા લખયુછે કે વેહવાના દહાડામા મહાદેવ પારવતીને સાથે નાગા થઈને બળદપર

એસીને કામરૂપ ગામમા ગયા અને શીવપુર ગામમા જઈને એક વેશીયાને ઘેર ભીખ માગવામા તેવણે પારવતી અને બચ્ચા સરવે લુખે મરતા કહીયા અને દરયા વેરાળતી વખતે ફીણ નીકળયુ તે મહા દેવે ખીને બેશુદ્ધ થઈગયા તયારે તેવણને સુદમા લાવવાસાર પારવતીએ છાતીએ લગાડીને જનંતર મનતર પડવા લાગી અને મહાદેવ નાગા થઈને તપશીના ભંગકરવાસાર નાચવા લાગયા તયારે તપશીએ બેદુવા કીધી તેથી તેવણના લીંગને અલગકરી નાખયુ અને એક વખત મહા દેવે મોઢીનીને કહીયુકે હું તારીસાથે એક વખત ખેડુકામ કરેતો મોઢો દગ્ગે તુને આપુ અને પાના ૧૫) મા મહાદેવને લુતોના સવા મી અને લુત લખેલાછે અને પાના ૮) મા ભાગવતથી લખયુછેકે જે શીવના ભગતછે અને તેવણની શેવાકરેછે તેવો પાખંડી અને સતસા શતરના વેરીછે વાસંતે જેને છુટકારો જોઈયેછે તેવો લુતોના ધણી માહા દેવને મુકીને નારાયનની ભકીત કરવી હવે વીચારી જુવોકે જેનાઆ વા ખોટા કામો હોય કે જેનો કંઈ અંતજ નહી મલે તેવણ ખુદ અથવા ખુદાનો અવતાર અથવા ખુદાનો પેગમબર કેમ થઈસકે \* \* \* હવે જુવો વીસનુના કામોના હાલ તોડતુલકીદના પાના ૧૦) મા મહાભારતથી લખયુછેકે અતરમનીની બધરી ઘણી સારી ચલાણની હતી તેને બદલામ કરવાસાર વીસનુ અને બરહમા અને મહાદેવ તરણે મળીને તેને બારણે ભીખ માગવા ગયા અને તે બધ રી ભીખદેવા બાણે આવી તયારે એ લોક કહેવા લાગયાકે અમે શું લુખા છએચ કે એવી ભીખ લીજએ પણ તું અમોને ઘરમા લઈ જઈને નાગી થઈને ખાવું ખવાડેતો અમે રહીએ તેણે પોતાના ધણી ની રજ લઈને તેવોને ઘરમા લઈગઈ અને તેવણના ક્યાપરમાણે ખા વા એસાડીયા અને તેવણના બદનપર મનતરનુ પાંણી છણકયુતે તેવો તરણે જાગા નાના છોકરા થઈગયા અને ગારતક મહાતમ અને પદમપુરા જુથી લખયુછેકે એક વખત જનંતનો રાજા ધનદર દેવતા મહાદેવને મલવાસાર દેલાસ પહાડપર ગયા અને તયા એક ખરાબ સીકલ અ ને લાલ આંખો અને મોઠાહોટો વાલો બેઠલો જોયો અને ધનદરે તેને ખુછયુકે મહાદેવ કહાછે તો તેણે કઈજ જવાબ નહી આપ્યો પણ ઘુશરો થયો તયારે ધનદરે તેની ગરદનપર એક ગુરજ મારી તોતે રાખ થઈ ગઈ અને તે મહાદેવ હતા અને તેવણે ધનદરને બાળી નાખવાનુ કીધુ તયારે સરવે દેવોનો સરદાર બર સખતે આવીને ધનદરની ભલામણકીધી ને તેનો ગુનો માફ કર્યો ને તેને કહીયુકે તું શું માગેછે તેવોએ કહીયુકે તમારી આંખમા ઘુશરોછે તે દાખાદીયો તયારે મહાદેવે કહીયુકે એ દખી નહીસકે પણ હું એને કુચે નાખી દઉં અને દરીયામા નાખી દીધો અને તે તીયા પડીને એક છોકરો બનીગયો અને રહવાલાગયો તયારે બરહમા તયા આવીયા અને દરયા એ તે છોકરાને બરહમાના ખોલામા મુકીદીધો અને તે છોકરાએ બરહમાની દહાડી એટલી જોરથી પકડીકે તેવણની આંખોમાથી પાંણી નીકળી પડયા તેથી તેનું નામ જલંદર રાખયુ અને સકર



દેવતા જે સરવેના ગરૂહતો તેને જલંદરને સરવેથી મોટો રાજા બનાવના કહીયુ અને કાલંનમી દેવતાની છાકરી બરંદાની સાથે પરાણા વી આપીયો અને તે સરવે રાજાવોથી જોરાવરથયો અને તેણે ધન દર દેવતા જનંતના રાજાને કાઠી મુકયો ત્યારે સરવે દેવોએ નારાજ થઈને બરહમાને કહીયુ અને તેવણે વીસનુને પારો મોડલયા ત્યારે વીસનુનુ દીલ જલંદરને મારી નાખવાનુ થયુ અને નાર દેવતા જેકે વીસનુનુ દીલછે તેણે જાણયુ ત્યારે વીચાર કીધાકે જલંદર મહાદેવ વગર નહી મારયો જશે ત્યારે તેણે ફરેબ કરીને જલંદરને જઈને કહીયુકે તારેપારો સરવે કઈછે પણ મહાદેવની બધરી પારવતી જશુધી તારાહાતમા નહી આવે તાંસુધી કઈમિજ નહીમલે ત્યારે જલંદરે મહાદેવને પારો તેવણની બધરી માગી અને તેવણે નાકહીયુ તેથી લડાઈસર કીધી અને બરહમા અને વીરાનુ અને સરવે દેવો મહાદેવની મદતે આવીયા પણ જલંદરથી સરવે હારી ગયા ત્યારે વીસનુએ વીચારયુ કે જલંદરની બધરી બરંદા ઘણી નેકછે તેને એખં નહીડાગે તયાણુધી જલંદર નહી મરશે ત્યારે વીસનુએ જલંદરની શુરત બનીને તેની બધરીસાથે જોડકામ કીધુ અને મહાદેવે જલંદરને મારી નાખયો અને બરંદાએ વીસનુનો ફરેબ જાણીને તેવણને બેઠુવા કીધી કે તું પથ્થર બની જઈ તેથી વીસનુ પથ્થ બનીગયા અને ગડકા નદીમા જઈને પડયા જેને સાલીગરામ કહેછે તેથી તે નદીમાથી પથ્થ લાડીને પુજાઈછે અને બરંદા તેગમથી બળીને રાખ થઈગઈ અને તે રાખમાથી તુલસીનુ ઝાડ ઉગયુ તેથી એને સાલીગરામપર ચડાવીને પુજેછે અને પાના ૮૧) મા અસકંદ પુરાણથી લખયુછેકે વીસનુ ભગવાન અને ગરાણને ૨૪) દહાડા સુધી લડાઈથઈ તેમા કોઈ નાઠાનહી ત્યારે ભગવાને ખુશથઈને કહીયુકે કઈ માગ અને ગરાણ તેવણને કેવા લાગચોકે તું મારે પારો માગ જે તને જોઈયે તે હું આપુ અને પાના ૧૬૯) મા સીયુપુરાણથી લખયુછેકે દેવોએ બંદગી કરવાની વીસનુને અરજ કીધી ત્યારે વીસનુએ એક કરોડ મટોડાના લીંગબનાવીને દેવો સરવેએ પુજા કીધી અને હીનદુધરમને ખુલાશોના પાના ૧૧) મા લખયુછેકે દરીયા વલોવતા હતા ત્યારે લક્ષ્મી નીકળી તેને જોઈને તરણે એટલે વીસનુ બરહમા અને મહાદેવ આસક થયા અને તેને લેવાસાર મોટી લડાઈ કરવા લાગયા અને પાના ૧૩) મા લખયુછેકે વીસનુએ લક્ષ્મીને લેવાસાર તેની મોટી બેડન પાણનાની હતી તેથી ઉદાલક તપશીને છતરીને તેને સાથે પાણાવી આપી અને લક્ષ્મીને સાથે પોતે લગનકીધા અને વીસનુ પુરાણથી વીસનુઅને બરંદાનો હાલ જુદી તરેથી લખેલોછે અને ભગરમુનીની બધરીનુ તપ ભંગકરવાસાર વીસનુએ તેનુ માથુ કાપી નાખયુ અને પાના ૮) મા પદમ પુરાણથી લખયુછેકે લોક વીસનુના દરસંકરેછે ત્યારે મહાદેવ ધુરાશે થાયછે અને તેવણના ધુરાશાથી આદમીયો નરકમા જાયછે એથી વીસનુનુ નામ કદી લેવુનહી હવે વીચાર કરી જુવોકે જેનાકામો આવા જોટા હોય કે જેને સરવે જગત જોડુ સમજીને ધીકારેછે તેવણ ખુદ

અથવા ખુદાનો અવતાર અથવા ખુદાના પેગમબર કેમ થઈ સકે  
 \* \* \* હવે જુવો રામના કામોનાં હાલ રહે હીનકુના પાના ૩૫)  
 મા રામદાસ પોથીથી લખ્યુજેકે શીતા જ્યારે જુવાન થઈ ત્યારે  
 કેટલાક રાવ રાજાઓ તેના બાપને પાસે માગવા લાગ્યા તેમા રાવન  
 અને રામે પણ માગી ત્યારે તેના બાપે ફીકર કરીને જે જખરેહોય  
 તેને દેવાનુ ઠેરવીને એક તીર અને કમાન મુકીને કથીયુકે જે આ  
 કમાનમા તીર ચડાવે તે શીતાસાને પરણે તીયારે તે રાવે આએ  
 તીર ચડાવાનુ કીધુ પણ કોઈથી ચડ્યો નહી અને રામે ઘણુ જોર  
 કરીને તીર ચડાવી આપો ત્યારે સીતાએ તેવણુના ગલામા કુલનો  
 હાર નાખીને તેવણુના ઘોલામા બેઠી તેથી રાવનને ઘણી સરમથઈ  
 અને તે હાત પગ મારતો લંકા જઈને કસમ ખાધીકે એક વખત  
 શીતાને લાવીને તેને સાથે નહી સુવતો તાં મુધી લંકાપતી નહી કેવા  
 ઉ ત્યારે તેણે બીખારીના વેશ લઈને રામને બાંણે આવીચો અને  
 શીતા તેને બીખ દેવા નીકળી તો તેને લઈને લંકા નાસીગયો અને  
 સાત વરસ મુધી તેને રાખી અને એક દહાડે રાવનની આગલી બઈ  
 શી મંદરાએ સમણા જોયોકે એક વાંદરાએ આવીને લંકાનુ શહેર  
 બાળી નાખ્યુ અને રામ તેના લસકરસાથે આવીને રાવનને અને તે  
 ના ભાચો છોકરાવોને મારીને સીતાને લઈગયો અને એ રામણા તેણે  
 રાવનને કહીચો અને રાવન તેના ઈતબાર નહી કરીને તેની અદેખાઈ કરવા  
 નુકહીયુ અને રામે પોતાના દોશ હનુમાન દેવ અને પોતાના ભાઈ લક્ષ  
 મનને અને સરવે લશકરને લઈને સાત વરસે લંકા પોહોચીયા અને  
 હનુમાને લંકાને બાળી નાખ્યુ અને રામ લશકર લઈને એક તરફથી  
 લડાઈ કરીને તેવોને હરાવીને સીતાને છોડી લીવયા અને જ્યારે સી  
 તાને ઘરમા લાવીયા તો માલમ પડ્યુકે તે જણવાનીછે ત્યારે પોતાના  
 ભાઈ લક્ષમનને કહીયુકે સીતાને લઈને જંગલમા મારી નાખયાવ અ  
 ને લક્ષમને મેહેર આવીયાથી તેતે જવતી જંગલમા મુકયાવો અને  
 તે તથા રહીને એક છોકરો જણી અને તેનુ નામ લહવાનકોરા રાખ  
 યુ અને જ્યારે તે અગીયાર વરસનો થયો ત્યારે એક દહાડે રામ  
 જંગલમા સીકાર કરવા ગયો અને તેવણુને લહવાનકોરા આલખ્યો  
 નહી અને કેવા લાગ્યોકે તું કેમ આ મારા જંગલમા આવીયો તેથી  
 રામ ઘુશરો થઈને તેનાપર કમાનનાખી અને તે છોકરાએ કમાનને  
 બચાવીને તેને શાથે કુસતી વડવા લાગ્યો પછાડીને રામની છાતીપર  
 ચડી બેઠાને મારવાનુ કીધુ ત્યારે રામે તેને કસમ આપીને પુછ્યુ કે  
 તું કોણછે અને કોનો છોકરો તેણે કહીયુકે હું અનકોરાજ અને મા  
 શે બાપ રામ અને મા સીતાછે ત્યારે રામે કહીયુકે હું જ રામજી અ  
 ને શીતા મારી બઈરીછે એ તેણે સામલીને છાતી પરથી ઉતરી પડ્યો  
 ને પગેલાગ્યો અને રામે તેને ઘેરલાવીને છાતીએ લગાડ્યો અને  
 તેની મા સીતાને ખુલ્લે પગે જંગલમા જઈને કાલાવાલા કરીને  
 ઘોલાવી લાવીયા અને તે તુલસીની પૂજા કરતા હતા અને તોફતુલ  
 હીનના પાના ૧૬) મા રામાયનથી લખ્યુજેકે રામ અને રાવનમા

( ૨૪ )

લડાઈએટલાસારૂં થઈકે રાવનની બેઠેન શોરપે રામનેસાથે પાણવાનુ  
કેવાડું અને રામે કહીયુકે મારી બધરીછે અને તેના ભાઈ લક્ષ્મનની  
પણ બધરીછતા તેણે કેવાડુંકે મારો ભાઈ લક્ષ્મનની બધરી નહીમલે  
તું તેનેપારોજ અને લક્ષ્મનને કેવાડુંકે શોરપ તારીપારો આવેતો તેનુ  
નાખ અને કાન કાપીલેવા તેણે તેમજ કીધુ તેથી થઈ અને હીંદુધ  
રમનેા ખુશારોના પાના ૧૭) મા લખયુછેકે રાવન જ્યારે શીતાને  
લઈગયો ત્યારે રામ ઈસમજ થઈને જંગલોમા તેને શોધતા ફરતાહતા  
અનેનહી મળવાથી રડીનેઝાડોને વલગતાહતા અનેકરામ ખાધાકે સીતાનેલઈ  
જનારથી બદ્દો લેવાવગર રેહેસનહી અને હનુમાનને લઈને લંકારત્ર  
ગયા અને હનુમાન દરીયાકુદીને લંકાગયો અને રામ નીજઈ સખયા  
તેથી રામ અને હનુમાન પઠારથી પાણીમા રસતો બનાવતા હતા  
અને રાવન તેને તોડી નાખતો હતો તેવામા રાવણનો ભાઈ રામ  
સાથે આવીને મળયો અને કહીયુકે રાવન મહાદેવનો ભક્તછે તેથીતમે  
મહાદેવનુ મનદીર પાડીને તેના પથરાવોથી રસતો બનાવશેતો રાવન  
તે પઠરાવોને નહી પાડીનાખશે તેમ રામે કીધુ અને મહાદેવની મુરતી  
ચોપર પગ મુકીને લંકાગયા અને રાવનને મારી નાખયો અને રાવને  
૩૦ કરોડ દેવોને ક્રુદ્ધ કીધેલા હતા તેને છોડાવીયા નહી અને રાવનની  
બધરી રામને પાશે આવી તેને ઝાળખીનહી અને દુવકીધી અને  
રામ અને સીતાએ સરજુ નદીમા જન આયપો હવે વીચારી જુવોકે  
જેને પોતાની બધરીને વાશતે આવોહાલ થયોહોય તે ખુદા અથવા ખુદનો  
અવતાર અથવા ખુદાને પેગમબર કેમ થઈ સકે \* \* \* હવે જુવે  
કરાના કામે તોફતુલહીંદના પાના ૪૮) મા ભાગવત પોથીથી લખ  
યુછેકે કરસન રાત દહાડો બરનજની બધરીયા સાથે રહીને મજ  
મરાકરી કરતા હતા અને વાંશળી વગાડીને તેઓને ખુશ કરતા હતા  
અને એક દહાડે કઈ બધરીયા લુગડા કાડીને પાણીમા નહાતીયો  
હતીયો તેવામા કરસન જઈને તેવોના લુગડા લઈને કદમના ઝાડપર  
ચડીગયા અને તે બધરીઓએ લુગડા માગયા ત્યારે કરસને કહીયુકે  
તમે નાગીયા મારી આગળ આવો તો દંડ ત્યારે તે બધરીયા પો  
તાની કનગોપર અગાત પછાત હાત ધાંકીને આવીયા પણ કરસને  
કહીયુકે પોતાના હાતો ખરોડીને આવોતો દંડ તેવોએ તેમ નાગી  
યા આવીને લુગડા લીધા અને કરસને એક બધરી રાધા પરણેલીને  
સાથે દોસતી કરીને પોતાની બધરી કીધીહતી તેથી હીંદુવો કરશન  
અને તેવણની બધરીઓને વેસ બનાવીને નચાવેછે અને એને રાસ  
લીલા કહેછે અને રહેહીનહુના પાના ૩૯) મા લખયુછેકે કરશન ગોળીના  
પેટથી પેદાથયાછે અને ગોળીયાની જુવાન છોકરીયાને ખરાબ કરતા હતા  
અને તરેતરેના તીલસમ કરીને પોતાને કનઈયો કેવાડતાહતા અને તોફતુલ  
હીંદના પાના ૮૪) મા અસગંદ પુરાણથી લખયુછેકે કરસનનો છોક  
રો શાનત ઘણો ખુબસુરત હતો અને કરસનની બધરીઓએ તેને જોઈને  
આશક થયો અને તેવોનુ પાણી નીકળી પડ્યુ અને પાના ૧૭) મા

મહાભારતથી લખાયું છે કે રસન ખરામણીને માનતા હતા અને મહા દેવની માતા નૃપતા હતા અને હીનકુ ધરમને ખુલાશોના પાના ૧૫ મા લખાયું છે કે રસણ અંધોસની બધરી રાધાને સાથે જોડુ કામ કરતા હતા અને તેણે શોણ હજાર ગોખીઆ સાતે મળ ક્રીધી હતી અને પાના ૧૬) મા લખાયું છે કે રસન ગોવાલીયાનું દુધ અને દહીં ઘડી ઘડી ચોરતા હતા અને એક વખતે તેણે જગન જોવા જતા હતા ત્યારે રસતામા ધોખીના લુગડા છીનવીલીધા અને ખંજ પાસેથી કુલનો હાર અને ખંજ કેલીક ચીન્ને ચોરીલીધી અને યુધીશહર રાજને જુક ખોલવાનું કહીયુ તેથી તે જનંતમાં જવા થી જહનમ જોઈ અને રસન એક વલીના તીરથી જંગલમા માર્યા ગયા અને પાના ૨૦ માં લખાયું છે તેને કોઈએ ખાલયો નહી પાણુ જતાપરે તેણેયુ મારા ખાઈ ગયા હવે વીચારી જુવોંકે જવાણુના કાષે આવા તદન જોડાજ હોય તેણે યુદ્ધ અથવા યુદ્ધના અવતાર અથવા યુદ્ધનો પેગમખર કેમ થઈ સકે \*\*\* હવે જુવો વેદના ભા ગો કરના વેદ ખ્યાસનો અને પાંડોનો હાલ તોફુલહીંદના પાના ૧૯) મા મહાભારતથી લખાયું છે રાજ અપરછર જંગલમાં શીકાર કરતા ગયે અને તેને બધરી યાદ આવીને તેનું પાણી નીકળી પડયુ ત્યારે રાજા તે પાણીને એક પાનરામા નાખીને ખાજને સાથે પોતાની બધરીને પારો માફલી આપુ અને તે ખાજને રસતામા ખંજ ખાજ વલગવાથી તે પાંતરામાથી પાણી દરીયામા એક મછીના મોડામા પડયુ અને તે મછીને દસમે મહીને એક માછીએ પકડીને કાપી તો તેમાંથી એક છેકરો અને એક છોકરી નીકળી અને તે માછી રાજ અપરછરને પારો લઈ ગયો અને તેણે છોકરાને લઈને પોતાનો છેકરો ક્રીધો અને છોકરીને માછીને આપીદીધી અને તેનું નામ સનુતતી રાખયુ અને તેના આગમાં મછીની ઘંઘ આવતી હતી અને જ્યારે તે જુવાન થઈ ત્યારે તેના બાપે એક હોડી આપી તે થી તે લોકોને વગર પછે પાર હિતારતી હતી અને એક વખત પરા શરણ તીયા આવીયો અને તે છોકરી પર આગક ગયો અને તેને ત્યારે લખાયું કીયુ ત્યારે છોકરી કેવાલાગીકે ખરામણી અમોને આવા ખોટા કામોમા જોશેતો મું કોલશે ત્યારે પરાસરે મનતર પડયુ તેથી અંધાર થઈ ગયુ અને તે છોકરીના હાત પકડયો ત્યારે છોકરી કેવા લાગીકે હું કુવારી છઉ અને મારી કજગો ખરાખ થઈ જશે ત્યારે પરાસરે કહીયુકે તારી કજગો પાછી તેવીજ થઈજશે પાણુ ખંજખી કઈ માગ અને તેણે તેનાં આંગની ઘંઘ મીટીજવાનું કહીયુ અને પરાસરે દુવાદીધી તેથી ખસખોદાર થઈગઈ અને તેને સાથે તેણે જોડુ કામ ક્રીધુ અને પાના ૪૮) મા છેકે પરાસરના તુખમથીજ તે પેદા થઈ લીડતી અને તેના બાપ માછીએ તેને પુછયુકે તારા આંગની ઘંઘકેમ આલીગઈ તો તેણે કહીયુકે એક સારા આદમીને હોડીથી પાર ઉતા રીદેવામા થયુએ અને તે દશમે મહીને એક છેકરો જાણી અને તેનું નામ દાશદેવ રાખયુ અને તે મોટોથઈને પોતાની માને મુસકેલી વખતે યાદ કર

વાનુ કહીને જંગલમા ચાલચોગચો અને વેદને તરેતીબથી ચારભાગ  
 એટલે સામ અને રગ અને ચચર અને અથર વેદ નામ રાખીયુ તેથી  
 તે વેદ ખીયાસ કેવાવા લાગ્યો ફરી એક રાજા તે સતુનતી પર આ  
 સક થઈને તે માછી પાશે માગી તેણે કહીયુકે એની વોલાદને તારી  
 ગાદીનો માલેક કરેતો આપુ અને રાજા તેથી ફીકરમા પડ્યો ત્યારે  
 તેના છોકરો ભીકમ માછીને પાશે જઈને નેની વાત કબુલ કરીને  
 સતુનતીને લાવીને પોતાના બાપને આપી અને તેનેથી બે છોકરા  
 પેદાથયા અને રાજાના મરવા પછી તેમાનો મોટો છોકરો ગાદીએ  
 બેઠો તેના પછી નાનો છોકરો ગાદીએ બેઠો અને તેને સાડે ભીકમે  
 ખનાસના રાજાની બે છોકરીને જમર જસતીથી લાવીને તેને સાથે  
 પરણાવી આપી અને એને વોલાદ નહી થઈ અને મરી ગયા ત્યારે  
 સતુનતીએ સાવડો છોકરો ભીકમને કહીયુકે તારા ભાઈની બધરીછે તું  
 તેને પાશેજઈ વોલાદ થાઈ પણ તેણે કબુલ કીધુ નહી ત્યારે સતુ  
 નતીએ પેહેલો છોકરો જંગલમા ચાલચો ગઈલો વેદ ખીયાસને બોલા  
 વીચો અને તેને કહીયુકે તારા ભાઈની બે બધરીયો પાશેજ કે વોલાદ  
 થાઈ અને તે રાજા થઈને એક બધરી પાશે ગયો તેણે ખીયાસનુ  
 શાધુ જેઠ મોકું જઈને ખીડીને પોતાની આંખો બંધકરી લીધી તેથી  
 તેને એક છોકરો આંધલો પેદાથયો અને તેનુ નામ રાજા ધરતરાશ  
 રાખયુ ફરી ખીડી બધરીને પાશે ગયો તે પણ ખીયાસને જઈને  
 ખીધી તેથી તેને એક છોકરો ઉજગો પીલાસવાગો એટલે પાંડ પેદાથયો  
 ફરી સતુનતીએ તેજ બધરીને પાશે ખીડી વખત જવાનુ કહીયુ ત્યારે  
 તે બધરીએ ખીયાસથી ખીડીને પોતાની લોંડીને પોતાના કપડા પેરા  
 વીને ખીયાસને પાશે મોકલી તેનેથી રાજા બદર પેદા થયો અને એ  
 કે દહાડે રાજા પાંડ જંગલમા શીકાર કરવા ગયો તેવામા કોઈ સારો  
 આદમી અને તેની બધરી હરણની શીકલ બનીને પોતાનુ કામ કર  
 તાહતા અને તેને રાજા પાંડે તીર માર્યો તેથી તેણે બે દુવા કીધી  
 કે તું જ્યારે તારી બધરી સાથે સુવે ત્યારે મરી જઈ અને પાંડે  
 ઘરમા આવીને પોતાની બધરીને એવાત કહી અને કહીયુકે હવેથી હું  
 બધરીને સાથે નહી સુવાનો પણ મે સાંભલ્યુછેકે વગર વોલાદનો મરી  
 જઈતો જનતમા નહી જવાનો નથી પોતાની બધરી કુનતીને કહીયુકે  
 જેમખને તેમ મારે સાડે વોલાદ જણુ ત્યારે કુનતીએ એક છોક  
 રો જદહસતરને ધરમ દેવતાથી જણુચો અને ખીજી છોકરો ભીમસી  
 નને પુત્ર દેવતાથી જણુચો અને તીજી છોકરો અરજને ધનદર દેવ  
 તાથી જણુચો તેથી રાજા પાંડ ખુસથયો અને ખીડી તેની બધરી  
 માદરીને પણ જણુવાનુ કહીયુ તેણે બે છોકરા નીકળ અને સહદયુ  
 કુમાર દેવતાથી જણુયા અને એ પાંચ ભાઈયો પાંડો કેવાયા અને  
 એવો પાંચો ભાચોની એક બધરી દરપદી કરીને હતી તેને સાથે વારા  
 ફરતી સાત સાત દાહાડા શુતાહતા અને એવાત રદે હીનદુના પાના  
 ૪૬) મા પણ મહાભારત પોથીથી લખેલીછે અને પાના ૪૨) મા  
 ગંગાવતીથી લખ્યુછેકે કુનતીએ પોતાના ધણીને સરમ નહી થવાને

સારૂ તે છોકરાવો દેવોથી જાણેલા કહીયા પણ ઘરમા ચોરીથી કોઈ તપ  
 શીને ખોલાવીને તેને સાથે ખોટું કામ કરાવીને જાણ્યા ફરી એજ પોથી  
 થી લખ્યુછેકે જ્યારે રાજ પાનડે પોતાની બધરીને બીજાથી વોલા  
 દ જાણવાનું કહીયુ તયારે તેણે તેમ કરવા માડ્યુ અને રાજએ તે  
 જોઈને તેનું સુવાનું મન થઈને તેને સાથે સુતો તયારે પેલા હરંની બેઠવા  
 થી મરીગયા અને કનતીએ એક છોકરો બદલસતર એક તપસીના  
 કેવાથી કે જાત અને હાત અને વાતથી કોઈનું દીલ સ્થ કરવું તેને  
 સાથે દેવલમાં ખોટું કામ કરાવીને જાણ્યા અને બાજે બીમસીન એ  
 કે મહીસાદેવ જેકે તે ગામમા માગી ખાતો હતો તેને સાથે ખોટુંકામ  
 કરાવીને જાણ્યા અને તરીજે અરજન એ એકવખત કનતી ગંગામા  
 નાગી નહાતી હતી તેવામા એક પખાલી જઈ પોહોચ્યો અને તેને  
 સાથે ખોટું કામ કરાવીને જાણ્યા અને ચોથો સહદયુને એક સારો  
 ગાનારને સાથે ખોટું કામ કરાવીને જાણ્યા અને પાંચમે નીક  
 જો એક હાંડવાલાને સાથે ખોટું કામ કરાવીને જાણ્યા અને એપાંચો  
 ના વગર સરવેથી મોહોટો છોકરો એક ખતરી શુરજને સાથે ખોટું  
 કામ કરાવીને જાણ્યા જેને કરન કહેછે અને એને આસમાનના  
 સુરજથી પેદા થઈલો જાણેછે અને કેટલાએક એને કાંનમાથી પેદા થઈ  
 લો જાણેછે તે પોતાની ખાલા કોરનની બધરીને તયા રેહતો હતો  
 અને પાંચો પાનડો પોતાનું રાજ જીવામા હારી ગયા અને તેને  
 પાછું લેવાસારૂ કોરનને સાથે ખોટું લડાચો કરીને લાખો આદમી નુક  
 સાન કરીને પાછું લીધું અને તે લડાઈમા એવ તરફના અઠાણુ લાખ  
 ઉડતાળીરા હજાર એકરો સાઠ આદમી મારય ગયા હતા અને તોફાનું  
 લહીદના પાના ૧૨) મા મહાભારતની અપરખથી લખ્યુછેકે બીકમે  
 પોતાની સાવકીમા સતુંતીને કહીયુકે એક બંનદગી કરનારો હતો અને  
 તેની બધરીનું નામ તહામતા હતું અને એક દહાડે તે બનગી કર  
 નારનો ભાઈ ખરસપત પોતાની ભાબીને સાથે સુવા આવીયો અને તે  
 બધરીએ કહીયુકે મને તારા ભાઈનો હમલછે અને તે છોકરો મારા  
 પેટમા વેદ પડેછે તેને સાથે તારો હમલખી રહી જરો પણ તેણે માન  
 યુ નહી અને તેને સાથે શુતો તયારે તે છોકરાએ અનદરથી કહીયુકે  
 મારી જગોને સાકડી નોકર અને પોતાના પગે અનદરથી તે જગ  
 યાને બંધ કીધી તેથી ખરસપત ઘુસસે થઈને ભગવાંન પારો બે દુવા  
 કીધી કે તું આંધલો પેદા થાઈ અને તે આંધલો પેદા થયો અને તે  
 મોટો પનડીટ વેદ પડનારો થયો અને તેને એક બધરી મલી અને  
 તેનેથી એક છોકરો ગોતમ અને બીજા કેટલાક છોકરા થયા પણ તે  
 ની બધરી તેનેથી રાજ નહી હતી તયારે એક દહાડે તેણે બધરીને  
 યુધ્યુકે તું સાસારૂ નાખુસ રહેછે અને તે બધરીએ ખરચના વેલેલા  
 પડવાના સખખથી કહીયુ તયારે તેણે કહીયુકે તું મને છતરીચોને પાસે  
 લઈજા કે તેવોથી હું કઈ માગીને તુને આપું તયારે બધરી કેવાલાગી  
 કે માગેલી ચીજ મને નહી જોઈએ અને આજથી હું તારા ઘરને  
 નહી જોસ તારે જોઈએ તે કર તયારે તે આંધલાએ કહીયુકે હું આજ

(૨૮)

પી એવો કાઠદો બાંધસકે જ્યારે બધરી એક ઘણીના વગર બંને ઘણી કરેતો હનયામાં તે ફળયત અને ખુદાને તથા હમસા જહનમમા રહે તયારે તે બધરીએ સાંભલીને પોતાના છોકરાને કહીયુકે એને બાંધી ને ગંગા નદીમા નાખી દીધાવ અને તેણે નાખીદીધો અને તે રાજા યલ જહા નહાતો હતો તથા ખેચાતો ગયો અને રાજાએ તેને જોઈને કાઠીયાને પોતાને ઘર તેનેથી પોતાને સારૂ વોલાદ પેદા થવાની મતલબ થી લઈગયો અને પોતાની બધરીને તેને સાથે સુવાનું કહીયુ પાણુ તે બધરી આંધલાને પાશે નહીગઈ અને પોતાની દાઈને આંધલા પાશે મોકલી તેને પેટથી અગયાર છોકરા પેદા થયા અને તેવાને આંધલા એ વેદ પડાવીયુ ફરી તે રાજાએ પોતાની બધરીને આંધલા સાથે સુવાનું કહીયુ અને આંધલાએ તે બધરીને કહીયુકે તું એક છોકરો જન્મીશ પેદાથશે તેમ તે બધરીને એક છોકરો પેદા થશે એ તરેથી બીકમે કહીયુકે શારાજીરી બરામજીથી પેદા થશે હવે તારી જીવોકે જોવાની પેદાથશે આવી ખોટીચા હોઈ અને તેવાના કામ આવા ખોટા હોઈ અને તેણે વેદના લગ્નો કીધેલા હોઈ તેવો ખુદાનું ધરમ બતાવનારા અથવા સારા આદર્શ કેમ થઈસકે \* \* \* હવે જીવો જન્મતનો રાજા ઈનદર તથા જહનમનો રાજા ધરમસાર ત થા ચાત અને શુરજ વગેરેના હાલ તોફતુલહીદના પાના ૨૨) મા મહાભારતના અપરબથી લખયુછેકે બસવાંમનતાર ઘણી બનદગી કરેતો હતો તયારે ઈનદરદેવ ગભરાયો કે રખેને મારૂ જન્મતનું રાજ લાલીયે તયારે તેણે એક ખુબશુરત બધરી જન્મતની તેને પાશે મોકલી તેણે બસવાંમનતરને લોભાવીચો અને તેને સાથે બસવાંએ ખોટું કામ કીયુ અને બનદગીથી અટકી ગયો ફરી એક વખત ઈનદરદેવતા અને ચંદ રમાદેવ એવ જોતમરખની બધરી અફલયાપર આસક થયા અને એ એવમાથી એક મરગાની શીકલ બનીને અરધી રાતના ઓલયો અને જોતમરખે જાણયુકે સવાર પડી તે વહેલો હતોને ગંગાપર નાહવા ગયો અને ગંગાએ તેને કહીયુકે અમ્મુ રાતછે અને નાહવાનું વખત નહી થયુ તયારે તે ઘેર પાછો આવીચો તો જોયુકે ચંદરમા બાણા પર ચોટીએ બેઠેલાછે અને ઈનદર તેની બધરીને સાથે ખોટું કામ કરી રહ્યાછે એ જોઈને જોતમ ગુશયે થઈને (રાણુનું ચામકુ ચંદરમાને મારયુ અને બેઠવા કીધી કે એનો દાગ સઘલી ઉમર તારાપર રહે તેથી આંદમા કાલો દાગ પડી ગયો અને ઈનદર બીહીને નાસીગયો તેને જોતમે બે હુવાકીથી કે તે એક કજગોને શારૂ આહો ખોટુકામ કીયુ તેથી તારા બદનપર બધરીની હજાર કજગો થઈજઈ અને ઈન દરના બદનપર હજાર કજગો થઈ ગઈ તેથી ઈનદર સરમાઈને તલા વમા કમલની જાણમા જઈને સતાચો અને કઈ દહાડા પછી વીસનુની મેહેરબાનીથી તેના આંગપરની તે કજગયાવો આંખોની સુરતમા બદલી થઈગઈ તયારે ઈનદર તથાથી નીકલયો એ તરેથી જહનમનો રાજા ધરમ રાઈનું અને શુરજનું પાંડની બધરી કુનતીને સાથે ખોટુંકામ કરયુ અને બસપત એટલે મુસતરી તારાનું ભાઈની બધરી સાથેખોટું

(૨૯)

કામ કરવું ઉપર લખીયુકોહું અને પાના ૬૦) માં અસકંદ પુરાણથી લખ્યુછેકે શુરજે પોતાની બધરી સંગહાના કાનમાથી કામકીધું અને તેથી તેને કમાર પેદા થયો અને પાના ૧૭) માં લખ્યુછેકે ગંગા નદી મહાદેવના માથામાથી નીકળી હવે વીચારી જીવોકે જે ધરમ્મા જનંત અને જહંનમના રાજ અને ચાંદ અને સુરજ અને તારાવો ના આવા જિઠા કામો કરવા હોઈ તે ધરમ ખુદાના તરફનું કેમથઈ સકે જીવો તોફતુલ હીનદના પાના ૫૧) માં મહાભારતથી લખ્યુ છેકે એક રાજ સારા કામો કરવાથી જનંતમાં ગયો અને એક દહાડે ગંગા બરહુમાને પાસે ગઈ અને તે રાજ બી તયા હતો અને હવા થી ગંગાને ઘાગરે હડીગયો અને તે રાજની નજર ગંગાની જંગો પર પડી અને તેનાપર આશક બઈગયો અને તેટલોજ ગુનો કરવાથી તે જનંતમાથી કાડી મુકયો અને હીનકુ ધરમનો ખુલાશોના પાના ૨૦) માં લખ્યુછેકે કોઈએ જગનનાથને પુછ્યુકે તમે જગનાથ સવા મી કેવાવછો તો તમારા હાત અને પગ નહીં મલે તેનો શું સખબછે તયારે તેણે જવાબ આપ્યોકે મેં ગોકુલમા લીલા કીરડા કીધી તેનું આ ફલ હું અમણા ભોગવુંહું હવે જીવોકે એક અદના ગુનો કરવા થી એટલે પરાઈ બધરીની જંગપર નજર કરવાથી જનંતમાથી કાડી મુકાયો અને કીરડા કરમ કરવાથી વગર હાત પગને બઈગયો તયારે જેવોના જિઠા કામનો કઈ પારજ નહીં હોય તેવોના ખુદાને તયા શુ હાલ થશે અને તેવોને માનવાથી કેમ છુટકારો થઈ સકે \*\*\* હવે જીવો અવતારવેના તોફતુલહીદના પાના ૫૭) માં કરમ બયાસથી લખ્યુછેકે જે આદમી મરે તે તેની કરની પરમાણે હજર વખત તરેતરેના અવ તાર લેછે એટલા સુધીકે કોઈ વખત રોદર અને કોઈ વખત ખેશ અને કોઈ વખત ખતરી અને કોઈ વખત ખરામાણ અને કોઈ વખત પત થર અને કોઈ વખત ઝાડ અને કોઈ વખત જનાવર માખ બટેર લુંડ ફુતર વગેરે બનેછે તીયારે હવે જાણવું જોઈયેકે ખુદાએ જનંત અને જહંનમ બનાવીછે તે એટલાજ સાફ કે સારા અને ખરાબ આદમી યાનો બદલો આપે તયારે આવી તરેથી જનમ આપવાનો તેનેશું કામ છે તે શુ નવા આદમી નહીં પેદા કરી સકતો અને ગુનેગારને જહં નમ !! સજ નહીં કરી સકતોકે એકમાંથી કાડીને બીજામા નાખે અને એમજ હોયતો જીવોકે આદમી તેના જનથી સરવે જાણેછે અને બદનથી કઈ જાણી સકતો નહીં પણ મુરકુ બની જઈછે અને આદમી તેને હુસીઆરી આવવા થઈ તે મરે તાં સુધીની ૫૦) ૭૫) વરસની વાત યાદ રાખેછે તયારે જે આદમી મરીને બીજા આદમીના અવતારમા આવેતો તેને તેજ જનના સખબથી આગલા અવતારની વાતો કહી આપવી જોઈયે પણ તે કોઈ કોતો નહીં વાસતે આતરે થી અવતાર લેવા કેમ થઈ સકે અને જો મરેલાજ આદમી પાછા અવતાર લેતા હોયતો ફુતયામા આદમી નહીં વધવા જોઈયે પણ મરાણ કરતા જનમ હમેસા વધેછે અને જો જનાવરો આદમીયોના અવતારમાં આવતા હોયતો તેમ આદમીયો પણ જનાવરોના અવતારોમા જવાજોઈયે



પાસે એ ઝોટા વેહેમ ખુદાને ભુલીનેછે આ સરવે વાતો ઉપરથી  
 સાબેત થાયછેકે હીનદુવોના માનીતાવો કોઈ ખુદા અથવા ખુદાના અવ  
 તાર અથવા ખુદાના પૈગમબર અથવા વેદ ખુદાની ક્રીતાબ અથવા એ  
 વો સારા લોકો થઈ સકતા નહી પણ ઘણી અફશોશાની વાત એ  
 કે હીનદુવો આવા મોટા મોટા હુશીયાર અકલમનો થઈને જે ધરમ  
 મા આવા ઝોટા કામો હોઈકે જેને અમોને ઓલતા સરમ આવેછે  
 અને તેની વાતોનુ પણ કઈ ઠેકાણુ નહી હોઈ તે ધરમ ખુદાના તર  
 ફેનુ સમજીને ચાલેછે એટલા સુધીકે આ ક્રીતાબગા લખેલા હીનદુવો  
 ના માનીતાવો ઈસવર બરહમા વીસનુ રામ કરસન વગરના નામ અને  
 એમા લખેલીયો પુજવો અને એમા લખેલા ફક્રો કઈ વેદમા નહી  
 હોવાનુ મીસનમા છપાયલી ચોપડી વેદમા શું નાપાના ૪૩) મા લખે  
 લુછે અને પાના ૧૬) મા વેદના ૩૩) દેવો લખેલાછે અને તેવાણ  
 ની પુજવો અને રસમો જુદીજ તરેની લખેલીયાછે પણ આટલુજ  
 જાણુ જોઈયેકે જેનો ભાઈ એટલે ઈસવરનો અને જેનો દાદો એટલે બર  
 હમા અને વીસનુનો હારીસ હોઈ કે જેને ખુદાએ શેતાન ઠરવેલોછે  
 તેનો ભાઈ અને પોતરા કેમ ખુદાને માનનારા થઈસકે અને એવો  
 કેમ ખુદાનો મારગ બતાવે અને એવોને માનવાનો નફો અને નુકસાન  
 પણ દુનયામાથીજ માલમ પડેછેકે મુસલમાનોમાથી મરીને હજરો પી  
 ર ઓલીયાવોની કરામતો જાહેર થાયછે અને હીનદુવો માથી મરીને  
 હજરો ભુતો ચુણેલો વતરીયો વગરે તરેતરેના બનીને હારીરાના શગા  
 ત થઈને આદમીયાને એખલે ટેખલે ભમાવીને હેરાન કરેછે અને  
 આદમીયાને ભમાવવા એ શેતાનનુ કામછે એ વાતોનો દીલમા ખુબ  
 ઈનસાફ રાખીને વીચારી જુવોકે એવોને કેમ માનવા જોઈયે અને  
 એવોની ચુરતીયો બનાવીને એવોના નામ લઈને ખુદાની બનદગી કર  
 વી એ કેમ થઈસકે કેમકે કોઈ આદમી પરાઈ બઈરીને સાથે મનમા  
 પોતીકી બઈરીને રાખીને શુવેતો તે જરૂર ઝોટુ કામ કરનારો અને ગુનેગાર  
 થાયછે અને કોઈ આદમી પોતાના બાપની તાબેદારી અને તેની શેવા  
 અને આવકાર દવાને ચુકીને લોકોની તાબેદારી અને શેવાકર  
 તો તે છોકરો જરૂર બાપનો નીમક હરામ થઈને બાતેલથાયછે અને તેનો  
 બાપ તેનેથી રાજી નહી રેરો એજ તરાથી ખુદાના પેદા ક્રીધેલાવોની  
 પુજ કરતી ખુદાથીફરી ગયા બરાબરછે \*\*\*હવેજુવો સરાવક ધરમનો હાલ  
 તોફતુલહીદના પાના ૭૨) અને ૮૦) મા લખેલાછેકે એલોક જેન ધરમ કેવાય  
 છે અને એવાણની ક્રીતાબ જેન બનાવેલી જેને કેવાયછે અને એલોક વેદને  
 અને મહાદેવ બરહમા વીસનુ રામ કરસન વગરેને નહી માનવાનો  
 દાવો કરેછે પણ એવાણનો દાવો કરવો બાતેલ થાયછે કેમકે એ પણ  
 એમાથીજ નીકળેલા જેવા માલમ પડેછે જુવો સાવકો પણ વેદીલો  
 કોની તરેથી દાડી બોડાવીને ચોટલી રાખેછે અને મુડદાવોને પણ  
 બાજેછે અને રંડાઈલીયો બઈરીયો પણ નાતર નહી કરતીયો અને  
 અતારો લેવાનુ પણ માનેછે અને હોલી દીવાલી દશેરા વગરે તેવારો  
 પણ માનેછે એ તરેથી ઘણા કામો વેદી લોકોની તરેથી માનેછે અને

અસલ વાતતો એછેકે સાવકની ચોરી બરામાણુ કરેછે અને જ્યારે મરીજય ત્યારે રામનાજ નામથી ખાટલી લઈ જાયછે અને દયાને વખ તે પણ રામ રામજ કહેછે ત્યારે જેને નહી માનતા હોય તો ફરી તેના બરામાણુથી ચોરી કરાવવી અને તેવાની તરેથી ચાલવુ અને તેવાના માનીતાવાનુ નામ લેવુ કેમ થઈસકે પણ એવો ખુદા પડીને એક ખુદા નરગન એટલે પરમેસર કઈ નહી કરનારો માનેછે અને તેની બનદગી પણ કરતા નહી પણ આદમીચો સારાકામો કરવાથી સકાર પરમેસર એટલે સરવે જાણનારો થવાનુ અને તેની વાતો ખુદા ની વાત થવાની માનેછે જેને તીરથંકર કહેછે અને તેવા આદમી રજ થયલા માનેછે તેમા પેહેલાનુ નામ આદનાથ એટલે આદેસર ભગવાન અને છેલાનુ નામ મહાવીરછે અને ખુદાની જગો એ ચોવીશોના નામની મુરતીઓ ખતાવીને એવાનાજ નામની પુજવો કરેછે અને બધરાવોના છુટકારો નહી થવાનો માનેછે જંશુધીકે તેવો મરદના અવ તારમાં નહીઆવે અને અશલ વધારે આધાર જન નહી મારવાપર રાખેછે અને વેદોમા જનાવરો મારવાનુ એટલે ગાઈ ઘોડા વગરને યગના એટલે આગમા નાખવાનુ અને ખાવાનુ હોવાથી ગોરજ આત મારામજ્યે વેદને માનનારાવોના રદમા એક ક્રીતાખ યગનાનતીમર ભાસકર જેમા વેદોથી જનો મારવુ સાબેત કરીને છપાવેલીછે પણ સાવ ક્ષોકોને જન નહી મારવાનો અને તેને દુખનહી દેવાનો દાવોકરવો ખાતેલછે કેમકે તેવોમા ખાંધી મુદતનો અપવાસં કરવો અને તેમા મરીખી જાયતો નહી ખાવાનો સવાખ ગણીને મરીજયછે જેને સનથા રા કહેછે ત્યારે જનપર દયાકરવી ખાતેલ થાયછે અને જનાવરોપર સવા રીઓ કરવી અને ખેતીચો ખેડાવવી એથીપણ ખાતેલ થાયછે ફરી એકે સરવે પાંણીચોમા બે માલમ જનવરો રહેછે અને તેસરવે પી ચેછે અને તેને જાળતા પણ હોય તો તેકપડામા કઈનેકઈ મરીજવા જ્ઞઈ ચે એથી પણ ખાતેલ થાયછે ફરી એકે સરવે જાડો અને ફેલોમા પણ જન રહેછે કે જંશુધી તે જાડને સાથેછે તથાશુધી કુટે અને વધે છે અને કાપીયા પછી મરીજયછે અને આદમીઓને જાડોનો અવતાર પણ લેવાનો માનેછે અને તે સરવે ખાયછે અને તેથી ઘરોખાંધેછે એથી પણ ખાતેલછે અને અસલ મોટીવાત તોએછેકે ખુદા તાઆલાએ દુન ચામા સરવેથી મોટો દરજ્જો આદમીવોને આપેલોછે અને સરવેચીજ આદમીઓને સારૂ પેદા કીધેલીચોછે જેથી આદમીઓ વાપરેછે તો આદમીઓને ચાંચણ માંકણ મચ્છર કુતરા શાંપ વાઘ વગરે કહડીને મારીનાખેતા તેને નહી મારવુ પણ આદમીને મરીજવા દેવુ એ કે વી બેસમજની વાતછે કે એવો ધરમ કોઈ દહાડે ખુદાના તરફનો નહી થઈસકે અને ગોરજ અને ગોરજણો પણ વગર બધરી મરદને રહેછે એપણુ એક જનને મારવા બરામારછે અને એમા મોહોટા ગુના હો થવાની ખીટીકે અને ખુદાના બનદા પેદા થવાનો અટકાવછે જો એમજ ખુદાનો ખરોધરમ હોતે અને સરવે એમજ ગોરજ ગોરજણો બનીજય તો ફરી ખેતીવાડી વણજ વેપાર ચીજવશ વેચવુ ખોચવુ

કોણ કરતે અને એકજ વખતથી સરવે દુનયામરી જને એ મોટી  
 ભુલછે ફરીએકે ધી ધધ પાણુ ચામડામા ભરાઈને વેચાયછે તે ખાયછે  
 અને દવા સરવે તરેનો પીએછે એથીપણુ ખાતેલ થાયજે અને બરમા  
 અને શીયામ લોકો પાણુ શાવકજ ધરમ પાલેછે અને તેવોનો ધોરાક  
 માસ મચછીનોજ છે તયારે એ ધરમનો પાયો શું અને મીસનમા છપા  
 ચલી ચોપડી જેનમતની પરીખશાના પાના ૩૨) મા કલપશુતરની  
 પરશતાવનીથી લખયુછે કે એ પુસતકના લખવામા સાહીના ૧૬૩૮૩)  
 કકડા ખપયા અને દરેક કકડો હાથીને જેટલો હતો અને પાના ૩૩)  
 મા કલપશુતરથી લખયુછેકે મહાવીરના મરાણુ પછી ૮૮૦) વરસ બાદતે  
 ની વાતો લખાચોછે અને પારસનાથના મરાણુ પછી ૧૨૭૦) વરસ  
 બાદ તે ની વાતો લખાચોછે અને નેમીનાથના મરાણુ પછી ૮૪૬૫૦)  
 વરસ પછી તેની વાતો લખાચોછે અને રીસખતી ઉમ્મર ૮૪) લાખ  
 વરસ ચાલ્હી હતી તયારે એ સાસરોની વાતોનો ઇતખાર કેમ થઈ  
 સકે ફરી એકે જે ખુદાએ સરવે જગતને પેદાકીની અને તેના હુકમ  
 વગર એક પાત્ર નહી હીલીસકે તેને કઈ નહી કરનારો ઠેરવીને તેના  
 પેદા કીધેલા ૨૪) આદમીયોને સરવે જાણનારા ઠેરવાને તેવોની મુર  
 તીએ પુખ્ત કરવી એ કેવી ભુલભરી વાતછે જો ખુદા કઈ નહી કર  
 નારો હોતેતો દુનયાના સરવે કામો એટલે તહાડ વરસાદ હવાલો હવા  
 અકસમાતો વગરમા કોઈ તરેનો ફેરફાર નહી થવો જોઈએ જેમકે  
 ઘડીઆળના બારે આંકડાવોપર તેના ઇમાખ પરમાણુજ કાંઈ આવેછે  
 તેમ એક વરસ જેટલો વરસાદ હવા તડકો તહાડ વગરે આવેછે તેમ  
 તેટલોજ બજે વરસો પાણુ થવો જોઈએ પાણુ તેમ થતુનહી અને કાળ  
 નો હાલપાણુ કોઈ જાણી સકતો નહી કે કેટલો તડકો થતા વર  
 સાદ અથવા હવા આવશે અને જો આશામાનના હીસાબથી વધઘટ  
 થતો હોયતો કોઈ સામેત કરીઆપે કે આવતે વરસો કેટલી ઇચ વર  
 સાદ અને કેટલી ડીગરી હવા અને કેટલી ડીગરી તહાડ કયે દહાડે  
 પડશે પણ આજની સુધી એ કોઈ કહી સકતુ નહી અને કહેવાયનહી  
 અને કેતલાકતો ખુદાજ નહી હોવાનો માનેછે અને દુનયા સરવે આપો આ  
 પજથી પેદા થવાનું કહેછે તયારે એ સરવે આપોઆપ સીતરેથી પેદા થાયછે  
 તેમારેક એક માખ બનાવી આપે અને ખુદા કોનેથી પેદા થયો કહેછે તોય  
 છી તેવાજીની અકલપર અકશોસ છેકે દુનયાની લાખોચીજો આપોઆપ પે  
 દા થવાનું માનેછે તો સરવેનો પેદા કરનાર એક ખુદા કેમ આપોઆપ નહી  
 હોય સકે અને આદમી પોતાના સારા કામોથી મોઠે દરજે પોચેછે તે ખરૂછે  
 પણ જીવતા અથવા મરાપછી જ્યાંશુધી તેના સારા અથવા માઠા કામોનો  
 દરજો બજે તેને નહીઆપે ત્યાં શુધી કોઈ તરેથી મલી સકતો નહી  
 પણ જે એ સરવે ખુદાના હુકમ પરમાણુજ થાયછે વાસતે એ  
 વી વાતોને માનનારાએને જોઈએકે એવા ખાતેલ ખીયાલોને મુકીનેએ  
 કે ખુદાની ખરી બનદગી કરવાનો મારગ આમા લખયા પરમ જી તપા  
 શીને ખરાપર ચાલે નહીતો આખી ઉમમરની મેનત બરબાદ કરીને  
 આખર ખુદાના ગુનેગાર થઈછે અને એક દહાડે મરીને પાછા તેનું

અગાત હાજર થઈને તેને મોકુ દેખાડછે તે વખતે પસતાણું કઈજ કામ નહીં આવશે \* \* \* હવે જુવો પારશી એટલે જરતોશતી ધર મનો હાલ તારીખ ૧૯) અને ૨૬) સપ્ટમ્બર અને ૧૭) ઓક્ટોબર સને ૧૮૮૬) ના રાસતગુફતાર છાપામા પારશીઓની મુંબાઈમા રાંહનુમા સભાના એક મોટા વાકેફગાર દશતુર એસ્વદ શહેરઆજ દાદાભાઈ ભરૂઆ સાહેબે પારશી ધરમ અને રશમનુ ભાશણ કીધેલુ છપાએલુછે તેની કુખી મનલખ હું લખી જણાવુછું તેમા તેવાણ કહેછેકે જરતોસતી ધરમમા ઘણી જુદીનીની રશમો પેવરા થઈ ગયલીછે એ ટલે ગાંધનુ માસ નહીં ખાણું અને નદી અને દરયાના પાણીચોમા કુલ અને દુધ અને ખાંડ નાંખીને ખરાખ કરવાં અને માનતા માન વી અને મુરતીપુજા વગરે વેહેમોની રસમ સરૂમા પારશીઓના વરાવા વો હીનદુસથાનમા આવીને હીનદુ રાજા અને પરજનના આસરામા રહેવાના સખખથી પેવસ થયાછે પણ જરતોસતી ધરમમા એ કઈ નહીં મલે અને સાસતરોમા પણ હીનદુ રસમો બેલસેલ થઈ ગયલીચાછે અને જરતોસની કીતાબ ગાથાને શેવાય અવસતા અને ખીજા પુસતકો નુ લખાણ જરતોસને બાદના લખેલાછે અને સરૂમા લખયુછેકે ડોસલા એટલે શેલડીના હાતપગ અને નાલઅરના માથા વગરેની મુરતી પુજા કરેછે પણ એક ખુદાને માનવાનો દાવો કરનારા જરતોસતીઓ આજે ખી સરમાતા નહીં અને મુરતી પુજાને માનનારાઓ પોતાને ધરમી કહેછે પણ ખરજેતા તેવો રસમીછે અને તેવો જુદીનીમા એટલે હીનદુવોમ વશીને તેમની રસમો અખતીયાર કીધીછે અને એ સરવે રસમો પુસતકોમાથી કાઢી નાખીને ધરમનો શુધારો કરવાની ભલામણ કીધેલીછે અને તા. ૩૧) ઓક્ટોબર સને ૧૮૮૬ ના રાસગુફતારમાં છાપલાજ દસતુર સાહેબે જરતોસતી સાસતરોનો જમાનો અને તેનો હાલ છપાવેલોછે અને તેમા હાલના વપરાતા પુસતકો એટલે વનદીદાત અને ધજસને અને નઆએશો અને એ વીના ખજી પરચુટણ બનદમીઓની રંગા ઇતયાદી જેકઈ મોજુદછે તે સરવે જરતોસનુ રચેલુ અથવા તે વખત રચેલુ નહીં હોવાનુ પણ તેવાણના જમાનાને બાદનાવોએ રચેલા કહેલુછે અને તા. ૨૮) નવમ્બર અને ૫) દીજમ્બર સને ૧૮૮૬) ના રાસતગુફતારમા એક મોટા દશતુર પેસતનજ સંજના સાહેબની વાએજ થી ગાંધનુ મુતર નહીં પીવાનુ અને દીલપર નહીં લગાડવાની ભલા માણ કરીને તેનુ નજસપાણુ બતાવેલુછે અને તેને પીવાનો અને આંગે લગાડવાનો કોઈ ચુસત દાખલો નહીં હોવાનો છપાએલોછે હવે વીચારી જુવોકે જ્ઞામો ધરમમા નહીં હોય તે કરવા અને જેનો હુકમ હોય તેને ખોટુ રામજને નહીં કરવુ એ ધરમથી ફરીગયા ખરાબરછે અને ઘણી અફરોસની વાત એછેકે પારશીચો આવા અકલવન સુધરેલા થઈ ને પેદા કરનાર એક ખુદાની બનદગી કરવાના બદલામા તેની પેદા કીધેલી આગ જેમકે દુનયામા તેણે શરવે એટલે પાંણી હવા મટોક વગરે પેદા કીધુ તેમ અને પણ પેદા કીધેલીછે કે જે થોક પાણી નાખેતો હોલાઈ જાયછે અને હાત લગાડેતો બલીજાય તેને સનદલ

અને લોખાન નાખીને પુજવું અને તેના પેદા કીધેલા સુરજને જેકે થોડા વખતમા અનધાર થઈ જાયછે પુજવું અને મુરદાઓને ઇજતથી બાઈમા નહીં દફનકરીને ભસતામા મુકીને તેવાણુ માસ અને આડ કાવોને જતાવરોથી રખડાવવું બોહુ મોહોટી ભુલ અને એવના કામોએ વાસતે હું ભલામણ કરું છું કે ખુદાનો ખરી ખતદગી કરવાનો મારગ અને તેના ખરા પેગમખરોની તપાશ આમા લખયા પરમાણુએ એત રેથી તપાસ કરીને ચાલેથી છુટકારો થશે નહીં તો મરાપછી પસતાવું કઈજ કામ નહીં આવશે અને આ થોડા દહાડાની દુનયાની દોલત અને શુધારા એના એજ રહી જશે ફરી તમારી ખુશી. \* \* \*

હવે મુસલમાનાના પેગમખરોમા હાવા આગલ લખેલા ખોટા કામો કોઈમાં નહીં મલે અને બાઈબલમાં કોઈએક પેગમખરના હુકમા એ હુદીયોએ દુસમની કરીને કઈ એબદાર વાત લખી દીધેલીછે અને ફેર ફાર કરી નાખયુછે પણ તે જુઠીછે અને તેવી સરવે વાતોને કુરઆન સરીફ જુઠાવેછે અને બાઈબલની ભુલો સાબેત કરીને મુશલમાનોએ ઘણી કીતાબો છપાવેલીછે તેમાથી હું એકજ કીતાબ ખતાઉછું કે જેનો જવાબ કોઈ ઇસાઈયોએ આપો નહીં કીતાબ એજજ ઇસવી ઉરદુમાછે તે જુવો અને થોડુક જોવું હોઈતો મારી કીતાબ ઉરદુમા દાવતુલ ઇસલામ અને તાહરીફ બાઈબલ અને ગુજરાતીમા હીદાયતે ઇસવી અને મીજને બાઈબલ અને ઇમતેહાને દીને ઇસવી અને મુખાલેફતે બાઈબલમા જુવો જેનો જવાબ કોઈએ આપોજ નહીં અને હાલના કેટલાક લોકો કોઈ ધરમથી કામ નહીં રાખીને સરવેનો એક ખુદા સમજીને ચાલેછે તેમ ચાલઉ પણ ખોટુછે કેમકે પેહેલા ખુદાના મોકલેલા પેગમખરોને માનવા જોઈએ જેમકે વીકટોરીયા રાણી ના તરફથીજ વાઈશાઝ આવેછે તેને કબુલીને તેના કાઈદાને માનવું જોઈએ નહીંતો રાણીના રાજથી ફરીને ગુનેગાર થાઈછે એજ તરાથી મુસ લમાનો સરવે પેગમખરોને માનીને છેલા પેગમખર મોહમદ સલલાલો અલેહે વસલમના હુકમ પરમાણુ ચાલેછે અને એવાણુની ખબર આગલા પેગમખરો આપતા આવીયાછે તેમા કેટલાક ચહુદીયો મુશા પેગમખર થીજ અટકી પડયાછે અને કેટલાક ખીરસતીયો ઇશાપેગમખર થીજ અટકી પડયાછે એબાખત ખાતરી કરવા સારું હું હજરત ઇશાની ઇન જીલનો સર પાચોજ એટલે પેહેલાજ બાખનો હાલ લખીને હજરત ઇસાનુ ખુદાઈપાણુ અને લોકોના ગુના માફથવા સુલીચડવું ખાતેલ કરીને મોહ મમદ પેગમખર સલલાલો અલેહે વસલમની ગવાહીયોના ખેચાર દાખલા ટુકી મતલબમા બાઈબલથી લખી જણાઉછું જુવો હજરત ઇસાની સરજ ઇનજીલ મતીનો બાખ પેહેલોજ આયત ૧) થી ૧૬) મા ઇસાનુ નસબનામુ એટલે વંસાવળી હજરત ઇબ્રાહીમ અને ચહુદા અને દાહી દથી લઈને હજરત ઇશા શુધી લખેલુછે એ તદન જુઠુછે કેમકે એજ બાખની આયત ૧૮) મા હજરત ઇસાનીમા ખીખી મરીયમનો વર ચુશુફને તેવાણુને પાશે જવા અગાતથી ખુદાએ હજરત ઇસાને રહુલકો દોસથી પેદા કીધેલા લખેલુછે અને કુરઆન સરીફમા પણ વગર બાપે

પેદા કીધેલા કહેલુછે તયારે ઇશાનુ નશબનાંમુ ઊપલા નામોથી કેમ થઈસકે કેમકે એમા કોઈના તુખમથી ઇશા પેદા થઈલા નહી મલે અને વગર તુખમે કોઈની પેડી થઈ સકતી નહી અને મરકસ બાબ ૧૨) આયત ૩૫) મા હજરત ઇસાએ પોતે દાઉદના છોકરા થવાનો ઇન કાર કરેલોછે અને જો ગીબી મરયમના તરફથી લખીયું હોઈતો બીબી મરયમ પણ એમા કોઈની નસલથી થઈલા નહી મલે પણ ચહુદાના ભાઈ લાવીની નસલથી પેદા થઈલાછે જુવો લુકા બાબ ૧) આયત ૫) અને ૩૬) મા હજરત હારુનની નસલ એટલે લાવીની છોકરી ઈલીસ ખાતને બીબી મરયમની સગી લખેલાછે અને બીબી મરયમની યુસુફને સાથે ફકત મગણી થઈલી લખેલીછે અને એ મગણી થાવુ પણ બાઈબલના કાઈદા પરમાણુ ખાતેલછે કેમકે જુવો ગનતી બાબ ૩૬) આયત ૮) મા ઇસરાઈલની છોકરીચાને તેના બાપનાજ ટોલામા વેહ વા કરવાનો અને તેના વારશે મળવાનો કહેલુછે ફરી મતીએ નશબ નામામા હજરત ઇબ્રાહીમથી લઈને દાઉદ શુધી ૧૪) પેડી લખે લીછે અને હજરત દાઉદથી લઈને યકુનીયા શુધી ૧૪) પેડી લખેલીછે અને યકુનીયાથી હજરત ઇસાસુધી ૧૪) પેડી લખેલીછે એ ખોટુછે કેમકે દાઉદથી લઈને યકુનીયા શુધી ૧૫) પેડી થાઈછે અને દાઉદને નહી ગણેતો યકુનીયાને પણ નહી ગણવો જોઈએતો ઇશાશુધી ૧૩) પેડી થાઈછે ફરી મતીએ આયત ૮) મા ચોરામનો છોકરો જન્યા લખેલોછે એ ખોટુછે કેમકે જુવો ૧ તવારીખ બાબ ૩) આયત ૧૧) મા ચોરામને જન્યાના દાદાનો દાદો લખેલોછે ફરી મતીએ આયત ૧૧) મા યુસયાનો છોકરો યકુનીયા લખેલોછે એ ખોટુછે કેમકે જુવો ૧) તવા રીખ બાબ ૩) આયત ૧૫) મા યુસયાને યકુનીયાનો દાદો લખેલોછે ફરી મતીએ આયત ૧૨) મા સલતાયલનો છોકરો નરો બાબલ લખે લોછે એ ખોટુછે કેમકે જુવો ૧ તવારીખ બાબ ૩) આયત ૨૯) મા નરો બાબલ ફદાયાનો છોકરો લખેલોછે ફરી મતીએ આયત ૧૩ મા નરો બાબલનો છોકરો અબયુદ લખેલોછે એ ખોટુછે કેમકે જુવો ૧ તવારીખ બાબ ૩) આયત ૧૯) મા નરો બાબલનો છોકરો ચસલામ લખેલોછે ફરી મતીએ આયત ૧૬) મા યુસુફનો બાપ યાકુબ લખેલો છે અને લુકાબાબ ૩) આયત ૨૩) મા યુસુફનો બાપ હેલી લખેલોછે ફરી મતીએ આયત ૬) થી ૧૬) મા ઇશાનુ નશબનાંમુ દાઉદના છોકરા સુલેમાનથી ઇશા સુધી જણ ૨૭) નામોથી લખેલુછે અને લુકાબાબ ૩) આયત ૨૩) થી ૩૧) મા હજરત દાઉદના છોકરા નાથાનથી ઇશાશુધી જણ ૪૨) ના જુદાજ નામોથી લખેલુછે ફરી મતીએ આયત ૨૩) મા નખી એ એક કુવારી જણવાનુ કહેલુ લખેલુછે એમા એકનો શબ્દ ખોટોછે કેમકે જુવો ચશઅયા બાબ ૭) આયત ૧૪) મા કુવારી જણવાનુ કહેલુછે અને મનીચે તેનુ નામ રાખવાનો લખેલુછે અને તેમા રાખવાની લખે લુછે હવે વીચારી જુવોકે જેના સર પાયામાજ આટલુ જુઠાણુ હોય ફરી તેની સરવે વાતોમા કેટલી સચાવટ હોશે તે આ ઉપરથી ખાતરી કરીલીચો અને આ મારા લખેલા દાખલા ખરા નહી હોયતો જેને

( ૩૬ )

જોઈએ કોઈમી એને જુદા કરવી આપે એવીજ તરેથી ઈશાને જે ઈન જીવમા ખુદા અને ખુદાને છાકરો લખેલોછે તે સરવે જુદોછે એ કર આન સરીકમા કહેલુછે પણ પેગમખર ખરાછે અને ઈનજીવમા પણ એજ સાબેતછે જુવો યુહનાબાબ ૧૭) આયત ૩) મા ઈશાએ પોતેકહે લુછે કે હમેશાનુ જીવુ એછેકે ખુદા એખલો સાચો જાણુવો અને ઈશાને તેના મોકલેલો જાણુવો ફરી મરકસ બાબ ૧૨) આયત ૨૮) થી ૩૨) મા એક આદમીએ ઈશાને સવાલ પુછતાથી ઈશાએ કહીયુકે અમા રો ખુદા એકજછે અને તેને રોવા બંને કોઈ નહી મલે ફરી મતી બાબ ૧૯ આયત ૧૬ મા એક આદમીએ ઈશાને સારો હસતાદ કહી ચો તો ઈસાએ તેને કહીયુકે તું કેમ મને સારો કહેછે કોઈ સારો નહી પણ એક ખુદા હવે વીચારી જુવોકે જે પોતે ખુદાને એક અને પોતે તેનો મોકલેલો એટલે પેગમખર અને પોતાને સારો પણ કેવાથી મને કરે તે ખુદા અને ખુદાને છાકરો કેમ થઈસકે એવીજ તરેથી લોકોના ગુના માફ થવા શુલી ચડવાનુ લખેલુ પણ જુદોછે અને એવાણને ખુદા એજીવતા આશમાનપર ઉચકી લીધાછે એકરઆન સરીકમા કહેનુછે અનેઈન જીવમા પણ એસાબેતછે જુવોયુહના બા.૧૬ આયત ૧૦મા ઈસાએ આગળ થીજ સાગરીદોને કહીયુકે હુંમારા બાપને પાશે એટલે ખુદાને પાશેજાહુ અને તમે ફરી મને નહી જોશો અને બાબ ૧૮ આયત ૧ થી ૮) મા ઈશા ને પકડનારાવોએ નહી જોળખીયાછે અને બાબ ૨૦) આયત ૧૪ મા ઈશાને મરીને પાછા હાવામા તેવાણની માએ નહી જોળખીયાછે અને બાબ ૨૧ આયત ૪ મા સાગરીદોએ ઈસાને નહી જોળખીયાછે તયારે જેને પોતીકી માએ એને સાગરીદોએ નહી જોલખયા હોય તે ઈશા કેમ થઈ સકે અને ઈનજીવમા કશે ઈશાએ શુરત ખડલીને આઈવાનુ કહેલુ નહીમલે એવી તરેથી ઘણી જીવીવાતો ઈજીવમા ઈશાન નામથી લખી આપેલીછે જુવો મતીબાબ ૧૯આયત ૨૨, ૨૩મા ઈસાએ પો તાને કતલ થવાનુ કહેલુ લખેલુછે અને બાબ ૧૨)આ ૦૪૦ મા પોતાને તરણ દહાડાઅને તરણરાત જમીનનાપેટમા રહેવાનુ કહેલુ લખેલુછે એ ઈશાનુજ કેહ હોતેતો કખી જુદુ નહી થતે કેમકે ઈસાને કોઈયે કતલ કરેલા નહી મલે પણ ઈનજીવમા શુલીદેહ લખેલુછે અને બેરાત અને એકદાહાડો જમીનમા રહેલુ લખેલુછે અને ઈશા લોકોનાગુનાહોને વાશતે મરવા આવીયા હોતેતો શુલીપર ખુમે નહી પાડતેજુવો મતીબાબ ૨૭ આયત ૪૬મા શુલીપર ઈસા એ આ મારાખુદા આસારાખુદા તેમને કેમ મુકીદીધા કરીને ખુમે પાડુછે એવીજ તરેથી ઈશાપર ફક્ત ઈમાન લાવવાથી ગુનામાફ થવાનુ કહેલુ પણ ખોટુછેએ ઈનજીવમા સાબેતછે જુવો મતીબાબ ૭ આયત ૨૧મા ઈશાએ કહે લુછેકે જે મને ખુદાવન ખુદાવન કહેછે તેથી ખુદાના રાજમા દાખલ નહી થવાનો પણ જે મારા આશમાની બાપ એટલે ખુદાના હુંકમ પરમાણુ ચાલશે તે દાખલ થશે અને યુહના બાબ ૫ આયત ૨૯ મા ઈશાએ કહેલુછેકે જેણે સારા કામ કીધા તેણે છુટકારો કીધા કયા મત ને વાસતે અને જેણે ખોટા કામ કીધા તે ગુનેગાર થયો કયામતને વાસતે અને લુકાબાબ ૧૩ આયત ૨૪ થી ૩૨ અને મરકસ બા ૦ ૯

આં ૪૩ થી ૪૮ માં હજરત ઇસાએ સારા કામો કરવાની ઘણી તાકીદ કીધેલી છે અને ગુનો થવાના હાતથગ આંખને કાપીને ફેંકી દેવાનું કહેલું છે નહીંતો જહંનમમાં જવાનું અને અંધારામાં ફેંકાઈ જઈને રહવું અને દાંત પીસવાનું થવાનું કહેલું છે એથી મુકતી ફાળનો દાવો પણ જેકે ઇશા પર ઇમાન લાવેથી તરત નજીત મળવાનું કહે છે ખાતેલ થયો છે હવે ખુદાના કહયા પરમાણે ચાલ વાથી જ છુ ટકારો થવાનું સાબેત થયું તયારે જુવો બાઈબલથી મોહમમદ પેગમ બરને માનવાના બેચાર દાખલા લખી જણાવે છુ જુવો આજથી ૩૩૩૯ વરસ અગાત મુશા પેગમબરે તોરાતની ઇરાતશનાના બાબ ૧૮ આયત ૧૫ થી ૨૨ માં અને ઇનજીલમાં આમાલના બાબ ૩ આયત ૨૨ માં એક નખી પોતાને જેવો ઇસરાઈલોના ભાઈચોમાથી થવાની અને તેની તાબેદારી કરવાની અને જે તે નખીનું નહીં સાબલશે તેને કોમમાથી હલાક કરવાની ખબર આપેલી છે અને તેની નીસાની એકેતે જુઠાહોશોના મારચો જશે આપેલી છે એ ખબર મોહમમદ પેગમબરની છે કેમકે ઇસરાઈલના ભાઈ આરખે છે અને એ બેમાની વોલાદ છે જુવો પેદાયસ બાબ ૨૫ માં છે અને એ નખી ઇસરાઈલમાથી જ થવાના હોતેતો તેવાણના ભાઈચોમાથી થવાનું નહીં કેહેતે અને એ ખબર હજરત ઇસાની તે થઈ સંકતી જ નહીં કેમકે એમા તે નખીનું નહીં સાબલનારને કોમમાથી હલાક થવાનું કહેલું છે અને લુકાબાબ ૯ આયત ૨૨ માં ઇશા પોતાને દુશમનોથી હલાક થવાનું કહે છે અને ઇસાઈચોના અકીદા પરમાણે ઇશા મારચાપણ ગયા છે અને ઇશાકોઈ કામમા મુશાને જેવા નહીં હતા પણ મુશાના તાબેદાર હતા જુવો મતીબાબ ૫ આયત ૧૭ માં છે અને એવી જ તરેથી ઇસ રાઈલોનો દાવો કરવો પણ એખરને હજરત મુશા બીનનુનની ગણવી ખાતેલ છે કેમકે મુશા બીનનુન પણ ઇસરાઈલ માથી જ હતા અને એ વાળે હજરત મુસાના ખલીફ હતા અને એવણે એ ખબરનો દાવો પણ કીધેલો નહીં મલે ફરી જુવો આજથી ૨૯૫૧ વરસ અગાત દાઉદ પેગમબરે જબુરના બાબ ૪૫ આયત ૨૦ થી ૧૭ માં એક નખી સરવે ફુતયાના આદમીચોથી ખુબ શુરત અને હોટોથી મજ વેહેચ નારો અને હમેસાનો માનીતો અને તલવાર બાંધીને સવાર થનારો અને દુશમનોને તીર મારનારો અને સાચાવોનો દાસ અને જુઠવોનો ફુસમન અને ઝોરત બચચાવાલો થવાની ખબર આપેલી છે એ મોહ મમદ પેગમબરની છે અને ઇશાઈલોક એખબરને ઇસાની ગણે છે તે ખાતેલ છે કેમકે ઇશા ખુબશુરત નહીં હતા જુવો યશઅયાના બાબ ૫૩ આયત ૧ થી ૪ માં ઇશાની બાબત કહેલું છે કે તેના ડોલઢાલની કઈ ખુ બી નહીં હતી અને ખુબ શુરતી કે અમે તેને જોએ અને કઈ જોવા જેહેવી બી નહીં હતી કે અમે તેના આશક થએ તે આદમીવોમા ઘણો જલીલ અને હકીર હતો અને ઇસાએ તલવાર પણ બાંધેલી નહીં મલે અને કોઈને સાથે તીરથી વડેલા પણ નહીં મલે અને ઝોરત બચ ચાપણ નહીં હતા ફરી જુવો આજથી ૨૬૦૦ વરસ અગાત યસયા પેગમબરે યસઅયાના બાબ ૪૨ આં ૯ થી ૧૯ માં એક રશુલ બહાદુર જગ કર નારો અને લોકોને જમે કરીને ખુતપરસતોથી વડીને ખુતપરસતી મીટા



ડનારો થવાની ખબર આપેલીછે અને તેવાણના પેદા થવામા હજ  
 ૨૧ કેદારના ગામોના રેહેનારાઓને ખુશી કરવાની અને સલાતા રેહે  
 નારાઓને પહાડોપર ખુશો પાડવાની અને સરવે દુનયાને તેવાણની તારીફ  
 કરવાની ખબર આપેલીછે એ ખબર કોઈતરેના શક વગર મોહમદ  
 પેગમખર સલલાહો અહેલે વસલમનીછે અને એ ખબર કોઈ ઇસરા  
 ઇલ પેગમખરની થઈ સકતીજ નહી કેમકે કેદાર હજરત ઇસમાઈલના  
 છોકરા અરખનુ નામછે જુવો પેદાયસના બાં ૨૫ મા છે અને એવ  
 ણની નસલથી મોહમદ પેગમખર થએલાછે અને સલા મદીના સરીફના  
 પહાડોનુ નામછે જુવો સહી ખુખારીના બાબ ઇસતસકામાછે અને એ  
 મુલખોમા બીજા કોઈ પેગમખર થએલા નહીમલે અને બીજા કોઈને  
 વાસતે એ લોકોએ ખુશી કીધેલી નહીમલે અને અરમની જવાનની  
 એજ કીતાબની એજ ખબરમા સાફ અહમદ નામ લખેલુછે જેને  
 જોઈયે તો ખાદરી ઉસકાન અરમનીના તરજુમામા જુવો ફરી આજ  
 થી ૧૮૮૮ વરસ અગાત ઇશા પેગમખરે ઇનજીલ યુહનાના બાબ ૧૫  
 આયત ૭ થી ૧૪ મા ફારકલીત એટલે અહમદ અને હાલ એની  
 માએની તસલલીદનારો લખેલીછે અને તેવાણને દુનયાનો ઇનસાફ કર  
 વાની અને ઇશાને આસમાન પર જવાનુ સચાવવાની અને સરવે  
 સારો રસતો બતાવવાની અને ખુદાથી સાબલીને લોકોને કેવાની અને  
 થનારી વાતોની ખબર કેવાની અને ઇસાપર ગવા આપવાની ખબર  
 આપેલીછે એ મોહમદ પેગમખરનીછે શેવા એવાણને બાંજે કોઈ પેગ  
 મખર ઇશાને પછી થએલો નહી મલે અને શેવાએ કુરઆનને બીજા  
 કોઈયે ગવા આપેલી નહી મલે અને એ શરવે વાતોની સાબેતી કુર  
 આનમાછે અને ઇસાઈયો એ ખબરને જે સાગરીદોપર આગ જેવી  
 ચીણગારીયો આવીને રૂહલકોદોશથી ભરાઈ જવાની ગણેછે તે બાતેલ  
 છે કેમકે રૂહલકોદોસ ઇસાએ અગાતથીજ ઇનજીલ યુહનાના બાબ ૨૦  
 આયત ૨૨ મા સાગરીદોને આપેલીછે અને ઇસાએ ઇનજીલમા કયે  
 આગની માર્ફક આવવાનુ કહેલુ નહીમલે અને તે આગમા ઇશાની  
 કહેલી ઉપલી વાતો એકબી નહીમલે અને એ સરવે કીતાબોમા  
 મોહમદ સલલાહો અહેલે વસલમની ખબર હોવાનુ કુરઆન સરીફ  
 મા કહેલુછે હવે એ સરવે દાખલાની જેને જોઈયે તે એમા લખેલા  
 પરમાણુ બાઈબલમા ખાતરી કરી લીએ. અને ખરાપર ઇમાનલાવે અને  
 એ બાબત મુસલમાનોએ મોહમદ પેગમખરની સાબેતીયો બાઈબલથી  
 કરીને ઘણી કીતાબો છપાવેલીયોછે જેના જવાબ કોઈ ખીરશતીયો આ  
 પી સકતાનહી એલટા શુધીકે એ બાબત એક કીતાબ ખરાહીને અહ  
 મદીયા નામની ઇસાઈયો અને હીનદુવો સરવે ધરમને રદકરીને ઇસલા  
 મની સચાવટમા મોલવી મીરજાં ગુલામઅહમદ પનજાબ ઇલાકો કાદયાન  
 મા પાના ૪૮૦૦ ની છપાવેલીછે તેના બનાવનારે તેનો એક તરીજા  
 ભાગને રદ કરનારને રૂા. દશ હજરનુ ઇનામ આપવાના જાહેરનામા  
 વેહેએલાછે અને છાપાઓમા છપાવેલુછે પણ કોઈ તેનો રદ કરી સક  
 તા નહી પણ જેને ખરાધરમનો શોકછે તેવો તપાશીને મુસલમાન

( ૩૯ )

થતાનહાં છે અને મુસલમાની ધરમ કેવુસાચુ અને બેના કાઈદાં કેવાં છે કે આજદીન શુધી કોઈ એ કાઈદામા એખ નહી લગાડી સખતા જુવો કે એક ખુદાનોજ હીલમા ખીયાલ રાખીને તેની બંનદગી કરવી અને તેના પેગમખરોપર ઈમાન લાવવુ અને બદન અને કપડા પાક રાખવા અને દહાડામા પાચ વખત નમાજ પડવી અને વરસમા એક મહીનો રોજ રાખવા અને વરસમા ખાતાખીતા વધેતો શોર પીચે અડી ૩૦ ગરી બોને જકાતદેવી અને પઈસા હોયતો ઉમમરમા એક વખત મકકાસ રીકે હજરત જલુ અને સરાખ ચોરી જુકુ વીયાજ હરામખોરી જુવો વગરે ખોટા કામોને હરામ સમજીને દુરરેવાનો સકત હુકમ છે અને ઈસાઈઓએ કેટલીક કીતાબો મોહમમદ સલલાહો અલેહે વસલમખર અને કુરઆન સરીફપર કબેક વાતોના ટીકા અને ઘણી જુઠી તોહમતો બાઈબલથી નાવાકેદ લોકોને ધાકો આપવાને છપાવેલીયાં છે પણ તેમા એ વી કોઈ વાત નહી મલે કે બાઈબલમા પેગમખરોના અંનદર તે નહી હોઈ અને ઈનજીલ માતીના બા પ આયત ૧૭ મા છેકે ઈશા પેગમખર તેજ પેગમખરોની કીતાબો ચલાવા આવીયા હતા અને જેજ વાતોપર ઈસાઈઓએ ટીકા કીધેલાં છે તેના ગાંચ પાંચ દસ દસ જવાબ મુસ લમાનો તરફથી હીનદુસથાનમા છપાવેલાં છે પણ મુસલમાનો તરફથી શેકડો કીતાબો છપાવેલીયાં છે તેમા એકનોબી જવાબ કોઈ ઈસાઈઓ આપી સકતા નહી પણ મીસનની નોકરીના સખખથી તેની તેજ વાતો ફરી ફરીને છાપીને પરગટ કરેછે તે છતાંપણુ જેને કોઈબી વાતનો મોહમમદી ધર મમા સકહોઈ તો લખીને અમારા ઉપર મોકલે ખુદાનુ આહુચું છે તો તેનો જવાબ બંજ પેગમખરોના હાલ પરમાણુ ખાતરી કરીને આપ વામા આવશે નહીતો કયામતને દહાડે તેના નહી ઈમાન લાવવા પર અમે ગવા છએચ \* \* \* હવે હીનદુવોને એક મુસલમાનો જતાવર જુબાહ કરીને ખાવામા એખ લાગેછે તે પેહેલા જાણુજોઈયેકે એ એખ લા મુસલમાન ધરમમા નહીમલે પણ જેટલા પેગમખર હજરત આદ મીથી લઈને મોહમમદ સલલાહો અલેહે વસલમ શુધી થયા તેવણુ સરવેનો હુકમ છે અને મુસલમાની ધરમ તેજ કેવાઈછેકે જેટલા પેગમ ખરો એકનેબાદ એક થતા આવીયા તેવોના જેજ હુકમ અને કામો હોઈ અને તેમા જે હુકમ એકના બંજ એ બદલયા હોઈ તેને તેમ માન વા બાકી સરવે ખરાખર માનવા ન્નેઈએ જેમ ગવરતરો બદલી થાઈ છે અને દુનયાની સરવે ચીજો ખુદાચે આદમીચોનીજ ખાતર પેદા કીધેલીયાં છે તેમા જેમ તેવણુ હુકમ આઈપો હોઈ તેમ કરવામા કઈ ખોટુ નહી જાણુજોઈયે અને હીનદુવોને જાન નહી મારવાનો અને નહી ખાવાનો દાવો કરવો પણ ખોટોછે કેમકે હીનદુવો એજ દેવો અને વેદને માનનારાવોમાથી ઘણી કામો બકરા મરગા અને મચછીચો ખાઈ છે એટલા સુધીકે માતાવોના આગળ બકરા કાપીને ખાઈછે અને રાજ વો દશોશમા પાડો મારેછે તયારે જેવો બકરા અને મછીનો જાનછે તેવો ગાઈ બળદનો પણ જાન સમજવો ન્નેઈએ અને પારસીચોના ધરમમા પણ ગાઈજુ માસ ખાવુ મને નહી મલે પણ તેવણુના વડા

વાવો હીંદુસથાનમાં હીનદુગળના આશરામાં આવીને રહેવાના સમય થી આવુ મુકી દીધું છે હવે આવુ અથવા નહીં આવુ એ દરેકનો અખતીયાર છે પણ તેને જોડુ સમજવું એ જોડું મોટા ગુનો છે અને બીલો વગરે ગાઈ બળદ પણ ખાઈ છે અને એ વતરેક બરમાં અને અને શીયામ જેકે સાવક ધરમ પાલેછે તેવો દુનયાના કોઈ જનાવર એટલા શુધીકે સાપ કોણકા કીડા શુધા ખાઈ છે અને ચીના આપણુ બુતધરમ છે એવો કોઈ ચીજ ખાધા વગર નહીં મુકતા અને એ મારવું અને આવુ કઈ હીનદુ ધરમમાં પણ મને નહીંમલે તેના કેટલાક દાખલાવો તેવાણના સાસતરોથી હું લખી જણાવું છું જુવો તોફતુલ હીનદના પાના ૧૩૨) મા મહાભારતની સાનપરબની કસલ ૩ થી લખ્યું છે કે માસ જનાવરોનું જેના કાપનાપર વેદ પહોંચીયું હોઈ તે પાક છે અને તેના ખાનારાવો નહીં ખાનારાવોમાં સામેલ છે અને જેનાપર વેદ નહીં પહોંચીયું હોઈ તે ખવાઈ નહીં ફરી અપખંડ રખવેદથી લખ્યું છે કે હેવાનાતને હેવાનાત ખાઈ છે જેના નાચેના દાંત છે અને ઉપરના નહીંમલે જેવુંકે ગાઈ ઉંઠ વગરે એ ખોરાક છે અને જેના બેવ તરફના દાંત છે તે ખાનારાઈ એટલે આદમી અને પરબ ૧૨ થી લખ્યું છે કે દેવો અને ખેસરોમાં વાતચીત થઈ અને દેવોએ કહીયું કે દુનયામાં જરૂર કરીને બકરા કાપવા જોઈએ અને ખેસરો નાકેહવા લાગ્યા તયારે બેવોએ મલીને રાજ અપરચરને જેકે કમી જુકુ નહીં બાલેલો તેને ફેસલો કરી આપવાનું કહીયું અને રાજએ દેવોની વાતને ખરી રાખી તેથી ખેસરોએ ઘુસરો થઈને રાજપર બેઠુવા કીધી અને તે જમીનપર પડીગચો તયારે ગરણે જગદેશ એટલે ખુદાવંદ આલમના હુકમથી રાજને આશમાનપર ખરહમ લોકોમાં પોંચાડી આઈ પો અને મતા ખેસરાથી લખ્યું છે કે પાંચ નખોવાલાઓમાંથી ગો અને કાચબો અને સાહી અને સસા અને મછીમાર અને રવ અને સન અને ટંડક ખાવાને લાયક છે અને મનુ સાસતરથી લખ્યું છે કે શુરજના ઉતરાએન અને દખ્ખાએન એટલે શાવણ અને માહ્યાસરમાં કુરખાની કરઉ અને આવુ ફરજ છે એટલે જોઈએ અને શીયુ લોક દેવીની જગ્યાપર બકરા અને પાડા કુરખાની કરે છે અને જે આદમી દેવીના નામપર કુરખાની કરેતો તેના માથામાં બાલ હોઈ તેટલા વરસ તે જનંતમાં રહેશે અને હીનદુવો ગયા જઈને પતંગે એટલે મરેલા બુજુ રગોપર માસના પીડ એટલે ગોળા ચડાવે છે અને ખરામજાને સાહી અને ગરગટ અને ચપકલી અને મગરમછ અને સસા વગરે ખાવા દુરરાઈ અને પાના ૧૨૮માં મનુ સાસતરથી લખ્યું છે કે જયારે ખરામજાને છોકરો કાશીથી ધલિમશીખીને આવે તયારે તેના ખાપ તેને માન આપવા અગાત જઈ અને ગાઈને કાપીને તેનું ચામકુ ગરમ તેનેહોડાવે અને મતશીયા પુરાણથી લખ્યું છે કે કોતકના શાત છોકરા હતા એ ને તેના મરવા પછી તેવો ભુખે મરવા લાગ્યા તેથી બે ગોવાળીયાને તથા ગયા અને તેણે ગાચો ચરાવવા મોકલ્યા અને તેવો ધને ગાઈ ને કાપીને દેવ પતરોપર ચડાવીને ખાઈ ગયા અને તેના ઘણીને કહી

યુદ્ધે વાઘ ખાઈગયા અને તેવોની એ સવાખ કરવાથી નજીત થઈગઈ  
 અને મહાભારતના પરખ ૨ થી લખયુદ્ધે રાજા બરાંચે જખરીમાતી  
 ગાઈ કાપી અને ગાઈગયાએ ફરયાદકીધી તો કહીયુદ્ધે કુનયામા જના  
 વરો કાપવા અને ખાવા સવાખછે પણ હું ઠીક નહી જાણતો અને એ  
 તરેથી રામ અને રાજા પાંડ અને અપરછરનુ શીકાર કરવાજી અગા  
 ત હું લખી યુદ્ધાણું અને એવી તરેથી હાલના રાજાવો પણ શીકાર  
 કરેછે તયારે જોવો શીકારનોજન તેવો સરવે જનાવરોનો જન સમજ  
 વો જોઈયે અને શુરત આઈરીશ મીસનમા છપાએલી ચોપડી  
 વેદમાંયુંછે નાપાના ૧૪ મા વેદના લોકોનુ ઘોડા અને ઉંઠ અને ઘેટા  
 પાલવાનુ અને જીવો રમવાનુ લખેલુછે અને પાના ૨૪ થી ૩૧ મા  
 તેવોનુ ઘોડા અને પાડો કાપવાનુ અને તેનુ માસ પસન હોવાનુ અ  
 ને ગાઈની માનતલઈને મારવાનુ અને ગાઈ અને ઘોડાને આગમા  
 નાખવાનુ અને તેથી જનતમા જવાનુ અને શોમરસ પીવાનુ લખેલુ  
 છે અને પાના ૧૦ મા દાર પીવાનુ લખેલુછે અને પાના ૧૩ મા સરત  
 રમીને બઈરી જીતવાનુ લખેલુછે એટલા સુધીકે આદમીને પણ ખાઈ  
 જતા હતા જીવો તોફતુલહીનદના પાના ૧૩૨ મા મહાભારતથી લખયુદ્ધે  
 તરણ રાજા અને સહેલ બરહમન મલીને અરલના રોહરમા ગયા અ  
 ને અરલે પોતાનો ભાઈ બાનાતને બકરાની શીકલ બનાવીને કાપી  
 નાખ્યો તયારે તરણે રાજાવો સાંભલીને ઘણા બધા અને શહેલ બર  
 હમને તેવોને કહીયુદ્ધે નોખીચો હું તેને ખાવાનો અને તેણે સારીપખેથી  
 ખધુ અને એક ડકાર જોરથી માર્યો જેવુ વાદલ ગરજેછે તયારે અરલે  
 કહીયુદ્ધે એખાનાત બાહર નીકલી આવ તયારે સહેલ બરહમન હુશીચો નેક  
 હેવા લાગ્યોછે તે કંચે ગચોનથીકે બાહર નીકલીઆવે પણ મારા પેટમા હજ  
 મ થઈગયોછે હવે વીચારી જીવોકે હીનદુવાને જનાવરો કાપવાની અને  
 ખાવાની શું એખરડીછે અને અસલ મોટી વાતતો એછેકે જેકામનો  
 હુકમ ખુદાના સરવે પેગમબરોએ આઈ પાહોઈ તેને કરવામા કોઈતરા  
 નુ ખોટુ સમજી નહી જોઈયે પણ તેને ખોટુ સમજનારા તેવોથી  
 ફરી ગઈલા થાઈછે કેમકે તેવાણ અમારેથી ઘણા દાના હતા અને ખુદા  
 ના હુકમ તેવાણપર આવતા હતા અને અમો તેવાણને માનનારાછએચ  
 \* \* \* હવે પેગમબરોની કીતાબોથી હું ચોડાક દાખલા ગાઈ બકરા  
 વગરે જનાવરોનુ કાપવુ અનેખાવુ સાખિત કરીઆપુજી જીવો બાઈબલમા પેદા  
 યસના બાબ ૧ મા આજથી આસરે છાહજાર વરસના ઉપર ખુદાએ  
 હજરત આદમને જેવાણ કે અમો સરવેના દાદા થાઈછે પેદા કરીને  
 સરવે તરેના ઝાડ અને જનાવરોપર સરદારી આપીછે અને બાબ ૪  
 મા હજરત આદમના બે છોકરા થયા તેમા એક હાબેલ બકરા પાલતા  
 હતા અને બીજો કાયન ખેતી ખેડતા હતા અને હાબેલ પોતાના  
 બકરા અને ઘેટામાથી ખુદાના નામપર હદીચો લાવીયા અને કાયન  
 પોતાના ખેતરમાથી હદીના લાવીયા તયારે ખુદાએ હાબેલનો બકરા  
 ઘેટાનો હદીચો કબુલ કીધો હવે બકરા કરતા ખેતીની ચીજ સારી  
 હોતેતો ખુદા બકરા ઘેટાનો હદીચો કબુલ નહી કરતે ફરી બાબ ૭-૮ ૯

મા આજથી ૪૨૩૬ વરસ અગાત હજરત નુહ પેગમબરે ખુદાના હુકમથી પાક જનાવરોની કુરખાનીચો કીધી અને ખુદાએ ખાવાનું કહીયું છે ફરી બાબ ૧૫ મા આજથી ૩૮૦૧ વરસ અગાત હજરત ઇબ્રાહીમ પેગમબરે સાતના મુલખ મળવાની બાબત ખુદાના હુકમથી ગાઈ બકરી ઘેટા અને કુમરો ખબુતર જુબાહ કીધા ફરી બાબ ૧૮ મા હજરત ઇબ્રાહીમને તરાણ ફીરશતાવોને ૧ ફરમે વાછડો કાપીને મેમાની કીધી ફરી બાબ ૨૨ મા ખુદાએ હજરત ઇબ્રાહીમને પોતીકો પેહેલો અને વહાલો છોકરાની કુરખાની કરવાનો હુકમ આઈપો અને જયારે હજરત ઇબ્રાહીમ તેને કાપવા લીધો તયારે ખુદાએ તેની બદલીમા ઘેટા માકલી આઈપો અને તેની કુરખાની કીધી ફરી બાબ ૨૭ મા આજથી ૩૬૯૨ વરસ અગાત હજરત ઈસહાક પેગમબરના કેવાથી તેવાલુના છોકરા ચાખખ પેગમબરે બકરો કાપીને ખવાડો ફરી ખરજ બાબ ૫ મા આજથી ૩૩૭૯ વરસ અગાત હજરત મુશા પેગમબરને ખુદાએ કુરખાનીચે કરવા સારૂ ફીરચોને કહેવાનું કહીયું અને ફીરચોને નહી આનવાથી તેને અને તેના સરવે લસકરને દરયામા ફોબોવી દીધા ફરી બાબ ૧૨ મા ખુદાએ છાલાખ ઇસ્રાઈલોને બટરે અને રોટી કંઈ દાહાડા શુધી આસમાનથી ખાવા આઈપુ ફરી બાબ ૨૯ મા ખુદાએ હજરત મુશને લોકોના ગુનાહોની માફીને સારૂ બળદીયા અને ઘેટા કાપવાનું કહીયું ફરી બાબ ૩૨ મા ખુદાએ વાછડાની મુરતી પુરના સોવાને મારી નાખવીયા ફરી આહબાર બાબ ૧ મા ખુદાએ હજરત મુશને ગાઈ બળદીયા બકરા ઘેટાવોની કુરખાનીચો કરવાનું કહીયું ફરી બાબ ૧૧ મા ખુદાએ સરવે તરેના જનાવરોમા હસાલ અને હરામ બતાવી આઈપો તેમા ગાઈ બકરા સરવે વગોળનાસોવોને ખાવોનો હુકમ આઈપો છે ફરી બાબ ૨૬ મા ખુદાએ દરવરો આઠ દહાડા શુધી ગાઈ બળદીયા બકરાની કુરખાની કરવાનો હુકમ આઈપો છે ફરી ઇશતશ ના બાબ ૨૧ મા ખુદાએ હજરત મુશને ખુનના ચુકાદાને સારૂ જબરી ફરમે ગાઈ કાપવાનો હુકમ આઈપો છે ફરી બાબ ૧૪ મા દર વરસે ઈદમા જરૂરસકમ જઈને કુરખાની કરવાનો હુકમ આઈપો છે ફરી ૨ સમવાએલ બાબ ૨૪ મા આજથી ૨૯૦૫ વરસ અગાત હજરત દાઉદ પેગમબરે ખુદાના હુકમથી બળદોની કુરખાનીચો કીધી છે ફરી ૧ સલા તેન બાબ ૮-૯ મા હજરત સુલેમાન પેગમબરે ખુદાના હુકમથી બેનુ લ ચુકદસ બનાવીને ૨૨ હજર ગાઈ બળદીયા અને ૧ લાખ ૨૦ હજ ૨ ઘેટા બકરાવોની કુરખાનીચો કીધી એ શેવા સરવે ઇસરાઈલોએ! કુરખાની કીધી છે ફરી બાબ ૧૮ મા આજથી ૨૭૯૪ વરસ અગાત હજરત ઈલ્યાસ પેગમબરે બળદોની કુરખાનીચો કીધી છે ફરી અબ્રા બાબ ૭ મા આજથી ૨૩૪૫ વરસ અગાત હજરત યોનેએ બળદીયા અને બકરાવોની કુરખાનીચો કીધી છે ફરી મતી બાબ ૫ મા આજથી ૧૮૮૮ વરસ અગાત હજરત હસા પેગમબરે ઉપરની કીતાબોના હુકમ પરમાણે આજવાનું કહીયું છે અને બાબ ૨૨ અને લુકા બાબ ૧૫ મા હજરત ઈસાએ બળદીયા કાપવાની વાતો કહી છે અને ચુદના બાબ

ઉં મા પોતે જૈસલમ હદ કરવા ગયાછે અને એ સરવે પેગમબરી  
 સામતા મુલખોમા જ્યાની જમીન ઘણી સારી અને ફલવનતછે તથા  
 હતા અને કોઈયે મને કીધેલું નહીં મને ફરી જુવો કુરઆન સરી  
 ફમા શુગ નહલતા રૂક ૧૪મા આજથી ૧૨૬૫ વરસ અગાત ખુદા તાઆ  
 લાએ હજરત મોહમમદ પેગમબર સલલાલો અલેહે વસલમને તે સરવે  
 હજાલ એ પાસે ગામને ખાવાનો હુકમ આપ્યોછે અને મને કીધા  
 હુકમ જતાયરોથી ફરી શુરા અગાથાપતા રૂક ૧૬- ૧૭ મા ખુદા  
 એ ઉં અને ગાઈ અને બકરા અને ઘેરા નર અને માદા સરવે  
 ખાવાનો હુકમ આપ્યોછે અને કાફર લોકો ઇતકાર કરવાથી તેમનારો  
 પુરાવો પુગલીને તેવોને જુદા દેરવાયો અને શુરા હજના રૂક ૩ મા  
 ખુદા તાઆલાએ ફરમાના કરવાનો હુકમ કીધોછે અને સહી ખુખારી  
 સરીફમા હદીમ છેડે રમુલ સલલાલો અલેહે વસલમને ગાઈના કુરખાની  
 કીધોછે હવે આ સરવે પેગમબરોની કીનાઓથી સાબેત થયુકે ગાઈ  
 બજાદયા બકરા વગરે જુઆહ કરના ગુને નહીં મને પાણુ ખુદાના હુકમ  
 પરમાણે કાપવા સવાબછે અને ફરઆન સરીફની શુરા બકર અને  
 આલ હમરાતમા ખુદાને હુકમછેકે જે તેના હુકમને કોઈ મને કરેતો  
 તે કામ જરૂર કરવું જોઈયે નહીં ફરી ગયાછે અને મુસલમાનો  
 બકરી હદમા વધારે કરીને ગાઈ અને બજાદયા કાપેછે તેના સબખ  
 મેછેકે એક ગાઈ અથવા બજાદની ફરખાનીમા ૭ આદમીચોની થાઈ  
 છે અને તે ૩૦ ૧૦ - ૧૨ મા મલેછે અને એક બકરાની કુરખાની  
 એકજ આદમીની થાઈછે અને તે ૩૦ પાંદ મા મલેછે તેથી સરવેને  
 ભારી પડેછે અને હીનદુવો ઘણુ કરીને બકરી હદમા ગાઈ બજાદ  
 કાપવાથી નારાજ થાઈછે તે તેજણની ભુલછે કેમકે એક હદમા કપાતા  
 ફરના અગમા વરસમા ૫-૧૦ હીમસા વધારે કપાઈને બજારોમા  
 વસાઈછે તેથી નહીં ખીજવાના પાણુ તેવા કામોનો હુકમ આપવો અ  
 ને તથાસ કરવાની કામદીચોમા નોકરીયા કરેછે અને ઘણુ કરીને ગા  
 ઈ બજાદ અને ઘેરા બકરા હીનદુવોજ વેચેછે અને ગાઈ બજાદને  
 ખાવામા આદમીચો ઘણા જોરાવર અને દીલ સકત થાઈછે તે જુવો  
 કે દરેક દુનયાના ભાગોમા તે કોમનાજ રાખવો રાજ કરેછે અને નહીં  
 મથાનમા પહેલા ગાઈ બજાદ ખાનારા નહીંહતા અને મુસલમાનો  
 ગાઈ બજાદનો થોડો ખોરાક ખાઈછે તેવોએ આવીને એ મુલખોને  
 છતી, લીધા અને તેપછી ખીરસતીચો તેથી વધારે એ ખોરાક ખાના  
 રાવો આવીને એ મુલખો છતીને એના રાજ થયાછે કેમકે હીનદુ  
 વો કહેછે કે ગાઈમા દેવ રહેછે તથારે તેના ખાનારા પાણુ તેવાજ  
 જોરાવર થવા જોઈયે \* \* \* હવે ગાઈ બકરા કાપવા એ ધરમની  
 ખાબત હોવાથી હીનદુવો સરકારમા કઈ નહીં ફાવવાના સબખથી હીનદુ  
 સથાનમા ગાઈ નહીં કાપવાથી રખતનો ઘણો ફાઈદા થવાનો એક  
 હીમાબ લોકોને ઘોઠો આપવાનો જોઈને આરીયાસમાજ લોકોએ એ  
 કે ગોપુકાર નામની ચોપડી છપાવીને પરગટ કરીછે અને તેમા ફર  
 આનથી અને બાઈબલથી પાણુ જતાયરોનહીં કાપવાનો એકએક દાખલ

( ૪૪ )

લખેલો છે પણ તેને તેના પતતાની અને તેની મતલબની પણ સમજવાની સમજ નહીં મલે જીવે તેમા શુરા અલભાયદા શીપારા ૪ મા મનજલ ૨ ની આયત ૩ થી એહરામના વખતે શીકાર નહી કરવો અને કરેતો તેના પછી તેના બદલામા જનાવરો કાપવાની આયત લખી ને કુરઆનથી નહી કાપવુ સાબેત કીધુ છે પણ તેને એટલી નહી સમજ પડી કે એ એહરામનો હુકમ છે અને એના બદલામા પાછા જના વરોજ કાપવાનો હુકમ છે અને એ આયત શીપારા ૭ મા મનજલ ૨ ની આયત ૬૨ મા છે અને એજ તરેથી બાઇબલમા મીકા ના બાબ ૨ આયત ૨ થી જનાવરોનુ માસ નહી ખાવાનુ સાબેત કીધુ છે પણ તે મોટા લોકોને ગરીબ આદમીયો પર જીલમ કરીને જનાવરોની તરેથી નહી ખાઈ જવાનો એટલે ગરીબોને ધનસાફ નહી કરવાની સજા કહેલી છે અને એ આયત બાબ ૩ ની આયત બેમા છે અને એજ તરેથી હજરત આદમને ભાણપાલો ખાવાનો હુકમ લખેલો છે પણ તેજ જગ્યામા જનાવરો પર પણ સરદારી આપેલી લખેલી છે અને બાબ ૩ મા આદમના છોકરાનુ જનાવરો પાલક અને ખુદાના નામ પર લાવવુ અને ખુદાએ પશન રાખવુ લખેલુ છે એવુ વગર સમજનુ એક લખાણુ કરીને અને એની એક મોટી મંડળી ઉભી કરીને લાખો ૩૦ જમે કરીને એના અટકાવ સરકારથી કરવા માગે છે તેનો હુ જવાબ આપુછુ કે એકામ ખુદાને ભુલીને ઉભુ કીધેલુ છે કેમકે જી અન્ને ખુદાએ આદમીયાના ખોરાકને સારુ પેદા કીધેલી ચોઈ તે કબી દુનયાથી ખલાસ થવાનીજ નહી પણ જમ તેના ખાનારા વધે છે તેમ તે વધારે પેદા કરે છે જેમકે હીનકુસ થાનમા દર વરસે કરોડો ઘેટા બકરા કપાઈ છે પણ કબી તેની ખોટ પડતી નહી અને પેહેલા આટલુજ જાણુ જોદયેકે દરેક આદમી જાણે છે કે કોઈ જન નહી મરી સકતો અને કોઈ તેને નહી મારી સકતો જી સુધીકે ખુદાએ તેના ડેરવેલો દહાડો પુરો નહી થાઈ એ ખુદાએ કુરઆનમા કહેલુ છે અને ઈશા પેગમબરે પણ ધનજીલ મતીના બાબ ૧૦ આયત ૨૯ મા કહેલુ છે કે પઈસાની બે ચલલીયો વેચાઈ છે તેમાની એકમી ખુદાના હુકમ વગર ભોઈ પર નહી પડતી અને હીન કુવો પણ કરમનુ લખેલુ થવાનુ કહે છે તીયારે જેનુ જમ લખેલુ હોઈ તેને કોણુ ફેરવી સકે છે અને ખુદાની કુદરતના અગાત અમારી અકલના હીસાબો ખોટા છે કેમકે જીવો હજરો વરોથી હજરો નફીચો નાલાવોનુ પાણી દરીયામા જઈને પડે છે તે અમારી અકલથી દરીયા ઉભરાઈ જવો જોઈએ પણ તેમા નહી વધતુ અને નહી ઘટતુ તેમનુ તેમજ છે અને ઘણી અફસોસની વાતતો એ છે કે અસલ આરીયા હીન કુ વેદને માનનારા એરાન ઇલિકામા હતા અને તેવો સરવે જનાવરો મારીને ખાતા હતા અને હાલના આરીયા જેવો એ વાતનો અટકાવ કરવા માગે છે તેવો વેદથી ફરી ગઈલા હોવા જોઈએ જીવો તા ૨૭ જીલાઈ સને ૧૮૮૮ ના મુબાઈ સમાચારમા અસલ આરીયાનુ વેદ અને તવારીખથી મારા ખાતુ લખેલુ છે તયારે એવેની કીતાબ

વેદ વતરેક કોઈ ખીજી જોઈએ ફરી એકે તે ચોપડીનું લખાણુજ  
 ખાટું છે કેમકે પેહેલાતો તેમા ગાઈ લોકોને અરજ કરેછે એ થઈ સક  
 નુજનહી ફરી તેને નહી કાપવુ લોકોના ફાઈદા સારૂ નહી મલે પણ  
 તેના પાના ૧૪માં ગાઈ કહેછેકે મારે તદન નાસ થઈ જશે તો તમો  
 ગાઈમાતા કોને ફેરો અને તેના છાણુમુતરથી પાક થવાને માટેછે ન  
 હીતો બેશો તેનુ ખમણુ દુધ દીએછે અને એપણુ તેમજ કપાઈછે  
 અને ઘેટા બકરાવોનુ પણ ખાડુ દુધ ધીધ થાઈછે અને લાખો ૩૦  
 નુ ઉન થાઈછે અને તેપણુ કપાઈછે તો તેનુતો કઈ નામજ નહીમલે  
 પણ બેશોના લાખો ખચચા વગર દુધ પીવાડે હીનકુવોજ મારી ના  
 ખેછે જને જોઈયે તો ગામના પાડા તપાશી જુવો શુ એનેથી ખેતી  
 નહી ખેડાતી જુવો બરમા દેસમા સરવે ખેતી પાડા બેશોથીજ ખેડા  
 યછે પણ અમારી અંગરેજ સરકાર કઈ પેહેલાના રાજવો જવી ખેશ  
 મજ મહી મલે પણ પેટમા દુખેને માથુ ખતાવેતો તેના પેટની કુખ  
 તી આતડી પણ એલખી લીએછે અને લોકોના ફાઈદાનેજ સારૂ  
 હોઈતો વરસ દહાડે લાખો ૩૦ ના લાકડા મુરદા ખાલવામા બલી  
 જઈછે અને લાખો ૩૦ નુ ધીધ તેલ નારીયલ એખા હરમાન પર  
 ચડાવે અને ચોરીચોમા ખાલી નાખેછે જે નહીતો કોઈના પેટમા  
 જઈછે નહીતો હાતમા આવેછે એમજો નહી કરેતો જરૂર પરજને કઈને કઈ  
 ફાઈદા થાઈ પણ જેમ હીનકુવો પોતાના ધરમ પરમાણુ કરેછે તેમ  
 ખીજના ધરમમા પણ હરકત નહી કરવી જોઈયે અને મોટી અફેશો  
 શની વાતતો એછેકે ગાઈને માતા કરીને માનવુ અને તેના ચામડાના  
 જોડા પેહેરવા અને બળદીયા ને ગાડીમા નાખીને ગામે ગામ જોડા  
 મારીને લોહીયા કાડીને ખદેણુવુ એવો કોઈ ધરમનો કાઈદા નહીમલે  
 ફરી એકે તેમા લખેલો હીસાખ એક શેખ ચલલીની વાત જોહેવાઈ  
 તે એકે એક ચાર આના જમે કરીને ૧ મરગી લેશ અને તે ખેદા  
 મુકરો તેને શેવણુ બેસાડેસ અને તેખચચા મોટા થશે તેને વેચીને  
 ૧ બકરી લેશ તેને ખચચુ થઈને મોટુ થશે તયારે વેચીને ૧ વાછ  
 ડીલેસ તેને ખચચુ થઈને મોટુ થશે તયારે વેચીને ૧ ઘોડીલેસ તેને  
 ખચચુ થઈને મોટુ થશે તયારે વેચીને ૧ હાણી લેશ તેને ખચચુ થ  
 ઈને મોટુ થશે તેને વેચીને ૧ અથણુ લેશ તેને ખચચુ થઈને મોટુ  
 થશે તેને વેચીને ઘરખાર અને ખઈરી ફેરેસ પણ એ હીસાખ કોઈ  
 થઈ સકતો નહી જુવોકે ૧ મરગીને પાલીને તેના ૧૦—૧૨ ખચચા  
 થાઈ અને તેને રોજની ૧ પઈસાની કુણકી ખવાડેતો ૬ મહીનાના  
 ૩૦ ૩ થયા અને તેને વેચેતો ૩૦ ૩ આવે અને મેનત નફામા  
 રે પણ મફતનુ ખવાડેતો નફા થાય અને ૧ બકરી અને તેના ખચ  
 ચાને રોજનો ૨ પઈસાનો ચારો ખવાડેતો વરસ દહાડાના ૩૦ ૧૨  
 થયા અને વેચેતો ૩૦ ૬ આવે એમા ૩૦ ૩ ખોટ અને મેનત  
 નફામારે પણ મફતનુ ખવાડેતો અને એક વાછડી અને તેના ખચચા  
 ને રોજનો ૪ પઈસાનો ચારો ખવાડેતો વરસ દહાડાના ૩૦ ૨૪  
 થયા અને વેચેતો ૩૦ ૧૮ આવે એમા ૩૦ ૬ ખોટ અને મેનત



(૪૬)

નકોમારે પછે મહત્તુ ખવાડેતો અને એક ઘોડી અને તેના બચચા  
ને રોજનો ૮ પક્ષસોનો ચારો ખવાડેતો વરસ દડાડે ૩૦ ૪૮ થયા  
અને વેચેતો ૩૦ ૩૬ આવે એમા ૩૦ ૧૨ ખોટ અને મેના ન  
કોમારે પણ મહત્તુ ખવાડેતો એજ તરેથી સરવે સમજી લાંચી અને  
એમા કોઈ મરેતો અસલમી નુકસાન થઈ જાય અને એ ખરજ એ  
ઘણો આજો લખેલાછે પણ એથી વધારે ખરચ થાય અને એમા લ  
ખેલી મુદતથી વાછડી અને ઘોડી બમણી તમાણી મુદત પેલુ  
વેતર જણેછે અને જે લોક ઢોર પાલવામા કાવેછે તેના સખખ પેતાની  
ખેતી વાડીની ઘાસ પાલો ખવાડવાથીછે અને એવીજ તરેથી તે એપ  
ડીમા હીસાખ લખેલાછે કે એક ગામને નહીં મારેતો તેના પાંચ પેડી  
ના દરેક ૬-૬ બચચા આપેતો ૧૫૫૫ ગાયો થાય અને તેનુદુધ  
વરસ ૧૨ નુ ૩૦ ૨૦૯૨૫૦ નુ થાય અને તેના ખરખતો એક  
પક્ષમી લખેલાજ નહીં મલે હવે એમજ જે થતુ હોયતો બરામણને  
ઘણી ગાયો મલેછે અને યાવેછે તે સરવે લાખો પતી થઈજવા એક  
ચે પણ તેવાનુ ભીખ માગવુની છુટું નહીં ફરીએકે સરવે ગાયો  
જ જણે અને સરવે જીવતીયોજ રહે એ થઈ શકતુ નહીં  
ફરી બળદીયા પણ ૧ ની પાચપેડી સુડીમાં ૧૫૫૫ થવાનુ તેમા  
લખેલુછે એ તદન ખોટુછે કેમકે બળદીયા કઈ જાગતા નહીં અને  
જાણવાને સાડ જેમ એક ગામમા ૫-૧૦ પાલથી સરવે દેના જણે  
છે તેમ ગાયોને પણ થઈ સકેછે ફરી એકે તે બળદયાથી ઘણી ખેતી  
થાય અને ઘણા અનાજ પાકે પણ તેનીથી ખોટ નહીં મલે કેમકે  
રોજના હજારો બળદીયા ૧૦-૧૫ ૩૦ની કીમતે કાવાનાં મલી  
આવેછે જે ખોટ હોતેતો આઠલી કીમતે રોજના નહીંમલને પણ  
આદમીયોના ખાદ્યની ચીજોમા ખુદાએ એક બરકત આપેલીછે કે  
એ દુનયા પેદા થઈ તયારથી કપાતા આવીયાછે પણ જ્યારે જોઈએ  
તયારે મલી આવેછે અને એ બરકત દેખીતીછે જુલાકે ગાઈ બકરા  
એકકે એ બચચા જણેછે અને કુતરો અને લુડ ૫-૭ બચચા જણે  
છે પણ જે ગામમા જોશો તયા કુતરા કરતા ગાઈ બળદ બેશો બક  
રા વધારેજ હોશે જેને જોઈએ તો જે ગામમા કુતરાને મારતા નહીં  
તયાના ગણી જીવો અને જેમ જયા વધારે ખપ હોઈછે તેમ તયા  
વધારે બરકત થાયછે જીવોકે બરજા શીતમ ચીન મલાઈ અકગાન  
તુરકસ્થાન ફારસ અફરીકા અમેરીકા અને યેરોપમા ગાઈ બળદીયા  
નાજ વધારે ખોરાકછે તે છતાં એ શરવે લાગેમા ખેતી વાડી સરવે  
ને પુરા પડીનેથી એટલુ દુધ માખણ અને પદીર થાયછે કે વરસ  
દડાડામા લાખો ૩૦નુ ઉપાવોમા બરાઈને સરવે મુજબોમા વેચાવા  
જાયછે એ વતરોક માસના પણ હજારો ખીપ બરાઈને વેચાવા જાયછે  
જે અમારી અકલથી હલકુછે અને એ જીવની મુદતના કારખાનાછે  
એજ તરેથી જાણુ જોઈએકે હીનદુસ્થાનમા જે મુસલમાનો અને  
ખીરસતીયો ગાઈ બળદીયા નહીં મપેતો ઉપલા હીસાખથી ગરીબ લોકો

ને દુધ ચીઝે અંબે જોડા અને સવારી કુઈ મસતર નહી થાઈ અને  
જનાવરો પણ ભુખે મરીજાઈ કેમકે આટલા જતાવરો કપાતાને સાથે હાલ  
જેભાવે ચારો વેચાઈ છે તેના હીસાબથી દુધ બે સારણ પછરો શેર વેચા  
ઈ છે અને ઘીઈ ૩૦ નુ બશેર અડીશોર વેચાઈ છે અને જોડા રૂપીએ  
દોડરૂપીએ વેચાઈ છે અને જોડા એ નહી કપાઈતો તેની એકજ પેહડી  
ના તેમા લખયા પરમાણે ૬ ગણા જતાવર થવા જોઈયે તયારે ચા  
રો પાણુ એના ૬ ગણા ભાવેજ વેચાવો જોઈયે તયારે કોણ જતાવ  
રોને ખવાઈ અને પાળીયકે એ હીસાબથી હાલ જે દુધ ૨ ૩ પછરો શેર  
વેચાઈ છે તે ૧૨ અથવા ૧૮ પછરો શેર વેચાતુ જોઈયે અને ઘીઈ  
જે ૩૦ નુ બશેર અડીશોર વેચાઈ છે તે ૩૦ નુ દોડ પારોર અછેર  
વેચાઈ જોઈયે અને જોડા જે રૂપીએ દોડરૂપીએ વેચાઈ છે તે ૬  
રૂપીએ ૯ રૂપીએ વેચાઈ જોઈયે તયારે ગરીબ બચારા કોઈ દહાડે  
પારીદ કરી સકે નહી અને લાખો આદમી જે બગદીયા ગાડીના  
શોક ક્રોડે તેવાણુ પાલી સખે નહી એ તરથી તેના પાચ પેડીના  
હીસાબ કરી જુવો અને જો સરકારથી ચાગના જમીના મુદ્રાવેતા તે  
મા પાકતો અનાજ અથવા બીજી ચીજોનો પાક તોલો મોઠો થવો  
જોઈયે તે પાણુ ગરીબોને મોટો ભુખમરો પોંચે અને આજ હજાર વરસ  
પર જયારેકે હીનદુસથાનમાં મુસલમાન અને ખીરસતીયો નહી હતા તયા  
રે જે સરવે ગરીબોને દુધ ઘીઈ સસતુ મળતુ હતુ તેના સખબ એહતો  
કે તે વખતમા હીનદુસથાનમા આટલા આદમીયો નહી હતા પણ હાલ  
ના અડધા આદમી હોવા જોઈયે કેમકે આજે આસરે છોહજાર વરસ  
ઉપર ખુદાએ એક હજારત આદમને પેદા કરી તેવાણુ ૧ ના આજે  
દોડશો કરોડ આદમી થયાછે જુવો તા ૦ ૨ આગશ ૧૮૮૮ ના દેશી  
મીતરમા દુનયાના હીસાબ છપાઈલોછે તેમા સને ૧૮૧૦ મા દુન  
યામા ૬૮૨૦૦૦૦૦ આદમી હતા તેના સને ૧૮૭૦મા ૧૩૯૧૦૦૦૦૦  
આદમી થયાછે એ હીસાબથી હજાર વરસપર હાલના થોણાજ આદ  
મી હોવા જોઈયે તેથી જમીન પરાંત રેવાથી અનાજ ઘીઈ ચારો સર  
વે સસતો હોવો જોઈયે ફરી એકે તે વખતમા હીનદુસથાનના પછરો  
હીનદુસથાનમાજ રહેતો હતો અને હાલ કરોડો ૩૦ એથી ચરોપ  
જોઈયે અને હજારો વહાણુ માલ ભરીને દેસાવરો જઈછે ફરી એકે  
પેહેલા હીનદુસથાનમા પેહેરવા વાપરવાની ચીજો હીનદુસથાનમાજ બની  
ને વપરાતી હતયો અને હાલ હીનદુસથાનથીજ એક રૂપીઆની ચીજ  
ચરોપ જઈને તયા બનીને પાછી હીનદુસથાનમા આવીને દોડ રૂપીએ  
વેચાઈછે એ સરવે હીનદુસથાનીયોની બે હંનરીયોના સખબથી ગરી  
બી આવીછે પણ એ દહાડાતો નીકલી જશે પણ ખુદાના ખરોધરમ  
જયા હમેસાનુ છવુ અને હમેસાનુ શુખ ભોગવવાનુછે તે પેહેલામા  
નીલીયો અને તે મુસલમાની ધરમછે બાકી સરવે ખાતેલછે નહીતો  
રાત દહાડો ખુજ પાતરી કરવી અને લાખો ૩૦ અને જનથી ધરમની  
મદત કરવી એ કઈજ કામ નહી આવશે અને ખીરસતીયો અને  
ચહુદીયોનુ ધરમ અને તેવાણુના પેગમખરો ખરાહતા પણ ચહુદીયોએ

તેવણની કીતાબોમા ફરકાર કરીને તેવણના પેગમખર હજરત મુશા વગેરે  
અલેહીસ શલામે હજરત ઇશા પેગમખર અલેહીસ સલામની અલે  
હજરત મોહમમદ પેગમખર સલલાલેહો અલેહે વસલમની ખખર આપે  
લીને નહી માનીને તેટલા પરજ અટકી રહ્યા અને ખીરસતીચોએ  
પોતાની કીતાબોમા ફરકાર કરીને તેવણના પેગમખર હજરત ઇશા અ  
લેહીસ સલામે હજરત મોહમમદ પેગમખર શલલાલેહો અલેહે વસલમની  
આપેલી ખખરને નહી માનીને ઇશાને ખુદા અને ખુદાનો છોકરો  
ઠેરવીને તેટલાપરજ અટકી રયાના સખખથી ખાતેલ થયાછે અને એ  
વાતોનો મારા કેવાનો ઇતખાર નહી આવેતો હાલ દુનયામા હીનદુ  
અને ખીરસતી અને મુસલમાની ધરમ વધારે કરીને ચાલેછે તેવોની  
કીતાબો અને એક ખજાને રદ કીધેલીચો કીતાબોને ખુદાએ આપેલી  
અકલથી ખેવતરફની જોઈને અને કોઈ વાકેફગારોથી સમજીને જેતુ  
કહેવુ ખરૂ હોઈ તેપર ઇમાન લાવો અને મુસલમાનો તરફથી એ ખા  
ખતની ઘણી કીતાબો ઉરદુ ફારસીમા છપાયલીચોછે પણ તેમાની એક  
કીતાબ ઇન્હાફુલહક અરબી તુરકી જરમની અંગરેજ અને ફરેશ  
ભાશામા પાના ૯૦૦ ની છપાઈને તમામ યરોપમા પરગટ કીધેલીછે  
જેનો જવાબ કોઈ ખીરસતીએ આપોચ નહી પણ ખુદા જેને હી  
યત આપેછે તે મુસલમાન થતાજઈછે અને એ કીતાબ મીસર અ  
હસિતમખોલમા વેચાઈછે જેને જોઈયેતો મગાવીને જુવો અને ઇસલા  
મમા આવો નહીતો કેવાખી સારાકામે દુનયામા કરશો અને કરોડો  
રૂ૦ ખેરાત કરશોતો તેનો ખદલો દુનયામાજ મલીજશે પણ તેથ  
ખુદાને તયા કખી છુટકારો નહી થવાનો કેમકે તેના હુકમ પરમાણુ  
નહી ચાલતા અને જે લોક ખાપદાદનાજ ધરમ પરમાણુ ચાલવાનું  
ખરૂ સમજેછે તે તેવણનો દાવો ખોટોછે કેમકે અસલ જોતા સરવેનો  
દાદોતો એક હતા એટલે હજરત આદમ જેનેથી અમો સરવે પેદા થયાછે  
તો તેવણના ધરમ કઈ શો પચાસ નહી હતા પણ તેવણ ૧ ખુદા  
વાહદુ લાસરીક નીજ ખનદગી કરતા હતા જેમ મુસલમાનો ચાલેછે  
અને તે પછી લોકોએ શેતાનના ખેકાવવાથી તરેતરેના ખોટા ધરમો  
ખનાવી નાખયાછે તયારે અસલ ખાપ દાદાના ધરમ પરમાણુ ચાલવાનું  
કેમ થઈ સફેઈ આટલેથીજ હું આ કીતાબને પુરી કરીને ખુદાએતા  
આલાથી દુવા માગુછુકે આ કીતાબને સરવેની સમજમા લાવીને તેના  
ગુમરા થઈલા ખનદાવોને શેતાનના ફાદામાથી છોડવીને તેના ખરા  
ધરમનો મારગ ખતાવે અને ખોટા મારગોપર ચાલવાથી છોડવીને  
દીદાયતદીચે અને મરા ગુનાહો માફ કરીને સાથ ઇમાનને દુનયાથી  
લીએ અને એનો સવાખ કયામતમા સરવે ઊમમતે મોહમમદ સલલા  
લેહો અલેહે વસલમને દીએ આમીન આમીન આમીન \* \* \*

હવે આ કીતાબમા લખેલા સખદ એટલે ખોટકામની મતલખ હરામ  
ખોરી અને કજગયાની મતલખ આલત અને કુરૂજ અને પાણી નીકળવાની  
મતલખ મનીનીછે એપરદથી લખયુછે અને એમા ઉરદુ ભાશાનો ગુજરાતી  
તરજુમો કરવામા અથવા મારા શખજવામા કઈ ભુલચુક થઈ હોય  
તો મેહેરખાતી કરી ખરાખર તપાસ કરીને સુધારી લેવું.



## શાક્ય

- ૧ મુકરદ્ધો વામને ધરમની તપાસ કરવાની સરવેને ભલ. માણ અને મુમલમાની ધરમમા દાખેલ થયેલાવોનો હાલ ... ..
- ૩ દેવો અને હજરત આદમની પેદાયસ અને પેગમખરોના મોજુ બા અને તેવાણના માનનારાવોનો હાલ ... ..
- ૬ ખુદાનો જગો કોઈ ચીજની મુરતી નહી પુજવાનો અને વેદ મા મુરતી પુજ નહી હોવાનો અને શેતાની ફરેબ અને છાણ મુતરથી પાક થવાનો હાલ ... ..
- ૭ લીંગપુખ અને ભકપુખ વગેરે પુખવોનો હાલ ... ..
- ૮ રંદાઈલીયો બર્બરીયોને નહી પાણવાનો અને હરામખોરી કરવાનો અને દરેકને જુદા જુદા હુકમ હોવાનો હાલ ... ..
- ૧૦ હીનદુ ધરમ અને વેદની સગાઈપર કોઈ પેગમખરોની ગવા નહી હોવાનો અને દરેક મામલો ગવાહોથી સાચો થવાનો હાલ ...
- ૧૧ હીનદુવોના માનીતા ઈસવર બરહમા વીસનુ એવાણ ખુદા નહી હોવાનો અને એવાણ ખુદાના પેદા કીધેલાનો હાલ ... ..
- ૧૨ ઈસવર બરહમા વીસનુ એવાણ ખુદાનો અવતાર નહી હોવાનો અને એવાણમા ખુદાઈ બાબત તકરાર કરવાનો અને એવાણની પેદાયસનો ફરકાર સસરોનો હાલ ... ..
- ૧૪ ખુદાને બજા અતારો ખોરી તરેથી લેવાનો હાલ ... ..
- ૧૫ બરહમાના કામો અને વેદનો હાલ ... ..
- ૧૭ ઈસવર મહાદેવતા કામોનો હાલ ... ..
- ૨૧ વીસનુ નારાયણના કામોનો હાલ .. ..
- ૨૩ રામ અને શીતાના કામોનો હાલ .. ..
- ૨૪ કરસનના કામોનો હાલ ... ..
- ૨૫ વેદખીયાસ અને પાનડોના કામોનો હાલ ... ..
- ૨૮ જનન અને જહનમના કામો અને આંદ અને સુજના કામોનો હાલ ... ..
- ૨૯ આદમીયોને મરીને બીજા અવતારો લેવાનો હાલ અને વેદમા ઈસવર બરહમા વીસનુ અરેના નામો નહી હોવાનો અને એવાણને માનવાનો હાલ ... ..
- ૩૦ સરાવક ધરમને હાલ ... ..
- ૩૩ ચારશી ધરમનો હાલ ... ..
- ૩૪ કીરસતી ધરમની લુગો અને મોહમમદ પેગમખરની બાઈબલથી સાબેલીયોનો હાલ ... ..
- ૩૬ હીનદુવોના સાસતરોથી જાનવરો કાપવા અને ખાવાનો હાલ ...
- ૪૧ હજરત આદમથી લઈને હજરત મોહમમદ શુધી સરવે પેગમખરોની કીતાબોથી જાનવરો કાપવાનો અને ખાવાનો હાલ ...
- ૪૩ ગેપુમાર એવાણના જવાબ અને ખરા ધરમપર એવાણની જાણ ... ..

